

ഫരിയൂറൻ

107
57

Harischandran

BY

Pandit: K. Vasudevan Moosed

AUTHOR OF—

Sreekrishna Leelakal, Sreekrishna Dootho,
Meppathur Battadiri,
Sahithya Konsthukham Etc., Etc.

PUBLISHED BY

The Saraswathi Vilasam Book Depot,
TRICHUR.

37

~~~~~

പ്രൊഫിനർ, കെ. വാസുദേവൻ മൂപ്പൻ.

എസ്. ജെ. സി. എസ്. എസ്. എസ്.

உரிமைப் பற்றி

PRINTED AT
THE MANGALODAYAM PRESS,
TRICHUR.

Page Number 9.7

ପ୍ରାୟ ୯ କୋଟି ଟଙ୍କା

ቅጽ ፩ የሥነ ምግባርና የዕለተ ስራ አስተዳደር ዘመናዊ መንገዶች

6/26/99

മുഖവുര.

“ഫരിഷ്കറൻ” എന്നു പേരായ ഈ ചെറുപ്പപ്പുസ്തകം സാക്ഷാൽ ഫരിഷ്കറമോരോളാവിന്റെ സംക്ഷിപ്തമായ ഒരു ചരിത്രമാകുന്നു. പുരാണങ്ങൾ, ചിട്ടിപ്പാട്ടുകൾ, തുരുപ്പാട്ടുകൾ മുതലായവയെ ആധാരമാക്കിയും, എന്നാൽ അവയിലൊന്നിനെയും അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുമാണ് ഇതിലെ കഥകൾ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഫരിഷ്കറന്റെ കഥ രാമായണത്തിൽ രാമായണ പ്രകാരമാണ് കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെയും ‘അപ്പടി’ എഴുതാതിരുന്നത്.

“സത്യം അറിയാൻ പഠിക്കുക”, “സത്യം ഇതാണിത്” എന്നു തുടങ്ങിയ അഭിപ്രായവചനങ്ങളാൽ സിദ്ധമായ പ്രകാരം സത്യം എന്നു ധർമ്മത്തിന്നു കറുത്തു സർവ്വധർമ്മങ്ങളാലും ഉൽകണ്ഠാധികൃതമാകുന്നതു സംഗതിയാണ് ഫരിഷ്കറന്റെ കഥയിൽ നിന്നു പഠിക്കാവുന്നതു്. വിശ്വാസികളുടെയും പ്രമാണികളുടെയും മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നതിനായി ദൈവങ്ങൾ ഫരിഷ്കറൻ അനുഭവിച്ചത് സത്യധർമ്മത്തിന്റെ മഹത്വം വെളിയാക്കുന്നു. ആ ദൈവാനുഭവങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് അവസരത്തിൽ പൂർണ്ണമായിരുന്ന ഈ കഥാപാത്രത്തിനെയും സത്യവും മനസ്സിലാക്കിയും സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് എന്നോടത്തുകൾ വന്നാലും സത്യത്തെ മറയ്ക്കുകയെന്നതാണ് ഈ കഥയിൽനിന്നു പഠിക്കാവുന്നതു് വലിയ പാഠം.

ഈ പുസ്തകം പണ്ഡിതപരമേശ്വരൻ്റെ ഭാര്യമാരെ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതായും വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതും ലഭിക്കുകയും ചെയ്തതായും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും വായിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സെയും കർമ്മങ്ങളെയും തത്ത്വതത്വത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ച് ഇതിൽ സന്ദർഭം സമേന പല പദ്യങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ കിടന്നു കിട്ടിപ്പോകുകയും മുതലായവയിൽ നിന്നു എടുത്തു ചേർത്തവയാണ്. ചിലതു ഗ്രന്ഥകർത്താവ് സ്വന്തമായി എഴുതിയതായവയുമാകുന്നു.

കേരളീയരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനും, അവർ സമ്പന്നരായും സമൃദ്ധരായും ഉണ്ടാവാനും ഈ കൃതി കരളെങ്കിലും ഉപകരിക്കുമാറുകയും എന്ന് പ്രാർത്ഥനയോടെ ഇതിനെ സമ്മാനം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

14-8-100

}

പ്രസാധകൻ.

വിഷയസൂചിക

1-ാം അദ്ധ്യായം. 1-11 ഭാഗങ്ങൾ.

അരിശുതന്റെ കാഴ്ചക്കുറവ് (1) ദൈവദൂത (2) വാഴിയുടെ വിശ്വാസികളുടെ അതിർ വരണം (3) വിശ്വാസികളുടെ ശത്രുക്കൾ (4).

2-ാം അദ്ധ്യായം. 12-22 ഭാഗങ്ങൾ.

വിശ്വാസികളുടെ ആരാധന (1) വിശ്വാസികളുടെ വന്നു കാണിക്കുന്നത് (2) വിശ്വാസികളുടെ വരണം (3).

3-ാം അദ്ധ്യായം. 23-33 ഭാഗങ്ങൾ.

അന്ത്യകൃത്യം (1) ഗോപാലകൃത്യം (2) ഇസ്രായേലിന്റെ വെളിച്ചം (3) വിശ്വാസികളുടെ (4) അരിശുതന്റെ നായാട്ട് (5) അന്ത്യകൃത്യം (6) അരിശുതന്റെ സാക്ഷി (7).

4-ാം അദ്ധ്യായം. 34-44 ഭാഗങ്ങൾ.

അരിശുതന്റെ ദൈവികത (1) വിശ്വാസികളുടെ അരിശുത (2) അന്ത്യകൃത്യം (3) അരിശുതന്റെ കാഴ്ചക്കുറവ് (4).

5-ാം അദ്ധ്യായം. 45-55 ഭാഗങ്ങൾ.

അരിശുതന്റെ കാഴ്ച (1) വിശ്വം വിശ്വാസികളുടെ...കൃത്യം (2) സത്യകൃത്യം (3) കാഴ്ചക്കുറവ് (4) കൃത്യം അരിശുതന്റെ (5) ദൈവദൂത (6) ദൈവദൂത (7) വിശ്വം വിശ്വാസികളുടെ (8) കാഴ്ചക്കുറവ് അതിർ നിന്നു കാഴ്ചക്കുറവ് (9).

6-ാം അദ്ധ്യായം. 56-66 ഭാഗങ്ങൾ.

അരിശുതന്റെ (1) കാഴ്ചക്കുറവ് (2) കാഴ്ചക്കുറവ് (3) കാഴ്ചക്കുറവ് (4) കാഴ്ചക്കുറവ് (5) കാഴ്ചക്കുറവ് (6) കാഴ്ചക്കുറവ് (7) കാഴ്ചക്കുറവ് (8) കാഴ്ചക്കുറവ് (9).

ചോദ്യം (1) ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ചുമ്പക്കരയോട് (2) സത്യകിന്ദി ചുമ്പക്കരിൽ വന്നത് (3).

7-ാം അദ്ധ്യായം, 55-100 ഭാഗങ്ങൾ.

ചന്ദ്രകിന്ദിയുടെ ചോദ്യം (1) ബാഹിരാക്ഷരനെ സത്യം തരികിൽ (2) ചുമ്പക്കരയോട് വരണം (3) ചന്ദ്രകിന്ദി വരുന്നതിനോട് (4) ചന്ദ്രകിന്ദിയുടെ വധശിക്ഷ (5).

8-ാം അദ്ധ്യായം, 101-113 ഭാഗങ്ങൾ.

ചുമ്പക്കരയുടെ സാന്നിധ്യം (1) വിജ്ഞാപനത്തിൽ അനുസരണമുണ്ട് (2) ചന്ദ്രകിന്ദിയെ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ മേളിച്ച് (3) ചുമ്പക്കരയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടും പ്രത്യക്ഷമാകും (4) ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സ്വന്തം (5) രാജ്യം കിവിച്ചത് (6) വിജ്ഞാപനത്തിൽ ചുമ്പക്കര (7) അധിപതിയായി പ്രത്യക്ഷമാകും (8) തന്റെ പ്രത്യക്ഷമാകൽ (9) മേളം (10) ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പ്രത്യക്ഷമാകും (11).

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ.

ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ മാജുരേണമ്.

പഞ്ച് മൃതായുഗത്തിൽ, ചരിത്രമുഖ്യം സുപ്രസിദ്ധമായ സൂര്യവംശത്തിൽ, ത്രിശങ്ക കന്ദരാജാവിന്റെ പുത്രനായി, ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ എന്നൊരു മാജപിതൃജനായി. അദ്ദേഹം കൊടുവരാജ്യത്തിലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ അയോദ്ധ്യാനഗരത്തിൽ രാജാക്കാര്യം മാജപാലപാലനം നടത്തി. അദ്ദേഹം മഗധരാജപുത്രിയായ ചന്ദ്രകുതി എന്നു പേരായ സ്ത്രീയെനേടുന്നതാണ് വിവാഹം ചെയ്തത്. ഈ സ്ത്രീയെ പാർവ്വതീവരമേശ്വരനായുടെ വരദകുമാരി ചില അനുജന്മാരുമായി നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ചന്ദ്രകുതി പാകപ്പെടുന്ന മഹേശ്വരനാലികൾ ആളുകളെ മായിപ്പിക്കുകയും, അവളുടെ കണ്ണത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള “മംഗല്യസൂത്രം” കത്തരവൊഴികെ മറ്റാർക്കും കാണാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുമായിരുന്നു പ്രധാനമരയിട്ടുള്ള വാശികൾ. ഇതിനെത്തുടർച്ച ഉത്തമമായിട്ടായി ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ വേദവിതാജ്ഞൻ | എന്ന പേരായ ഒരു പുരുഷനായി ആ

* | ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ മാജുരേണമ് എന്നും പുരുഷൻ എന്നും പേരുള്ളവർ എന്തും ഉണ്ടാകും. ഈ പേരായവർ അർക്കമയമുട്ടാത്തതിൽ കാണുന്നതും

നമ്പ്രവന്ദാമായ ഈ കാർഷ്വപത്രങ്ങൾമാടും, സത്യകീർത്തി എന്ന മന്ത്രിയെമാടും കൂടി ഫരിശ്വരൻ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു വന്നു.

ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ പ്രാചീനകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന രാജാക്കന്മാർ സാധാരണയായി സത്യധർമ്മികളിൽ ഏറ്റവും കേൾവിപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫരിശ്വരന്റെ ചേർ ആവക ഗുണങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം ഉദാഹരിക്കാവുന്നതാണ്. സത്യവാന്മാരിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം സന്ദർശനയെ ഫരിശ്വരൻ സത്യത്തിന്നു ഒരു കാരുണ്യപുരുഷനായിരുന്നു.

“സത്യസന്ധതാമരണമു
സദധർമ്മസ്ഥിതികൂലം
സത്യം കേൾക്കുകയെന്നുവെച്ചു
വെത്തിയീഹരിശ്വരൻ”

എന്നു് ഒരു കവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ മറ്റും അതിശയോക്തിയില്ല. ഫരിശ്വരന്റെ പവിത്രമായ ചരിത്രം നമ്മുടെ കാർഷ്വനാടകരഭിയായ സാഹിത്യത്തിലും വേദവ്യവസ്ഥപ്പണിതമായ പുരാണത്തിലും രാത്രമല്ല, വേദത്തിൽ കൂടിയും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വർണ്ണനാശയർമ്മങ്ങളിൽ വളരെ നിമിഷമുള്ള ഫരിശ്വരൻ നാടകവാണിയെന്ന കാവ്യത്തു ജനങ്ങൾക്കു ദാർശ്വ്യം, ദോഷം, അകാലമരണം മുതലായ ആനന്ദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണഗുണം നിമിത്തം,

“கவசமில்லா கவரமில்லா
கவுண்டுகைகூறாமல்
விகதமில்லாவிடமில்லா
விதமிருந்தியிருந்தியும்
நாயகமில்லாநாயகமில்லா
நாயகமில்லாநாயகமில்லா
நாயகமில்லாநாயகமில்லா
நாயகமில்லாநாயகமில்லா
நாயகமில்லாநாயகமில்லா”

●●●

ഇതിനെ രഹിതനാൽ ധർമ്മിഷ്ഠനാകെ രാജ്യം വാഴുന്ന കാലത്തു, കേരളീയസം മഹാനുഭാവനാമയ വസിഷ്ഠൻ, വിശ്വരൂപൻ എന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറേ സ്വർഗ്ഗലോകചക്രവർത്തിയായ ദേവനന്ദന്റെ സുധർമ്മ എന്ന സന്ധിയിൽ ചെല്ലുകയുണ്ടായി.

ഇന്ദ്രാഭിഷേകനാൾ പുറകേ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, അ
 പ്സവസുകാർ, അശ്വിനിദൈവനാൾ, സിദ്ധനാൾ, സരസ്വ
 ത്താൾ, വിദ്യദയാനാൾ, കിന്നാസാൾ, ഏണിയനാൾ, വൃ
 ഷഭനാൾ, വിശിഷ്ടനാൾമതയെ അനേകം മഹതികായം
 ആസക്തിൽ നന്നിരിക്കുന്നുമായിരുന്നു. ഈ സമ
 യിൽ വെച്ച് വല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും സംഭവങ്ങളെ
 പറ്റിയ കൂട്ടത്തിൽ ഭൂമിയിലെ പ്രജകളായ മനുഷ്യരുടെ
 തേഗോഷമങ്ങളെപ്പറ്റിയും പ്രസംഗം ഉണ്ടായി അ
 പ്സവൻ ദൈവനാൾ ചൊടിച്ചു: -“ഹേ മഹാശയനാർ

ത മുനിപുറംഗവനങ്ങൾ, ഇന്നു ദുരന്തമാക്കി ഭരണത്തിന്
 ഞ് ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും നൂതനമായി ചോദ്യങ്ങൾ
 യ മാനുഷികതയുടെ ഭരണാധികാരികൾ കാര്യങ്ങൾ
 ലക്ഷ്യമായി ഇന്നത്തെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് നൽകി
 കണക്കാക്കി അഭിമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ ത്രിപാ
 കചരണികളും ത്രിപാലാലികളുമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഏ
 റിത്തെയ്ത പരമമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അതു കരണ
 നെല്ലു കൃഷിയിൽ ഇപ്പോഴും വലിയ പങ്കു നൽ
 റിയെന്നിട്ട് മറ്റും, അതുകൊണ്ട്, ചരിത്രം മുതലായ
 ധർമ്മങ്ങൾ വലിയ പങ്കു നൽകുന്നതായും, ചോദ്യ
 സ്വാഭാവികമായും, കീഴ്തിക്കുന്നതായി ശാസ്ത്രങ്ങൾ
 കാര്യം മാത്രമായും നടത്തുന്ന എല്ലാമറ്റംവെന്ന് ഇപ്പോൾ
 പ്രതിപാദിച്ചത് ഇതാണ് എന്റെ സംഭാവന. ഇ
 സംഭാവന കീഴ്തിക്കുന്നതായും ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അപകട
 കരണികൾ

ഇപ്പോൾ ഉള്ള ദേശസാൽക്കാര ചോദ്യത്തിന് വ
സീഷ്യമായി മറുപടി പറഞ്ഞു. - "മേൽ സർവ്വോക്ത
പദപ്രകാരം ഇത്, അങ്ങനെ പറഞ്ഞുപോകരുത്. ഇ
ന്നുണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരു മാർച്ച് ഇപ്പോൾ പ്രഖ്യാപ
ത്തിൽ മാത്രം വാങ്ങുന്നതിന് അത് സുസ്ഥിരമാകുകയാ
കൂടാതെ അത് അധ്യക്ഷനായിരുന്ന അതായത് ഹരിജനസംഗ
സംഗീതം ആയ ചന്ദ്രമതിയെ ധർമ്മപത്നിയായി
ധർമ്മപത്നിയെക്കൂടി കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ഹരിജ
നന്മാർ ഏതൊരു ബുദ്ധിമാനം ശാസ്ത്രജ്ഞനും വേദപര

ഗാനം കീർത്തിതാനം സത്യാനന്ദമിതവെച്ച് താഴെ
സരസമാകുന്നു സുമുഖന നല്ലം തികഞ്ഞ ഹരിശ്ചന്ദ്ര
പോട്ടു സകാശമി കരോതാമിതി ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ്റെ ഭര
ണാധിപതികൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പ്രജകൾ യഥാ
ത്തിതന്നിന്നു ദേശഭാഗവും തനതറിവടക്കുന്നില്ല സ
മ്പന്നൻ, വീര്യം മുതലായവ ഉപാഗമിക്കുന്ന ശതകൾ
ഉപാധി ക്രമിപ്പിച്ചു അതുകൊണ്ടു കവചം, യുദ്ധ
വും എവിടയും ഉണ്ടാകുന്നില്ല ആകയാൽ യുദ്ധ
ത്തിൽ ദൈവശാസനം കവച്ച് വീരസപത്നം നേടുവാൻ
ആരും ഇടയാകുന്നില്ല അതുകൊണ്ടു അവിടേയും പ
ക്ഷേ, അന്യരും സുഖിച്ചിരവ വർത്തകൾ അറിവാൻ സാ
ധിക്കാത്തത്

വസിഷ്ഠനും വിശ്വമിത്രനും തമ്മിൽ വാദം

വസിഷ്ഠൻ്റെ മറ്റൊരു കേട്ടാപ്പാൽ സമാധാനിക
കളല്ലാം സഹോദരിപ്പു. എന്നാൽ അവിടെ കൂടിയിര
ുന്ന കാര്യം ഇവർക്കു കട്ടം വെച്ചിട്ടില്ല അതു ഗം
ഭിപ്പത്രനായ വിശ്വമിത്രനായിരുന്നു എന്നും അതി
യനുഭവിക്കുകയും കാര്യംകൊണ്ടു ഏകാധിപതിയായി
അതിതരസംഭവമെന്നായ തവസ്തിൻ്റെ പ്രഭാവംകൊ
ണ്ട് ലോകത്തെക്കൊക്കെയും അറവയി കാട്ടുവാൻ സാ
ധിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വമിത്രനും തവസ്തികൾ വസിഷ്ഠനോ
ടുകൂടെ വെച്ചതായ സമാധാനമായിരുന്നു ഇതു കൂടാ
തെ, ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ശുഭാശ്വമെന്ന കട്ടിയുടെ കയ്യി
ൽ തന്റെ ഉപദേശത്തെ സമീകരിക്കുന്നതിന്നു ആ

ഭാകനാൽ അദ്ദേഹത്തോടും വിശ്വാമിത്രൻ വിരോധ
 മൂന്നായിരുന്നു വസീഷ്ഠൻ വിചാരിക്കുന്നതിനും പര
 യുന്നതിനും എതിരായിത്തീർന്ന വിശ്വാമിത്രൻ ഒരു കർ
 ത്വത്തിലും വിചാരിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്തയില്ല. ത
 വസ്സുകൊണ്ടു എന്തുകൊണ്ടും സാധിക്കാമെന്നുള്ള ഗർവ്വം
 നീമിത്തം വിശ്വാമിത്രൻ വസീഷ്ഠനെ ലംഘിക്കുവാൻ കൂ
 ളാക്കുകയുണ്ടല്ല. വാക്കുതന്നെകിൽ ഇല്ലാത്തതുണ്ടാക്കുവാ
 നും ഉള്ളതു ഇല്ലാതാക്കാനും തന്നെ ശക്തിയുള്ളതാണ്.
 തന്റെ പിടിച്ച കർതൃത്തിലുള്ള വാശിയും അതു സാധി
 ക്കുന്നതിൽ എതിരായിത്തീർന്നുവരുക എന്നൊരു തുടങ്ങി
 യും വിശ്വാമിത്രന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ പ്രത്യേക പദ
 യെന്നു ഒരു സൂചനികളാകുന്നു. ഇതിനെത്തല്ലാതി
 മിക്കത്തു വിശ്വാമിത്രൻ വസീഷ്ഠന്റെ വാക്കുകൾപ്പോലും
 വല്ലാതെ കൊപിച്ചുവശിക്കി. കണ്ണു മുറുക്കി, ചപ്പുക
 ളിച്ചു, പുറകു വളച്ചു, കണ്ടാണവൻ തരംതരത്തിക്കു
 ന്ന ആകൃതിയോടു കൂടിയെന്നു വിശ്വാമിത്രൻ ചത്ത
 സ്വരത്തിൽ ഇതിനെ പറഞ്ഞു — “കൊള്ളാം! വസീ
 ഷ്ഠന്റെ ശിഷ്യവത്സല്യം പ്രശംസനീതം തന്നെ! സൂ
 കൃതവശത്തിലേ കലഹത്തോടു വസീഷ്ഠൻ ഇത്രയല്ല, ഇ
 തിലപ്പുറവും പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ് എന്നാൽ
 ഫരിഷ്തനായപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ തെല്ലുപോ
 ലും പറയാതെക്കിട്ടു ഫരിഷ്തനെന്ന സാധാരണക്കാര
 നായ ഒരു മോശക്കവയസ്സാകെ അതിൽ കവിതയ്ക്കു നില
 യിൽ കഴിക്കുകയും പറയുവാൻ വാടില്ല സ്വാതന്ത്ര്യം

കു വേണ്ടി ജൈത്രവും വഞ്ചനയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കൃ-
 തിയില്ലല്ല ഏല്ലാ രാജാക്കന്മാരുടേയും ഇടയിൽ പതി-
 വാണു് വർണ്ണവർണ്ണമേറിയ വസ്ത്രമുള്ള അവർ
 'മാജനീതി' എന്ന കവചംകൊണ്ടു മൂടുന്ന ശാസ്ത്രപ്ര-
 കാശം അധ്യക്ഷനായിട്ടുള്ള ജനനകകാർയ്യങ്ങൾ അവരുടെ
 രാജനീതിയനുസരിച്ചു് ധ്വജമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു.
 രാജാക്കന്മാർ രാജാക്കന്മാരു് ഇവക കീട്ടുന്നതാൽ ഹരി-
 ശ്ചന്ദ്രനും ഉൾപ്പെടെ കറുത്തുവെട്ടാൻ നാമകപ്പെട്ടവർ
 താൽ ഇവക അധ്യക്ഷന്മാർ ഹരിശ്ചന്ദ്രനിൽ കറുപ്പു്
 അധികം കിടന്നുവെട്ടു അല്ലാതെ മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ടുക-
 തില്ല ഇവക ഭോജനമുള്ള തീർത്ഥ കരവെച്ചു് ജം-
 മഹാസഭയിൽ വില്ലമേറ്റ പ്രസംഗിക്കുവാൻ വസിയ്ക്കുൻ
 ചെയ്തപ്പട്ടത്തിൽ ആശ്ചര്യമേണു് എനിക്കു തോന്നു-
 ന്നു്."

വസിയ്ക്കുൻ—ശരണം പാലം ഇവകയാണു കേൾക്കേ-
 ന്നതില്ല. "സത്യംനാസ്തിവരോധാർത്ഥം" എന്നു വിശ്വ-
 സിച്ചും ആ ധർമ്മം ലോകവാദം തെറ്റിക്കാതെ പ്ര-
 വർത്തിച്ചും വരുന്ന പ്രാമുഖ്യപരോമണിയായ ഹരി-
 ശ്ചന്ദ്രനിൽ പ്രമാദം അനുഭവിച്ച വിശദമിത്ര-
 ക്കാപ്പറ്റാ ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടികം വ്യസനമാണു്
 ഏറിയ ശോചനാർത്ഥം ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ സത്യം സാദാ-
 ഹിതം ചെയ്തു് അന്യോന്യം ചെന്നെത്തുന്നതിലേക്കു ആഭി-
 ന്യപത്രാദികളായവർ തന്നെ സാക്ഷികളാണു്. മ-
 യം ആപത്തു മുതലായവ സംഭവിക്കുമ്പോൾ മറ്റും

പേരക്കു പറയുന്നതിലും അസൂയയും പറയുന്നതു നേരമേ
 യുദ്ധമല്ലെന്ന് ശാസ്ത്രത്തിൽ കാണുന്നത് എന്താൽ
 സത്യമല്ലെന്നായ മരിക്കുന്നതിൽ ഒരു അവസരത്തിൽ
 ചുടിയും അസൂയയും പറകയില്ല. ഞാൻ സൂര്യനും
 മാതൃകാത്തരമെ പെരിച്ചതു പക്ഷപാതംകൊണ്ടു റെ
 മിഷൻപ്രകാരം കയറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വിശ്വാസി
 ന്നാൽ പറഞ്ഞുവെല്ലാ അതു ശുദ്ധമായ പൂജയാണ്.
 വിശ്വാസിനാൽ മരിക്കുക! തപസ്സിന്റെ ശക്തികൊ
 ണ് അപൂർവ്വമായ ഔഷധങ്ങളെക്കൂടി സമ്പാദി
 യ്ക്കുന്നതായ ഞാൻ പാപം പറയുന്നവരാണെന്നു നി
 സ്സാരതം പ്രാപ്തമായിരുന്നതു സ്മരിപ്പാൻ അതാണ്.
 വിശ്വാസിനാൽ ശരണം

ഇവർ തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ വാഗ്വാദം തുടന്നുപോയി
 ആ സമസ്ത ആക്ഷേപങ്ങൾ പരിശുദ്ധമായി വെ
 ഷ്ണാൻ വളരെ നേരമാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു സ
 ത്യമായിട്ടു വരികയുള്ള വിശ്വാസിനാൽ എന്തെങ്കിലും സ
 ത്യമായകാരണമാണ്! ഒരു കഥാകൃത്തു ഇത്രത്തോളം മോ
 വംപരികയോ? ശ്രോധവശംവദനായ ഇദ്ദേഹം വരിയ
 അർത്ഥത്തിലാണെന്നാണ്; ഇദ്ദേഹം പറയുന്നതു ശുദ്ധമേ
 പൂജയാണ്, എന്നു ചിലർ അമ്പ! വിശ്വാസിനാൽ ശരണം
 യോഗ്യത! എങ്കിലും മറ്റും എന്തെങ്കിലും തെളിവ് പ
 രമിക്കുകയാൽ ഇങ്ങനെയൊരു വേദം കേൾക്കു
 യാണോ ഇദ്ദേഹം പതിവായിരം വർഷം പണ്ഡിതച
 ത്? എന്നു വേറെ ചിലർ വെറുപ്പോടും വിശ്വാസി

[illegible]

வினா எண் — (பூரணம்) — அரசாங்க
 உதவி அமைச்சர்: ஐயம் இல்லை.

പ്രാണത്തിനെ സ്ഥലമല്ല ഫരിശുന്മാർ അസത്യം പറയുന്നവനാണെന്ന് ഞാൻ തെളിയിച്ചതും അദ്ദേഹത്തെക്കുറേണ്ടി ഞാൻ തീർച്ചയായും അസത്യം പറയിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെ ഞാൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഇന്നതു ചെയ്യാനെന്നു ഞാൻ വരുത്തുകയും വസിഷ്ഠൻ അത് ചെയ്യാമോ കണങ്ങി?

വസിഷ്ഠൻ. — ഓരോരും ആയിരം പ്രാപ്യം ചെയ്യാം. സത്യം പറയുന്നവനായ ഫരിശുന്മാർ അസത്യം പറയുന്നവനും, ഞാൻ എന്റെ തവസ്സുപേക്ഷിച്ച് ഭക്തിയും ശിഷ്യന്മാർക്കു ഈ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, എന്തും സംശയമില്ല.

“ആദിത്യം വസുധാവിധിയാപനം

ഭൂതർജ്ജുനാവാപാദണായകം,

അഹശ്വരശ്വിശ്വരകേമസന്ധ്യ

ധർമ്മശാസ്ത്രം അതിപരസ്യസത്യം”

എന്ന പ്രമാണപ്രകാരമുള്ള സത്യംപ്രദർശനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ സത്യം ചെയ്യുന്നു.

വിശ്വം. — “ഞാൻ എന്തുചെയ്യാനെന്നു പറയാം. ഫരിശുന്മാരെക്കുറേണ്ടി ഞാൻ വ്യക്തം പറയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്റെ മറ്റൊരായ തവസ്സിന്റെ വാതിൽ ഫലം വസിഷ്ഠൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുതന്നെ അസത്യം പറയുന്നവരെക്കുറേണ്ടി ദൈവശാപം ഞാൻ ചെയ്തറില്ല. ഇതു പോലെ?”

ദൈവന്മാർ. — കനി, മതി, ധർമ്മം മതി

നാമകൻ — എന്നാൽ ഇവിടെ സമയം കളയേണ്ട വിശ്വാസികൾ തന്റെ ശവശരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് പേരുകെട്ടി അടുത്തും അത് നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്നതുവരെ ഇന്റർമിറ്റിയറായും വസിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കാം. എന്നാൽ ഒരു സംഗതി ഏതായാലും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കർമ്മം ഇല്ലാതായാൽ കനാടം മെരിയറ്റൻ ഈ സമയത്തേയും ശവശരണം കൈമാറ്റം ആയിരുന്നത്.

വിശ്വാസം എന്നാൽ അവിടെയെത്താൻ ആർക്കും ഇടയുണ്ടാകാത്ത പക്ഷം.

എന്നുപോലെ വിശ്വാസികൾ ദേവസ്വതയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. പക്ഷേ അടുത്തും അടുത്തും അവിടെ പോയി “അങ്ങനെയൊരു വാഗ്ദാനം വന്നു. അങ്ങനെയൊരു തപസ്സിപ്പോൾ ആരാണ് അടുത്തായി പോകുന്നത്?” എന്നുള്ളതിന് പ്രശ്നം ഉണ്ടായിരുന്നു. “അവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം ഉറപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ, വിശ്വാസികൾ തിരിഞ്ഞുനിന്ന് ‘അതേ, ദേവസ്വത കേൾക്കണം, ആൻ എന്നൊരു തപസ്സിനാൽ ഏതൊരു നൂതനനായാൽ’ അസത്യം പറയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇതാ ഇതിനെ ചികിത്സിക്കുക.” എന്നുപോലെ വലകെട്ടി കർമ്മം ചെയ്തിലും കഴിയിലും കൂട്ടി മിടിച്ചുതന്നു. അവിടെനിന്നു അങ്ങനെയൊരു സമയം ചികിത്സിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

പാലാഴിയിന്റെ ആരംഭം.

ചോമ്പുനദിയിൽനിന്ന് വീരവാദം പാഞ്ഞുപോന്ന വിശ്വാമിത്രൻ പലപലായനം ചെയ്ത് പലപ്പോഴും ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സമീപത്തുചെന്നു പരിഭാഷിച്ചതിൽ പലപ്പോഴും വാവാകുമ്പോൾ അസത്യമായിട്ടുള്ള യാതൊരു ചെറിയ കാര്യത്തിലും എന്തെങ്കിലും അപമാനത്തിന്റെ പ്രകടനം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി കണ്ടെത്തിയില്ല.

പിന്നെ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ കരം പിടിക്കുന്നതിനും, നീതിനൂതനാക്കിത്തന്നതിനും, വസ്തുവകയെക്കുറിച്ചും നോക്കുന്നതിനും, അതിലിടപെടാൻ ചെയ്യുന്നതിനും, അതികൾക്ക് ഭാരം ചെയ്യുന്നതിനും, എന്നതിന് നോമ്പാക്കി വരുന്നതിനും കർമ്മവും വിശ്വാമിത്രൻ അതൊരു വഴിയും കണ്ടിട്ടില്ല. ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ രാജ്യത്തെ ഭൂമികൾ ഫലപ്രദങ്ങളാകട്ടെ, പ്രഭുകൾ രാജാക്കന്മാരും, ഭണ്ഡരം, ഉപദ്രവംകൊണ്ടും, മന്ത്രിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായവർ ധർമ്മികന്മാരും ആയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ, അസത്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്നതായ ആചാരം ഉല്ലാസത്തിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാർയ്യത്തിൽ “അസത്യം പരിഷ്കരിച്ചു” ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു വിശ്വാമിത്രൻ ഘോരമായി.

ഒരു കാഴ്ചയുണ്ടെന്നു ഞാനും വിചാരിച്ചു. അപ്പോൾ
വന്നുകാഴ്ചയും വഴിതെല്ലായ്ക്കും”

ഫെലിക്സഗ്രാൻ. — നിന്തിയവടി ലുയ്യുള്ളവനെക്കുറിച്ചു
പ്രത്യേകിച്ചൊരുതരം തുറന്നുവെക്കുന്ന മഹാമഹത്വം
കൊണ്ടാണ്. ഏകദേശം അതേപ്രകാരം അറിയുന്നതില്ല.
സത്യവും ദോഷവും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക ഒരു വലിയതാണ്.
“സത്യം നോക്കിപ്പോയപ്പോൾ” എന്നാണെന്നു മുറിച്ചു
വെക്കുക. ഏകദേശം പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു സത്യവിചാരം
പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല. ആകെകൊണ്ടും അങ്ങനെയൊരു പ്രവർത്തി
കൊണ്ടുവന്നു. അതുകൊണ്ടാണെന്നു തന്നെ അറിയുക
വെക്കുന്നതാണ്. ദോഷംകണ്ടപ്പോഴും ഒരു
നിശ്ചയം ഉണ്ട്.

“എന്നാണെന്നു തന്നെ അറിയുന്നതാണ്”

പ്രത്യേകിച്ചൊരുതരം തുറന്നുവെക്കുന്നതാണ്”

എന്നാണ് നിശ്ചയം. സത്യത്തെയും ദോഷത്തെയും
പറ്റി എനിക്കുള്ള ഈ ഒരു പ്രവർത്തിയും എന്നും
നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു നിന്തിയവടികളെ അറിയുന്നതും
ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുവേക്കുക.

വിശ്വാസിയുടെ വഞ്ചന

ഫെലിക്സഗ്രാൻ ഈ വാക്കു, ദീനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതായ
വിശ്വാസിയുടെ അധികം കഴിയില്ലെന്നതാണ്
തെളിവ്. “അപ്പോൾ ഒരു സത്യവിചാരം ഇത്രയും നിഷ്പ
യോടുകൂടിയ ഉദ്ദേശത്താണെന്നു അറിയുന്നതും പറയ
ത്താൻ ഉള്ള ഏകദേശം പ്രകാരം നിശ്ചയിക്കുന്നതും വെക്ക

കുറേ വനം കെട്ടുകൾക്കു മുന്നെ പാറത്തിട്ട് വിടുന്ന കച്ച
 തിക്കുണ്ടുവർ 'മേഴുമധു' എന്ന ചോരാനാകത്തിൽ പതി
 കുമെന്നു പല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കണം.

ഫരിശ്യന്മാർ: — (കുചവി കപരശിക്കൊണ്ട്)
 ഹിവശിവ! ഇത്ര നിഷ്പരമായ കരുപാപം ആലോചി
 കുകൂട്ടി ചർച്ചാത്തതാണ് എന്റെ ജീവനുള്ളകുലം
 ഞങ്ങൾ! കരുതുമ്പോൾ പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്നു ശങ്കിക്ക
 ഏതെ.

പാർശ്വത്ത്: — താൻ അത്ര വിചാരിച്ചല്ല പര
 തത്തത എന്നാൽ സംഭൂ പാപമാം കോട്യാദി

ആനക്കുഴിയിൽ നിന്നാശ്ചര്യവണയ്ക്കൽ
 കേതാവാണെന്തിനെന്നുകൊണ്ട് ഭരണമോല്ലാട്ട്
 ജാതപരിണാമീകനപാപനാണെന്നു മോഹം
 താതാകിഴപ്പോട്ട് ചിട്ടകയില്ലത്ത
 പാപനാളിയിൽവെന്ന് കുമെന്നുംകിടപറ
 താനുകൊല്ലുന്നതെന്നു പ്രാപ്തം.

ഫരിശ്യന്മാർ: — കരുതുമ്പോൾ, മില്ല, എന്റെ മൂവ
 നാൾ കച്ചപ്പുഴുതംകൊണ്ട് തല്ലാലം നിന്തിയ
 പാപമാം കാര്യം സാധിപ്പാനുള്ള പാപം ഇവിടെ
 പാപം പരിമിത, പുരാതനമായിട്ടുള്ള പ്രാപ്തം
 നാലു പാപത്തിന്നു, എട്ടുതേങ്ങിനും അതിന്റെ
 സമീപകാലം മന്ത്രിയായ സത്യകീർത്തിക്കു അറിവുള്ള
 ഇന്നത്തെ മന്ത്രിയെക്കൊണ്ട് അതിവിടെ കരുതും.

കരം മണ്ടലിപ്പസത്തിനുള്ളിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി യന്ത്രം
നോക്കുകയും എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്താൻ.

എന്നുവെന്ന് ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ഒരു ഹരികരനെ
നെരിച്ചിട്ട് സത്യകീർത്തിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ
ജനറാജനെ വിളിച്ച് കൊട്ടാരത്തിലെ ആറപ്പത്തി
യിൽനിന്ന് പണ്ടാലകന്മാർ വന്നിട്ട് കൊമ്പന്മാർ
യെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചപ്പോൾ അപ്പസമയത്തി
നുള്ളിൽ ആറാതിരമുറയെക്കുറിച്ചു എത്തിച്ചപ്പോൾ ഉടൻ
തന്നെ വിശ്വാമിത്രൻ രാജകല്പനപ്രകാരം ആറയ
യെ പുറത്തു കയറ്റി ഒരു നവനയം കല്പിക്കട്ടെ എന്ന
പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുകൊണ്ട്
അ കല്പം കീഴ്പ്പോട്ട് വീഴാതെ ആകാശത്തു തങ്ങുക
തന്നെ അതേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം വിശ്വാമിത്രൻ ചെ
ന്നതു — ഇതേ മഹാപ്രാർത്ഥനയെക്കൊണ്ടു കല്പം കീ
ഴ്പ്പോട്ട് വീഴാതെ ഉന്നം ആകാശത്തു തങ്ങിയിരിക്കു
ന്നു ഇപ്പോൾ ധർമ്മന്റെ കണക്കു തയ്യാറായി.
ഇവിടെയും വരുത്തുക തന്നെ.

ഇത്രയും ചെയ്തപ്പോൾ ആറപ്പത്തിയെ സത്യ
കീർത്തിയെ തിരുമുറയെക്കുറിച്ചു എത്തി ഹരികരന്റെ മന്ത്രി
യെപ്പോൾ വിശ്വാമിത്രൻ ചെല്ല അറയെക്കുറിച്ചു അതന്നെ
താൻ കൊടുത്തു ചുവർച്ചയും അദ്ദേഹം ധർമ്മന്റെ
പരിമാണം തിരിച്ചുപോയതും പറയുക, ഹരികര
കൊടുക്കുവാനായി വന്ന കല്പം എടുത്തുകൊണ്ടുവ
രുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ച സത്യകീർത്തിക്ക് ഇതെല്ലാം വി

നന്ദൻ വലയിൽ മറ്റൊരാളോട് കൂടുകയായിരുന്നെങ്കിൽ
 യും, സത്യകീർത്തി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു എങ്കിലും. ഔ
 മാനമൊക്കെ വെറിയപ്പെട്ടു. ധർമ്മനിഷ്ഠ അതേനീക്ക
 യിൽക്കൊന്ന പകർന്നിട്ടുള്ള രാജനിയും രാജകുമാരനും. മ
 റൊരാളാവാനെൻ പിശ്ചയത്തോളം വലിയൊരു പ്രതി
 മം. ദരിദ്രരായും പറഞ്ഞിട്ടു. ഒരു വിപ്ലവത്തിനായിട്ടുള്ളത
 തീർത്തതായപ്പോൾ സത്യകീർത്തി, രാജകുമാരപ്രകാശം
 പുറത്തുവെക്കുകയും ചെയ്തതും എങ്കിലും, തിരുമുഹൂർത്തക കൈ
 കൊടുത്തു. അതുകൊണ്ടും പൊതുവെ വന്നതിന്നു, പ്ര
 കൃഷ്ടിയിൽനിന്നു പ്രത്യേകമായ ഒരു വലി പരിവർത്തനം
 കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു
 നന്ദൻ കിഷ്കിന്ദ്രവെച്ചു അതുകൊണ്ടും പറ്റാത്ത
 കൾ മറ്റൊരാളായിത്തീർന്നതും മറ്റൊരുതരം മുമ്പിൽ
 നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടു സത്യകീർത്തിയെ

മാനന്തിയുളള ധനം തയ്യാറായപ്പോൾ ഹർ.
ശ്വസ്തർ ഭവ ചിന്താദു ലഭഞ്ഞു.

ഭോവാദിയായ ഇതര ധർമ്മങ്ങളോട് കൈമാറിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലുൾപ്പെട്ടതായ ദാർശനിക കലകളായ പരിശോധന, അഭിനയം എന്നിവയ്ക്കും ഇവയ്ക്കും അഭിനയത്തിനായി പൊതുവെ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ ഇവിടെ എത്തിത്തന്ന കലാപരിചയം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും പരിശോധനയ്ക്കും അഭിനയത്തിനും ഇവയ്ക്കും അനുകൂലമായ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു.

ഉടൻ തന്നെ കൂട്ടി, സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഒരു
നവീകരണപരിപാടി 2000 മേയ്ക്കു മുമ്പെ അടങ്ങിയവയിൽ

ഏല്പാം കൂടിയപ്പോൾ അത് കരോരം സുവർണ്ണവയു
തംപരകെ അത്യന്തതരമായി കാണപ്പെട്ടു. അതു കണ്ട
പ്പോൾ വിശ്വഭിരൂൻ തൃപ്തനായി ഇനി ഉദകവൃക്ഷ
മൂർ ഭാനം കഴിക്കാവുന്നതാണ്? എന്നു പറഞ്ഞു മഹാ
രാജാവ് ഉപഗന്ധാർഷതങ്ങൾ മറ്റുകൂടി ആ സുവർണ്ണമൂർ
കെന്തുകെക്കൊണ്ടു തെരട്ടു സങ്കല്പിച്ചു. ഭാനംചെയ്തയും
ചെയ്തു അപ്പോൾ ആ ധർമ്മശിരീശൻ മനസ്സ് അസം
ധാരണരത ഒരു വിർവൃത്തിയെ പ്രാപിച്ചു. വിശ്വഭിരൂ
നരകമുട്ട—

ശേർത്തുകെമലപന്തുകീഴുതന്നമുട്ടൽ
കണ്ടു ചന്ദനത്തിനുള്ളിൽ വാമിടം
കെരണ്ടുപാദവൻമരുതു അന്താദനമർ
അത്രാനമംചെവൻസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം—
മിത്രയുതിന്നനമുക്കുജ്ഞാപിക്കുകയും
എത്രയുംസത്യ വാവാകുംവെർവിശ്വ
മിത്രമെന്നുള്ളതുഞാനറിഞ്ഞിടീനേൻ”

എന്നു പറഞ്ഞ് ആ ധനം രാജാവു കൗതുകത്തോടെ ഏല്പി
ച്ചു. അവിടെനിന്നുപോയി. രാജാവ് ആധനം മുഴുവൻ
ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിച്ച്, കരവലും എപ്പോഴെന്നി, നിവൃ
പരനായി സ്ഥിതിചെയ്തു

മുൻവാർത്തകൾ

சென்னை-19

വിശ്വാസികളിൽ ഹരിശ്ചന്ദ്രനോടു ഓരോ വാണിജ്യോത്സവത്തിനുമുടനീളം, പിന്നെ വേണമെന്നെന്ന് ആലോചനയുണ്ടായി. “ഒന്നാമത്ത് അദ്ദേഹം ഏറ്റവും നല്ല വാണിജ്യം നശിപ്പിക്കണം; പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഉദ്യമം നശിപ്പിക്കണം. അദ്ദേഹം മറ്റൊരു നൂറ് കൂടുതലായും മുമ്പത്തെ പരമിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ വിട്ടുപോകുന്ന വർഷം വല്ല സാഹചര്യം അസാധ്യം പറയേണ്ടിവരും. അസാധ്യമായിരിക്കുമെന്നും ദേവീദൂതനാണ് ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യമം നശിപ്പിക്കുകയെന്നിവി വേണ്ടത്” എന്നൊരു വിശ്വാസികളിൽ വിശ്വാസമായ അമാന്യതയിൽപ്പോയി അതിരോടെയൊരു തവണയുണ്ടായി.

എസ്.പി. പ്രസാദ്.

ആദ്യം വിഷ്ണുരാജാവാൽ ഗണപതിയെക്കുറിച്ചു
 ഒരു തവസ്സുവെക്കുത്. അർദ്ധശതകമായ സുകായിയിലി
 തന്നെ റിവികല്പമായി ഉപയുക്തവസ്സുകൊണ്ട് ഗജരാ
 നൻ പ്രത്യക്ഷനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മോഹനമായ വി
 ശ്വപാതിത്വ റിവിൻ തവസ്സുകൊണ്ട് ഞാൻ ഏതാനും

തന്നെയല്ലാം വരുത്തി അവയോടു മറ്റൊന്നിന്റെ കാര്യം സംധിപ്പിച്ചുവരുമാൻ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ അസംഖ്യം ഭൂമികൾക്കുപോലും പുറപ്പെട്ട് അയോദ്ധ്യനഗരത്തിൽ ചെന്ന് ഹിശാമിത്രന്റെ ധനം സ്വന്തിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തു കൂടിയുടെ അടുത്ത് വെച്ചു തൂക്കത്തുപ്രകാരം അയോദ്ധ്യൻ അഗോഷമായി പാതകത്തിലേക്കു താഴ്ന്നിറങ്ങുന്നത് തിരിയെ വന്നു, ഇപ്രകാരം തന്റെ ഗണപതിയെപ്പറ്റി ചരിയകരകാരുതിൽ വിശദമാക്കുന്ന ചുരുക്ക സമാധാനവും സമാധാനപുരുഷനായി.

ഇന്ദ്രാണി നാമകാരിയുടെ അവസ്ഥ

അതേത്തരം വിശദമാക്കിയാൽ അതിശയോക്താവാകുന്ന ഇന്ദ്രാണി നാമകാരിയുടെ ചരിത്രം ശരിയായാകട്ടെ അറിയപ്പെട്ടു അതിന്നു ബ്രഹ്മരൂപിണി അറിച്ച് ചോദിക്കുന്ന തപസ്സാണ് മെരുത്ത്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു തപസ്സുകാരികൾക്ക് ബ്രഹ്മാവ് എന്നതിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു പലവേദന വരുന്നത് വരിച്ചാലും എന്നുവളിച്ചു വിശദമാക്കിയാൽ വിനീതനായാകും. അതിനകമെല്ലാം ബ്രഹ്മരൂപിനോടു പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിച്ചു — ഹേരിശ്വരകാകരാണ് അസത്യം പറയിക്കൊണ്ടുള്ള എന്റെ ശപഥത്തെ വിനയിക്കുക. എങ്ങിനെയെങ്കിലും സംധിപ്പിച്ചതെന്നും സമ്പൂർണ്ണം സാധിച്ചാൽ അദ്ദേഹം അസത്യവാക്കു പറയുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ് അതുകൊണ്ട് വിനയിക്കുകയും കിര്യം

ഉള്ളുണ്ടായി, ആ രാജാവിന്റെ നാട്ടിൽ വനങ്ങളെയും
 വന്യമൃഗങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വ-
 ധനങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കണം. ഇതാണ്, എനിക്കുവേ-
 ണ്ട വരം." ഇതിന്നു ബ്രഹ്മാവ്, ഹേ! ഇത്ര വലിയ ത-
 വസ്വിയായിരുന്നിട്ടും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇത്രത്തോ-
 ളും കരുണം തോന്നുന്നതു അത്ഭുതകരമെന്നു സാധാ-
 രണയായി ഏല്പാവരം ഇഷ്ടവരത്തെയും അനിയ്യവ-
 റിമാമത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് വരം ചോദിക്കാറുള്ള-
 ത്. അതു രണ്ടും ഇതുകൊണ്ട് ധനക്കുറവുകാരില്ല.
 ധർമ്മിഷ്ഠനായ ഫരിഷ്കരന്റെ രാജ്യം നശിച്ചാൽ റി-
 നക്ക് ഒരു സമ്പത്തും കിട്ടുകയില്ല; അതു പശിക്കാ-
 ത്താൽ മരംപള്ളം വരികയുണ്ടില്ല. ഫരിഷ്കരൻ റി-
 കന്റെ ശ്രവല്ലഭ്യം. അതുകൊണ്ട് ഈ വരം തന്നെ
 വരൻ പ്രയത്നമുണ്ട്" എന്നാണ് മറുപടി പറ-
 ഞ്ഞത്.

ബ്രഹ്മാവിന്റെ വാക്ക് വിചാരിച്ചുണ്ടു അദ്ദേ-
 ഷം ചെപ്പിച്ചില്ല. തൊട്ടുപോലെയായ ആ മുറിക്കു കറി-
 നമായ കോവം തോന്നിയതിലും അതിനെ മുമ്പി-
 ധം ഉച്ചിൽ മതുക്കി അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മാവിനാടു പറ-
 ഞ്ഞു. — "അങ്ങനെയോ അമ്മളിച്ചെഴുന്നേത് താക്കടി-
 ല്ല. വസിയൻ നിന്തിരുവടിയുടെ പുത്രനെന്നുള്ള
 കഥ ആലോചിക്കാതെ ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചത് കുരി-
 ഷണം. എന്തെന്നു ചൊല്ലിയപ്പോൾത്തോളം വേണ്ടതു-
 ഞാൻതന്നെ മറയ്ക്കുകൊള്ളാം. സൃഷ്ടിക്കുന്താവായ റി-

നീതിവടി സൃഷ്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടിപ്പോൾ ഞാൻതന്നെ
 ഏനിക്കാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം തപസ്സുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കും
 ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ പിതാവായ ത്രിശങ്കവിന്റെ സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിൽ കയറ്റുവാനായി പുതിയതായ ഒരു സ്വർഗ്ഗം
 സൃഷ്ടിച്ച വിശ്വമിത്രൻ, ത്രിശങ്കവിന്റെ പുത്രനായ
 ഹരിശ്ചന്ദ്രനെ അധഃപതിപ്പിക്കുവാനായി അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ നാട്ടിൽ ഒരു പുതിയ നാകംകൂടി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ
 ശക്തനാണെന്നു ഏതാ നോക്കട്ടെ അതിനെ ചെയ്യു
 ന്നതിൽ നിന്നിതവടികൾ സൂക്ഷ്മമുതന്നെക്കൊണ്ടു
 അപകടമുണ്ട്" വിശ്വമിത്രന്റെ ഈ ഗദ്യവാക്യ
 ശ്രദ്ധാവിനും അല്പം കോപം ഭംഗിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും അ
 ദ്ദേഹം ഒന്നും പറയാതെ അവിടെ : അപകടമാണു
 ഞായെന്ന്

വശമിത്രസൃഷ്ടി.

അന്നന്തരം വിശ്വമിത്രൻ വീണ്ടും ഹോമാന്തര
 തപസ്സുകൾ മി. "ഹത്യകൾ" എന്ന വിദ്യകളെ സ്വാ
 ധീനമാക്കി അവയുടെ പ്രഭാവത്താൽ ഹിംസ്ര ശക്തി
 കളെ സൃഷ്ടിക്കുവാനാണ് ഈ തപസ്സു ചെയ്തത് അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ ആവരണശക്തികൊണ്ട് സകല ഹത്യ
 കളും അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വാധീനമായിത്തുടങ്ങി. ആയ
 തിന്നു വിഷ്ണുമാണെന്നു ഹേമന്തൻ സഹായിക്കുകയും
 ചെയ്തു ഇപ്പോൾ ഹത്യകളുടെ പ്രഭാവത്താൽ, കര
 യിലും വെള്ളത്തിലും ആകാശത്തിലും സഞ്ചരിക്കാ
 യെ അപരം മൃഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചു

അട്ടിനിമത്തിക്കുശപിശയാക്കി -
 മെട്ടുകുങ്കിപ്പൊന്നൊമ്പത്തിയൂറും,
 പെണ്ണിറക്കത്തൊഴിക്കലിൽ കേയും
 നാലുപാലു പൂക്കത്തക്കക്കൊന്നും

കമിഷനറുടെ പ്രമേയം പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷം
കുറേ വേളയി.

മേരിയം, പ്രകാശം നവം ൧൯൮൧

ഇതിനെ മാട്ടിലെല്ലാടും ൨ ൨ വരി എഴുതുകയും, വേണ്ടതുടക്കിയപ്പോൾ നാട്ടുകാർ സംഭവം കേൾക്കുകയുണ്ടായാൽ മഹാജാവിനോടു സങ്കടം ഉണ്ടായിട്ടും ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ അവരുടെ സങ്കടം കേട്ടു നാസ്തബിതം ആയിട്ട് മൗനം പാലിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഇളംകുട്ടിയെപ്പോലെയും, നാസ്തബിതനായിത്തീർന്നു. വിരമത്തിനായി കല്പം, കനം മുതലായവ സമരം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അദ്ദേഹം, തന്റെ മാതൃത്വം ഇത്തരത്തിലുള്ള അനൗചിത്യം ഇതേവരുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇപ്പോൾ ഇതിനെ സംഭവം വാർ കേൾക്കുമെന്നുണ്ടെന്നും, ഇതിന്റെ മഹിമയെ തിന്ന് ഖുറാനും ചെറുപ്പങ്ങളെക്കൂടെ ആലോചിക്കുവാൻ കരുതിസഭയുടെ മെടിയറമുണ്ടാക്കം വിളിച്ച് ഉദ്ദേശം ചെയ്തു.

മന്ത്രിമാരുടെ അഭിപ്രായം കേട്ടിൽ ഓംസ്ഥാനത്തിൽ വല്ലാതെ വരുമാനം വന്നുവരികയാണെന്നും വെറുമാരെ വെള്ളത്തിൽ കുഴി വെച്ചു നശിപ്പിക്കണമെന്നും

ചെയ്ത് കാട്ടുജന്തുക്കളെ തേടുകയും കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്തത് എന്നായിരുന്നു ഈ അർദ്ധപ്രായമനുസരിച്ച് മഹാരാജാവ് കാടന്മാരിൽ പ്രധാനികളായവരെ കണ്ടിരുന്നതായി അരുമയച്ഛവരന്തി ഇങ്ങിയെ അരുളപ്പെടുത്തു് — നേന്മയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വേടപ്രമാണികളേ! ഹിതമുള്ളൊരു നമുക്കു പുരതകം വേണ്ടപ്പെട്ടവരും ധനം കല്പിച്ചതന്നു് നല്ല സ്ഥാനമാനതയുള്ള വർദ്ധിച്ച പേരുന്നവരമാകുന്നു. ഹിതമുള്ള കൃത്യശുദ്ധകർമ്മം, ഗുണമേകവും വാമുയുടെ വക അനുഗ്രഹഭാഗം അഭയതയോടും സംതൃപ്തിയോടും തുടിയൊണ് കഴിഞ്ഞു പോന്നിട്ടുള്ളത് അതു ചികിത്സാമായി, കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ പാടിയിരുന്ന അമാലയന്നാ വാടത്തുകയോ നായാട്ടു കായ്ക്കു് മൃഗശരണി അർത്ഥനുകയോ കെടുത്തു നശിച്ചതോ നമുക്കു വേണ്ടിയില്ല എന്നാൽ ഇഷ്ടിയിലായി കറുപ്പിയിരുന്ന ഉപദ്രവം ധാരാളമായി സംഭവിക്കുന്നു. കാട്ടുജന്തുക്കൾ നാട്ടുപുരങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിവെന്ന് പല അനന്തരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു കറുപ്പിൽ കെടുത്തു കൊൾവാ തടിച്ചുളുകിയതാണ് ഇതിന്നു കാരണം അതു കൊണ്ടു് ഹിതം ഉടൻ താമസിയാതെ വേണ്ടുന്നതു ആർക്കൊക്കെ തുട്ടി വരു വമ്പിച്ച നായാട്ടിന്നു പുറപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളുടെ തേക്കമാനകൾ കഴിച്ചുവെച്ചാൽ നാമു സംസൗകൃത്യമേതും ഉപയോജനമായി അവിടെ വന്നു ചെയ്തന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു്, മഹാരാജാവ് വേടപ്രമാണികൾക്കു പല വിചാരമറിയി സമ്മാനങ്ങൾ

നൽകി അയക്ക പ്രശ്നപരിഹാരിയായ യാത്രാക്കുടി അനുബന്ധമായി നൽകുന്നതിന് വേണ്ടി 'കുടുംബശ്രീ' എന്ന പാക്കേജ് കൂടാതെ അതിന്റെ പേരിൽ, അനുബന്ധമായി വരികയിൽ ഒരു പാക്കേജിനുള്ള വടം കുടി പ്രദാനം ചെയ്യും.

[illegible]⁶ സമസ്തകാലം നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട്

കുടുംബശ്രീയുടെ സാമ്പത്തിക സഹായത്തോടെ

சிறு அளவடிகளுக்கும் உரிமை

പുറത്തുനിന്നും e_1 നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

உயரதாமிரவர்த்திக் கெழுநாளுகாவல் கிள்ளு .

உதாரணமாக ௨௦௦௦-௦௧ ஆம் ஆண்டில்

கி.த. அனுவரணி கி.த. சாஸ்திர வேதாந்தம்...

യ കലകളും, മാണിക്യപോലെ കീഴ്ചയേറിയ കണ്ണുകളും, മതകവണ്ണമായ മുഖവും, വളയുപുഞ്ചായ പല്ലുകളും, അതിരെന്നമായ വർഗ്ഗപോലെ താളത്തു് നേരകളുമുള്ള ആ ഭയകരതുവരയ്ക്ക് പണിത്തടിയൻ പെട്ടെന്നു അത്ഭുതഭാവത്തും അദ്ദേഹം ഡിമുറകൊണ്ടു് ഹരിതഗ്രന്ഥൻ സൈന്യത്തോടൊന്നിട്ടു് ആ മരഹവയ്ക്കു് 'എന്ന നേർ കാവാരം കതിരപ്പടയംകൊ' ഹിന്നിന്നമരണിച്ചെണ്ണു് ഹരിതഗ്രന്ഥൻ നേരെ ഉരയോടെ പടഞ്ഞതണഞ്ഞു ഹരിതഗ്രന്ഥകളുടേ കളീപ്രസരമേകകൊണ്ടു് കീഴിയ പഥത്തിൽ കയറി ഏറ്റവും ഉദ്ധരമ്മി ഹൈന്ദവമരണിന്റെ നെറ്റിത്തടത്തെ പശ്ചാത്താപപ്രയോഗിച്ചു അതിന്റെ ശക്തം സമീകരണെ ലാഭാരം പാതിപ്പെടുകയും പ്രാണനേത്തരച്ചുടീ വശപാമിതാൻ പരിചിത്താപമ പത്തുപോകയും ചെയ്തു.

ഉത്തരിക പാതി പാഞ്ഞു ഹൈന്ദവപ്പാദുകു് മാഹാവും സൈന്യവും ചാടല്ലതെ തട്ടിനു ചശമായി ശുദ്ധപരിമാരത്തിനായി പൂവടയരണു് ചേരുകണത്തെ ന്നരേരചിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ പിടപെടലും നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഒരു കലാജ്ഞ ആ വന്ദാ നേത്തൽ കാണപ്പെട്ടു

“ചെന്താമരകളും നൽക ചലയം

ബന്ധുരമേകേതല്ലാഹിപ്പുഷ്പങ്ങളാൽ”

ഏറ്റവും കാമ്പിടയപ്പെട്ടുപിയിയതും, ‘വണ്ടുകൾ മധു

വണ്ടുമാണ് കളിക്കുന്നതെന്നു ആ പൊയ്ക്കയിൽ, ഫെലിക്സ് ആൻ സുകദോനാനായി ഇറങ്ങി കാവും മുഖവും കഴുകി അമൃതതുപ്പമയ ജലം കുടിച്ച് ആ ഹോസ്റ്റലിൽ തീർത്തിയതും വിവരിച്ചു. മാജമെന്റിമാരും കെന്ദ്രപ്രഭുക്കളും അതിൽ തന്നെ ഇറങ്ങി വെള്ളം തുപ്പിയാകാംവെന്ന് കണ്ടു.

ആ സമയത്തു ചില മാജമെന്റർ ആ പൊയ്ക്കയിൽ വന്നു എ. മാജപെറിവാമത്തോ പൊയ്ക്കയിലിറങ്ങിയതു കണ്ട് തിരുവനന്തപുരം പരഞ്ഞു—“നല്ലതു കേൾക്കൂ! ഇവർക്കു നല്ല കാര്യമായ അശുചിമാംഭിഷത്? ഇതു ആരുടെ കാര്യമാണെന്നു വിചാരിച്ചാണു് നിങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നതു്? ഇതു മഹാപതനസ്ഥിയായ വിശ്വാസിനാർക്കു് വകമായ് കൈമാറിക്കൂടിയാണു് എന്ന ഹോസ്റ്റലിൽ ഇതിന്നിവിടെയും പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം വന്നുവെന്ന് അനുഭവിച്ചു്. ഇങ്ങനെ പറയുന്ന ആ മുഖിമാരെ മെന്റിസ് റെല്ലമാക്കു മരണം സമാധാനിപ്പിച്ചു് കൈമാറുമ്പോൾ ചെല്ലയച്ചു അപ്പോഴേക്കു് നോക്കൂ സന്ധ്യയായി.

ഫെലിക്സ് ആൻ സപ്ലം.

ചിലന്നു ഫെലിക്സ് ആൻ സപ്ലം അതിൽത്തന്നെ ശബ്ദം കെട്ടിച്ച് അന്നത്തെ മാത്രീ അവിടെ സുഖമായി അനുഭവിച്ചു അപ്പോഴേക്കു് തന്റെ അവിടെ സുഖാനിരയെ പ്രാപിച്ചു മാത്രീയുടെ അന്ത്യയാമത്തിൽ ഫെലിക്സ് ആൻ സപ്ലം കണ്ടു.

സ്വപ്നശേനയെക്കൊണ്ടു ജയപ്പെട്ടു ഞട്ടിയെന്നു ഹരിശ്ച
 ന്രൻ പ്രഭാതത്തിൽ മന്ത്രിമാരെ ആളയച്ചുവരുത്തി ഇ
 ങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

“ആശ്ചര്യമാകട്ടെ, ഞാൻ ജയനാകയാ കണ്ട സ്വപ്നം
 കണ്ടു അനീതിയാകയാണു് — എന്റെ പിതാവു് ഉദ
 രോടു കൂടി സ്വപ്നത്തിൽ പോയി അപ്പോൾ അദ്ദേഹ
 നെ ഒരു ദൈവന്മാർ അവിടെയിന്നു തമ്മി അദ്ദേഹം അ
 വിടെ നിന്നു കീഴ്പേരട്ടു പതിച്ചു് നക്ഷത്രകണ്ഡക
 ത്തിൽ തങ്ങിയിട്ടായി അനന്തരം ഞാൻ തലയിൽ
 പൂശ്ശു് മുകളിൽ അശ്വം സന്നദ്ധിമാനാകൂമി സുഖമായി
 വസിച്ചു ആ സന്നദ്ധിമാനിൽ കയറുകയും ഞാൻ ഒരു തര
 മം സന്നദ്ധ സ്വപ്നം സന്നദ്ധനായി മറ്റൊരു പക്ഷം സേവ
 യ്ക്കുവാനും ഒരു മഹാവിജയം അദ്ദേഹം പ്രാപിച്ചുവായി.
 ദൈവദൈവങ്ങൾ നാമൊക്കെയായി ഏകാഭാസം കലര
 കൂട്ടത്തു ഇന്നിയായാലും അസ്ഥനായാലും പരിണമി
 യ്ക്കു ശേഷമുള്ള ഒരു പക്ഷം അത്രം പൂർണ്ണ തൃപ്തിക്കാരെ
 ഇഹലോകത്തിൽ എന്തിനു ശ്രമസ്സുണ്ടാക്കുവാൻ
 യി എന്റെ കൈയ്ക്കുതന്നെ പാർക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇ
 താണു് ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നം ഇതിന്റെ രഹസ്യം എ
 ന്താണു്? എങ്കിലും ആവത്തുകൂടാണു് ഇതുകൊണ്ടു്
 ഹരിശ്ചനെന്നതന്നു വാചാരിച്ചു ഞാൻ ജയപ്പെട്ട
 നു എന്താണിതിനു് വേണ്ടതു്?”

മഹാജനാവു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ മന്ത്രിസ
 തതനായ സത്യകീർത്തി ഇങ്ങിനെ ഉണർത്തിച്ചു:—

ഹാജറാവു തിരുനെൽവേലൂർ നഗരത്തിൽ കേൾക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ മലർത്തറ പാലം അവിടുത്തെ സ്ഥലത്തിൽ കണ്ട അഞ്ചു സ്ത്രീകൾ അവിടുത്തെ പഞ്ചശക്തികളാണ് അവിടുത്തെ തമ്പരുന്നെങ്കിയെ സ്ത്രീ ക്രിയാശക്തിയായ ദ്രവ്യമാണ്. സ്വകാര്യമായി പുറപ്പെട്ടുപോയി മറ്റൊരുകാരെപ്പോലെയും ക്രിയാശക്തിയുടേതെന്നു വകാശ്യമായ രാജകുടുംബിയെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നതായി പൊതുവെ പ്രാണാഭിമാനമുള്ള ശക്തിയാണ് അത് അവിടുത്തേക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുകയല്ലാത്ത അഭിമാനമുള്ളതിനെ കാണിക്കുന്നു. അസ്ഥിയായിത്തീർന്നവർ ഉത്താശക്തിയും, അവിടുത്തെ ശക്തിയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ വിശ്വകാശിയുടേതെന്നു ഈ സ്ഥലം അവിടുത്തേക്കു രാജകുടുംബം ഉത്തരയെ ആഹ്ലാദകൾ അഭിമാനിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു ഇതിനെല്ലാം മറ്റൊരു വിശ്വാസമില്ലാത്ത കപടതന്ത്രങ്ങളാണ്.

മന്ത്രിസഭയുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും കേട്ടുകൊള്ളാം വ്യസനിച്ചു കണ്ണുനീർ വീശിയുറപ്പിച്ചു ഫരിയൂസ് "എന്തുതന്നെ മനോരമം അത് ശക്തിയെ വിട്ടുകൊടുത്തു വന്നുവെങ്കിൽ" എന്നു സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

നാലാമദ്ധ്യായം.

ഹരിശ്ചന്ദ്രനും മോഹിനിയും

മുനാലൂതത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ്റെ ശരണമെടുത്തു പറഞ്ഞുപോയ വരാനവർക്ക് വിശ്വാമിത്രൻ്റെ മുമ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായ കേരവം ഇന്നപ്രകാരമെന്നു പറഞ്ഞുപോയില്ല. ശ്രോധനമെടുത്തു ഒരു മഹഷിയുടെ കണ്ണുകൾ തീക്ഷ്ണമോടെ ചുവന്നു ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചു. പുരികങ്ങൾ വളഞ്ഞു ഏതൊരു വല്ലാതെ കവഞ്ചി ഇല്ലാതെ ദാത്തയും അർദ്ധദാത്തയും കണ്ണുകളിൽനിന്നു ഭീമവശാസനങ്ങൾ കെട്ടുകെട്ടിയുൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു ഭീമവശാസനങ്ങളിൽ നിന്നു മണ്ണു മോഹിനികൾ ഉണർത്തി അപ്പർ മഹഷിയുടെ ശ്രോധത്തിൽനിന്നുണ്ടായ വരകയാൽ ചണ്ഡാലികളായി പെട്ടെന്ന് ലോകത്തിൽ ഉയർന്നു കെട്ടുകൊണ്ടു ചണ്ഡാലനായിട്ടാണു വിചാരിച്ചു പറയുന്നതിനെ

വിശ്വാമിത്രനും മറ്റും ചണ്ഡാലികളായതു ഈ മോഹിനിയെക്കുറിച്ചും സന്ദർശിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പർ കെട്ടുകെട്ടിയും എയ്ക്കും അതുതന്നെ തോന്നിക്കത്തക്കതായിരുന്നു അതിനെ വഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് എററും സൗധത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മഹാകവികൾക്കു കൂടി പ്രയത്നമാണ്. കണ്ടു മറ്റും പറയും അപ്പർ ചണ്ഡാലികളാണെന്നു ലും അവർ ദൈവസ്വീകരണമുള്ളതുപോലെ ദൈവസൗന്ദര്യം

[illegible][illegible]

മോഹനാഗിതരായ ആ മോഹിനിമാർ വിശേഷപ്പെട്ട വസ്ത്രാഭരണങ്ങളോടും കരിളളകളോടുംകൂടി, കണനവരൾ കണ്ണും കാര്യം കവചമൊട്ടു മോടിയിൽ, പരിഭുരാം വീക്ഷിക്കാൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സഭയിലെത്തെയ്യു പുറപ്പെട്ടു. അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കരോണമഞ്ചരകൾ പാഞ്ഞു ചിരിച്ചും കളിച്ചും ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സഭിപത്തിൽ ഏത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസുഖമാണെന്നു ത്രുപരസരായും കണ്ടപ്പോൾ ഒരു മോഹിനിതരയെ അദ്ദേഹവുമായി ക്രിയശുദ്ധം അന്നു വിശേഷണമൊന്നു അറിയാം കലകലാർ! അപ്പോഴും ആ വാ പക്ഷിയിൽ ചിക്ഷാതിരന്റെ ഗുഹനമസ്തിച്ച് കരോണവൻ വസന്തവും ആവിർവിച്ചു ഹരികക പുത്തു വില്ലുന്ന വൃദ്ധലതാദി കളും അടയ്ക്കിയവൻ തേൻകുടിച്ചു ചുറ്റും വെങ്കരം മുഴങ്ങുന്ന വണ്ടകളും പഞ്ചമംഗത്തിൽ കൂടുന്ന കൽമുകളും ആ വാ പ്രദേശത്തിലുള്ളവരുടെ സമേത്തിൽ കരകലകരമെത്തു കളവരക്കി. ഇതിനെത്തുടർന്നു സമയത്ത് ചന്ദ്രവർമ്മിതരായ മോഹിനിമാർ വീണയും കയ്യിനെത്തു കണ്ണാറു നകരശ്ചരയ ചില പട്ടകൾ പാടി യഥാമാർഗ്ഗം നെ സ്തുതിച്ചു അതു കേട്ട ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പ്രസന്നനായി “നിങ്ങൾ ആരാണ്? ഇവിടെ ഏതിനായിട്ടാണു വന്നിരിക്കുന്നത്?” എന്നു ചോദിച്ചു മോഹിനി—(പരഞ്ചയേട്ടട്ടി) ഞങ്ങൾ ചന്ദ്രവർമ്മിതരാണ്. അമ്മയുടെ മനനയും രക്ഷയും വന്നതാ

ലാണ് ഇപ്പോൾ വരുന്നതു വിശ്വാമിത്രൻറെ ത
 വോവനത്തിൽനിന്നാണ് തിരുമുസകെ കുഞ്ഞൻ
 മാത്രമായി വന്നതാണ്

ഹരിശ്ച — ഹിംസരക്കു എന്തു വിധയിത്തിയാണറിവു
 ഇത്?

മോഹിനി — ഞങ്ങൾ മരണമകിട്ടാത്തവരാണ്, എങ്കി
 ളും വീണപറമ്പനയിൽ ഭരമിധം വരിച്ചതുമ്പോൾ
 ഹരി — എന്നാൽ അതല്ലേ കേൾക്കാട്ട

അവർ വീണ പ്രതിവൃത്തി മരണമരമായ ശൃംഗാ
 രാമിനെയും ചോർത്തി കര വാഴെ തങ്ങളുടെ സംഗീത
 വിദ്യയെ പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതുകൂട്ട മഹാമാധവ വള
 കാ സന്നു പുനരിങ്ങിന്നു അവരെ നല്ല വശകൾ പ
 റ ന്ന് അഭിനയിക്കയും, അവർ വിശേഷെ പട്ട മണമാ
 റ കൾ മോതിരങ്ങൾ വളകൾ മുതലായവ സമ്മാനി
 ്യ്ക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു
 “നിങ്ങളെ സന്തോഷമായി അഭിനയിക്കാവുന്നവ സ
 മ്യാവും കല്പിച്ചു തമ്മാൻ വിചരിക്കുന്നതുകിൽ
 ഇതൊന്നുകൂടി തരണമെന്ന്. ഇവിടന്നു ധരിക്കുന്നതായ
 ആ വെങ്കലരോടയെന്ന് തരണമെന്ന് അതു മാത്ര
 മല്ലാതെ ഇവയെ പണ്ടങ്ങിരിക്കുന്ന അഭിനയിക്കാവ
 ശ്യാതില്ല” അപ്പോൾ മോദാവു — “ഞാനു പാടില്ല സു
 ത്വവശമോടൊന്നുവെങ്കലരോടേയും ചെഞ്ചാമര
 മ്കം ആടും കൊടുക്കുകയില്ല നീറെന്നു വേണമെങ്കിലും
 തരാം വെങ്കലരോടേ കീഴടങ്ങണമെന്നു കരുതുന്നവർ

ജാതദ്രാവികളാണ് അവർ കഠിനമായ ശിക്ഷയാ
 ഈ നൽകേണ്ടത്. നിങ്ങളുടെ സംഗീതവിദ്യാലയത്തു
 ൽ വിമാനം നശിക്കുമായിട്ടുള്ള പ്രീതിയുടെ ചിഹ്നമാ
 യായിത്തീർന്ന ശിക്ഷയിൽ നിന്നു കഴിയാക്കാം" എന്നത
 മികച്ചതു. അപ്പോൾ പൊതുകൂട്ടായിത്തീർന്ന കോമി
 നിക്കർ വീണ്ടും പറഞ്ഞു - "പൊതുകാരന്റെ കല്പിച്ച
 ശാരത്ഥപരം തിരുമേനി അടിയന്തര ഒരു പരിഗ്രഹിക്ക
 ന്നം കരുതാണ്. തെറ്റായ ഒരു ഗ്രഹം"

ഇതിനു കമ്മറാജർവ് ഉത്തരമെഴുതും പറഞ്ഞി-
ല്ല കന്ത്രിപ്രയുദ്ധമായ സത്യകീർതിയാണ് ഒരവടി പം-
ത്തത് അദ്ദേഹം ചുവത്തു - "വിശ്വം പരമത-
തപസ്വയ്ക്ക് ചമരിച്ച രാഷ്ട്രങ്ങളെല്ലാം കൈയടക്കുന്ന ഉ-
ന്നതല്ലായ്ക്കായ കാരാണാവിന്റെ കമ്പിൽ കയ്യാകേ-
ട്ടിരുന്ന സംസരദിഷക മാർ രാജാവിന്റെ കയ്യാകട്ടെ
വിശ്വംതന്നെ തടയുന്ന - ധനമല്ല വീര്യം എന്നാണു
കുറുപ്പു പറഞ്ഞത്" അതു ഇവിടെ ചെമ്പിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ശേ-
ഷമുണ്ട് ചങ്ങരവകളെ ഇവിടെ തീർത്തതെ കാ-
ട്ടുകൊണ്ടിട്ട്"

മലയാളി-കൊളോം ചോദിച്ചതെല്ലാം തന്നെ മ
ഹാരാജാവ് ഞങ്ങൾ ചോദ്യങ്ങൾക്കും തന്നിട്ടു
ണ്ടെന്നു വെറുതെ വായിക്കുന്നുണ്ട്. ചെറുത്ത് ഇത്ര
കുറച്ചു കിട്ടുന്നത് ഒരു വശം കാരണമുണ്ടെന്നറി
ഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്തും ഇവിടെ ഉരിക്കുകയാ
യില്ലെന്നു

രായിട്ടുള്ള ചില കഥകൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തു.

വെള്ളിക്കമ്പികൾ പോലെ പീണുനരച്ച നിഖിരുകൾ ജടാഭാരത്തോടുകൂടിയ വിശപ്പിനാൽ കയ്യിൽ മെല്ലെപ്പോയി പാപ്പ കടിച്ച് കണ്ണു ചുവത്തി വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഫാദർ അഗ്രോമോറോയെ ഏറ്റവും അത്തോളുകി 'അ ഫാദർ ഹ്യൂം' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു 'ദാനം' അതിവിവിധമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ചെപ്പു ജപ്പോളിയെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചപ്പോൾ, ഫാദർ അഗ്രോമോറോ കിരിയ്ക്കിപ്പണിഞ്ഞിട്ടുള്ള മണങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഒരു ചവിട്ട കൊടുത്തു അനന്തരം അദ്ദേഹം തന്റെ താഴെ പറയുന്നവരും ഒരു സമരം നടന്നുണ്ടായി.

ഫാദർ അഗ്രോമോറോ നി തിരുവടികൾ ഒരു തൊട്ടും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നിരിക്കെ വിവിധമായി എങ്കൽ കേൾക്കുന്നതോടുകൂടി ചവിട്ടുകയെന്നു ചെയ്തത് എന്നിട്ടും, ഏവിക്കു ഇവിടുത്തെ കാൽ പേജിരിച്ചപ്പോൾ എന്ന വിചാരമില്ലാതെ എന്റെ തല മുറിക്കുകയോ എന്ന വിചാരമില്ല. ഇത്ര വലിയ കേവലിപ്പാനന്തരം കാരണം എന്താണെന്നതുകുറിച്ചുള്ളതും.

വിശപ്പ് - (പപ്പുകൾ കടിച്ചുകൊണ്ട്) എന്നാണു കാരണമെന്നോ? കാര്യം അറിയില്ല അല്ലേ? അതായത് ഉൾക്കൊള്ളിയെല്ലാം അത് വധിച്ചിട്ടില്ല? മനോര

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞയച്ചു വശമന്തയും വശകെട്ടത്തി അയച്ചില്ലേ? എന്റെ ഈ തീന്മാ കലകിയില്ലേ? എന്റെ പുത്രിമാരും അപമാനിച്ചയച്ചില്ലേ? അങ്ങനെയല്ലാതെ ഒരു ചതിയൻ വേറെ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ?

ഹരി - ഹാ കെട്ട പക്ഷേ ഇത്തരം സങ്കടമാണി? അതിതന്നെ സ. പൂത്തിൽ കൂടി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. മിശ്നയും പണിയും സ്ത്രീകളും ഒന്നും ഇവിടുത്തെ വകയുണ്ടെന്നു സത്യമായും അറിഞ്ഞിട്ടു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അനവധാരാ യാതൊരപ്രിയവും കടന്നിടുകയായിരുന്നില്ല. തോട്ടമല്ല, ടട്ടണമല്ല, രാജ്യം തരയല്ല, എന്തു തന്നെ നശിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് അറിഞ്ഞിട്ടു അറിഞ്ഞിട്ടു അയച്ചു വന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അപ്രിയം പ്രവൃത്തിക്കുമോ? എനിക്കിത്തന്നെ മനസ്സിടുകയായില്ല. വിചാരമായി അങ്ങനെയൊന്നും

വിശ്വരൂപ - അത്യാകുല വിനയം കാണുവാൻ കഴിയാത്ത കഴുപ്പുണ്ടാൽ എത്ര വാമോർത്തിയോ? കണ്ണു പഴുതിയൊത്തുടന്നും ഉപദ്രവിക്കാൻ ഇങ്ങനെ ഒരു പൂച്ച സ്തമ്പൂരസി വേറെയില്ല ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു അല്ലേ? എന്നാൽ പറയാം. മരണമല്ലാതെ പലകട്ടെ. സമുദ്രം പര്യവ്യാപ്തമായിത്താൻ അങ്ങനെയൊരു അധികാരമുള്ളതല്ല എന്റെ പുത്രിമാരായ മോഹിനിമാരും അടിച്ചേൽക്കിയില്ലേ? അതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

ഫരി—നിന്നിതവഴി അല്ല മരുഭൂമിയിൽ കേൾക്കുന്ന ഏകദേശ വരമാതമം ഞാൻ ധരിപ്പിക്കാം. ആ സാഹിത്യകാരികളായ രോമിനിമാർ നിന്നിതവഴി യുടെ ആഴ്ചകളാണോ! അവർ ചണ്ഡാലികളായിത്തീർന്നു അവർ ഏതൊരു പരാജയം പാടില്ലാത്ത വരമാതമം പഠനത്തിന് അനുയോജ്യമാണ് എന്നുവരെ അറിയിച്ചതാണ് ഏകദേശ മുമ്പിൽനിന്നു പഠനത്തെയല്ല തല്ലിക്കൊണ്ടു വേർപെടുത്തലും ഞാനവർ ചെയ്തില്ല.

വിശ്വാ—എന്നാൽഞാനെ അതു ശരിയായോ! അങ്ങനെയൊരു സൂതിക്കയല്ല അവർ ചെയ്യുന്നത്? അതിന് അങ്ങനെയൊരു സാധനമെന്നു കരുതുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല 'പേടിയൻ പുറത്ത്' എന്നു ആട്ടി മറിക്കയും ചെയ്തില്ല? ഇതു മരുഭൂമിയായോ?

ഫരി—നിന്നിതവഴിയുടെ പുത്രിമാരാണ് എന്നു അവർ ഏതൊരു ധരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് അവർ പഠനത്തെയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

മരുഭൂമി

ഇത്രയുമായപ്പോൾ വിശ്വാമിത്രൻ "അങ്ങനെയൊന്നാണെങ്കിൽ ഞാൻ ആ പുത്രിമാരെ അങ്ങനെയൊരു അങ്ങനെയൊരു സ്വീകരിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു ഫരിശ്വരൻ സമ്മതിച്ചില്ല അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "അങ്ങനെയൊരു അങ്ങനെയൊരു അവർ ചണ്ഡാലിക

ഈണി അമ്പലം ഞാൻ മരിക്കും സമീകരിക്കയില്ല. എന്റെ രാജ്യം മുഴുവനും കറുത്ത സമ്പന്നവും നിന്തി തൊടിയാ ഭാഗങ്ങളിൽ തമാം എന്നാലും ഞാൻ അമ്പലം പരിഗ്രഹിക്കുകയില്ല” ഇതിന്നു വിചാരിത്രൻ “എന്നാൽ മരി. അങ്ങയുടെ രാജ്യവും ധനങ്ങളും തന്നാൽ മരി മട്ടം താമസിക്കാതെ അതു തന്നെയ്ക” എന്നാണു മറ്റൊരു പരാമർശം “അതിലൊന്നും സംശയം? എന്റെ രാജ്യവും സമ്പന്നങ്ങളും ഈ നിമിഷം മുതൽക്കു ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു” എന്നു ഫെർഡിനാൻഡ് ദൈവദൂതന്റെ പരാമർശങ്ങൾ കേൾക്കി “അതു പ്രകാരം ഉദ്ദേശ്യവും ദൈവദൂതന്റെയും” എന്നു അതിശയപ്പെട്ടു.

‘അതിശയം തന്നെ’ എന്നു പറഞ്ഞ് ഫെർഡിനാൻഡ് പൊതുവിൽവിന്നു ഇലകളെടുത്ത് മൂന്നു മട്ടം സങ്കല്പത്തോടു കൂടി തന്റെ രാജ്യവും ധനങ്ങളും വിചാരിത്രന്നു ഉദ്ദേശ്യവും ദൈവദൂതന്റെയും അപ്പോൾ വിചാരിത്രന്റെ കൂട്ടുകാരായ മറ്റൊരാൾ ആനന്ദഭരിതരായി “അതുതന്നെത്തന്നെ, സന്തോഷം സന്തോഷം, കൈനികൻ ജയിക്കട്ടെ, ഗോവിന്ദൻ സന്തോഷം കേൾക്കുന്ന വഴതിക്കട്ടെ” എന്നിങ്ങനെ ചോദിച്ചു. വീണ്ടും വിചാരിത്രൻ ഫെർഡിനാൻഡ് “ഇതുതന്നെയായില്ല എനിക്ക് രാജ്യം മരിക്കണമെങ്കിൽ രാജാവിന്റെ നാമമെഴുതുന്ന പേരും അതുകൂടി തരിക” എന്നു പറയുകയും ഫെർഡിനാൻഡ് സന്തോഷപൂർവ്വം അതു തിരികെക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വി

ന്നെ “എന്റെ കെരടിയും അടയ്ക്കലും കൈയ്യും
 ഉം എല്ലാം അങ്ങയുടെതായിരിക്കട്ടെ അങ്ങയുടെ അ
 ധികാരത്താലാണി ആയതെന്നു തന്നിരിക്കുകയില്ല. ഇ
 റി അടിയും ഇവിടുനിന്നു ചോരവാൻ അനുവദി
 തെന്നും” എന്നുപേക്കിച്ച് ഹെയ്യിയുടെ കയ്ക്കൽ വീ
 ണു കൂടുതലായതായ വിശ്വാസികൾ, അപ്പോൾ ഹെ
 ണു കൂടുതൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നിന്റെയും രണ്ടാമിന്റെയും ആ
 രണങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ച്, അതിന്നു പുറമെ ചന്ദ്രനെയും രാ
 ജകരെയും അണിയിച്ചിട്ടുള്ള ആ രണങ്ങളും കൂടി തരേ
 നെന്നു പറയും ഹെർഷ്ഫീൽഡ് കെല്ലെപ്പോലും വ്യസ
 നിപ്പാതെ അതല്ലാതെ കെല്ലെപ്പോലും ചെയ്യ

“ഇവിടേനിന്നു ചോരവാൻ” എന്നു ഹെർഷ്ഫീൽഡ്
 ചോദിച്ചപ്പോൾ ഹെയ്യി “പാടില്ല അങ്ങനെയൊരു
 പുത്രനും ഉണ്ടാകരുത് പട്ടവസ്ത്രങ്ങൾ കൂടിത്തന്നും”
 എന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു. “ഹെർഷ്ഫീൽഡ്, ഇതെന്നു കേൾ
 ന്”! ഞങ്ങളുടെ ഗതിയിൽപ്പോലും ഞങ്ങളുടെ പേരിലും,
 നഗ്നതയെ മറയ്ക്കുന്ന എന്തു ചെയ്യും” എന്നു ഹെ
 ണു കൂടുതൽ ചിന്താതന്മാനായി നില്ക്കുമ്പോൾ, ഹെയ്യി ക
 ണ്കൻ പഴയ വസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒരു ഭൂതം കണ്ടു. “ഇവിടു
 വെക്കു ഭൂതംപോലും കൊടുത്തു ഹെർഷ്ഫീൽഡ് ആ
 ണിയിട്ടുള്ള തങ്ങളുടെ പട്ടവസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചു കെട്ട
 ഈ ഹെയ്യിയുടെ അനുജനായ ഒരുകുടുംബം പുത്ര
 നും കൊടുക്കി ചോരവാൻ പുറപ്പെട്ട അഞ്ചാടി ചോര
 പ്പോൾ ഹെയ്യി ചിന്താതന്മാനായി വിളിച്ചു ചിന്താ

വദഞ്ഞു—“ഒരി ഒരു കാര്യം മറന്നു. മുഖ് ഏനിക്കു അങ്ങനെയൊരു ചെയ്തിട്ടുള്ള ദ്രവ്യം അങ്ങനെയുടെ കയ്യിൽ തന്നെ സൂക്ഷിപ്പുമാറ്റിയിരിക്കുമാറുണ്ടല്ലോ. അതെവിടെ? അതു കൂടി തന്നെത്തന്നെ ഞാൻ വിട്ടയക്കുകയല്ല?”

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ കാര്യം പരമ്പരയായി രാജ്യവും ധനവും കൈമാറ്റം സ്ഥിതിക്കുവാൻ തന്നെ കടപ്പാടുണ്ടാകുന്നതോടൊപ്പം അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല അതുകൊണ്ടു കണ്ണിതപ്പോയവരായി അദ്ദേഹം വദഞ്ഞു—“രാജ്യമെല്ലാം തന്നെ സ്ഥിതിക്കു ധനം ഞാൻ ഏകദേശം വിട്ടയക്കുകയല്ല? അതുകൊണ്ടു ഈ കല്ലുവകുപ്പുകൾക്കാണ്”

വിശ്വം—അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നതെന്നാലോചിക്കണം. പ്രായമെന്നു പറയുന്നില്ല, സുഖമെന്നു പറയുന്നില്ല, എന്നു കരുതി അസത്യം പറയുന്നവരാണ് മുഖ്യാനിക്കു യാത്രം കഴിപ്പാക്കുന്ന ദ്രവ്യം തന്നെത്തന്നെ ഞാനെവിടെത്തന്നെ എളിപ്പു വേണമെന്നു പറയുന്നവരാണ്

ഹരി—(പരമ്പരയുടെ) അതു ശരിയാണ് അതു ഞാൻ തൊട്ടിയില്ല. രാജ്യം വിട്ടയക്കും അങ്ങനെയു തന്നെത്തന്നെ അതും വെട്ടിക്കൊല്ലും.

വിശ്വം—ഈ വാക്ക് ഒരു ന്യായവാദിക്കു ചേർക്കുകയും ഒരു സത്യവാദിക്കു ചേർക്കുകയും ചെയ്യാത്തതു ഇതു കൊണ്ടുവന്നു അങ്ങനെയു ഞാൻ വിട്ടയക്കുകയല്ല കരുതുന്നു

മരി—(ചിന്തയോടുകൂടി) എന്നാൽ ഒരു നിശ്ചയിക്കുക വല്ല ഭിക്ഷിയും നടന്നു യാചിച്ചു് അങ്ങനെയൊന്നും ഞാൻ സമ്പാദിച്ചതരും അതിന്നു കൈവധി നിശ്ചയിച്ചു തരണം

വിപ്രം—(വൃദ്ധസഹൃദായിൽ) അവധിയാര? അകിഞ്ചനനായ അവനായ ആരു മിശ്രസിക്കും? പിന്നെ സംഖ്യ തമ്മുന്നതുവരെ പിന്നാലെ നടക്കുൻ ആരാണ്? അതുകൂടി, അവധി താമസം ചെയ്താൽത്തന്നെയും അവധിക്കുള്ളിൽ തമ്മുന്നതുകൂടി എന്തെന്നു പ്രശ്നം?

മരി—നിശ്ചയിക്കുന്ന അവധിക്കു് ഉപ്യം തരുന്ന പക്ഷം, പാതിവ്രത്യം, പരമപുണ്യത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളും.

മരയ്ക്കി അതു സമയം, നാലുതൊട്ടു ദിവസത്തെ അവധി അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. മരയ്ക്കിന്റെ 'തൊഴുത്ത്' എന്നു പറഞ്ഞു് പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്ത് മരയ്ക്കി വിനോദം വെച്ചിട്ടു് ഇരിക്കുന്നവരെ — “മരിയെ നോക്കൂ എന്തിനാ മോശ്യാധികാരം തന്നെ ശക്തിതന്നെ എന്നാൽ ഞാൻ ഈ അവധിക്കു വേണ്ടുന്ന സമയത്തിൽ ചെന്നാൽ പ്രളയം സമ്മതിക്കുമെന്നു വരുമോ? എന്തിനാ മോശ്യാധികാരം കിട്ടി എന്നാൽ ചോദിച്ചാൽ അതൊന്നു പറയുമ്പോൾ അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊക്കെ വന്നു് എന്നു കാണാധികാരത്തിൽ വാഴ്ത്തും എന്തെന്നു് കിട്ടാ വെച്ചാൽതന്നെ”

ഫിഷറീസ് ഡെവലപ്മെന്റ് ഓഫീസ്

ഹരിവ്യസൻ അതുപ്രകാരം തന്നെ ഹരിഷ്ഠൻ തേരിൽ കയറി പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി കൽനടയായി പോയി അയോദ്ധ്യനഗരത്തിലെത്തി ചാരാജാവിന്റെ ഏഴാളത്തുളങ്ങന്നു ചേർ് പുരവംസികളെല്ലാം എതിരേക്കുപറന്നായി മലന്നല്ലെടം ചാരാജാവിനു പകരം ഹരിഷ്ഠനായാണു രാജകീയമരത്തിൽ കണ്ടത് കൂടെ ഏറാവും എളിയ ഭൃത്യന്മാരേക്കാൾ തന്നെ നിവഴിൽ തങ്ങളുടെ ചാരാജാവിനേയും കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥരിച്ച് ഹരദരണിയും എളയ രാജാവും എളിയ വേഷത്തിൽത്തന്നെ കാണപ്പെട്ടു. ആളുകൾല്ലാം അമ്പരന്ന് "എന്തെന്താപത്താണ് നമ്മുടെ മലന്നതയ്യരന്ന് പിണഞ്ഞതിലോ" എന്ന് വിചാരിച്ച് ഏറാവും വിഷാദത്തോടെ കരഞ്ഞുകൂടി. അപ്പോഴും കേട്ടവർ കേട്ടവർ ശരിയായതുകേൾവി. എന്തെന്നു നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കോവിലകം മുഴുവൻ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു.

[illegible]

ലാഭമെല്ലാം കൂടിയിരുന്നു. അവരെ സംബന്ധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഫരിശ്യന്മാർ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു.

“ഞാൻ ഇപ്പോൾ കോസലത്തിലെ രാജാവല്ലാത്തതും ഇക്കാരെന്ന വിശ്വാസികളെപ്പറ്റിക്ക് ദാനമെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം മോശോശ്ശനായ ഒരുവനാണ്. ഏതെന്നാൽ സമയത്തുത്തോടുകൂടിയും സുഖകരമായും മറ്റു പരപാലനമെല്ലാം ഇദ്ദേഹം ശക്തനാണ്. അതുകൊണ്ട് ഏതൻ മന്ത്രിമാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഭരണികൾക്കും പ്രഭുക്കളുമായിത്തന്നെയും ഏതെന്നോട് കാണിച്ചിരുന്ന കർമ്മങ്ങളൊന്നും ഇവർ മുതൽക്കു ഇദ്ദേഹത്തോടു പ്രഭുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്കു സമയംഗമുണ്ടു് തവിടുകൂട്ടു്.”

ഇതു പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം ഫരിശ്യന്മാർ വിശ്വാസികളെ സിംഹാസനത്തിനേൽ ഇരുത്തി ഫരിശ്യന്മാരുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു സ്തബ്ധരായിത്തീർന്ന സഭാവാസികൾ മേൽക്കൂറും മിണ്ടുവാൻ ശക്തമല്ലാത്ത കൂടെകണ്ഠം വിലപിച്ചു കൂടെ ഇവരെല്ലാം ഫരിശ്യന്മാർ സമത്വനവരക കൾ വരഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചു. പ്രഭുക്കളുടെ ദായം കണ്ടിട്ട് കഠിനഹൃദയനായ വിശ്വാസികൾ ഇല്ലാത്തതായതും ഏത കരുതി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “പ്രഭുകൾ കേൾക്കണം. എവിടീമറ്റും വേണമെന്നില്ല. എന്റെ മന്ത്രിമാരെ ഫരിശ്യന്മാർ സ്വീകരിച്ചാൽ മതി. അദ്ദേഹത്തിന്നു നിങ്ങളെ സ്നേഹമുണ്ടെന്നതിൽ അദ്ദേഹം അവരെ പരിഗ്രഹിച്ചു് നി

അദ്ദേഹം മരണവരയിൽനിന്നു വരട്ടെ” ഇതിന്നു പറയുന്ന മഹദ്വിതോട് “അതു ഞാൻ ഒരു കാലത്തും ചെയ്തയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ചങ്ങലാലികളാണ്” എന്നിങ്ങനെ ഫരിഷ്കറൻ ഉറപ്പായി പറഞ്ഞു.

അന്നത്തരം ഫരിഷ്കറൻ ചന്ദ്രകുതിയോടും വേദവിതാക്കളോടുംകൂടി മഹദ്വിതയെ നമസ്കരിച്ച് ഉടൻതന്നെ അറിയപ്പെടുന്ന പൊതി. വ്യസനാർത്ഥത്തോടെ ചിന്താലബ്ധമായ ബ്രഹ്മകർമ്മങ്ങൾ പല തരത്തിലായ ശേഷത്തും ചെയ്ത് അദ്ദേഹം ഭക്തിയോടെ വിഷ്ണുവിനോട് സിംഹാസനസ്ഥനായി രാജ്യഭാരവും കൂടേ. രാജധാനിയും രാജ്യവുമെല്ലാം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തോടും സന്ന്യസശ്രമത്തോടും ഇടകലർന്ന ഒരു നിയമത്തിൽ വേദോപദേശങ്ങളോടൊന്നുകൂടിയും ശാസ്ത്രപരമായോരോരംകൊണ്ടും കൂടേ. കന്യകി, കുമാര, മുതലായ സുഗന്ധവസ്തുക്കളുടെ സ്ഥാനത്തു ഭക്തിയും ചെറിയും കടന്നുകൂടി, രാജ്യത്തെ മറ്റ് ആകർഷണങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല.

അ രാജാവിന്റെയും

ഫരിഷ്കറൻ യാത്ര

ഫരിഷ്കറൻ തന്റെ ധർമ്മത്തിനോടും പുത്രന്മാർക്കുംകൂടി അകത്തു സമുദായത്തിനെയും കൂടാതെ പൊതു അഭയാർത്ഥിഗൃഹത്തിന്റെ കിടത്തായ സഭയ്ക്കു

യുടെ തീരത്തിൽ എത്തി, കേരളത്തിൽ ചെല്ലു വെള്ളം കഴിച്ച് കളയുന്നതിന്, നദിയുടെ മുകൾക്കൽ ചെന്നു ചെന്നു അപ്പോഴേക്ക് നോക്കി അപ്പോഴായി ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ചെന്നിരിക്കുന്ന ആവസ്ഥ കണ്ടു സമീപവാർ സമീപത്തിലുള്ള വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു തോന്നുകാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുണ്ടായ സുബ്രഹ്മണ്യൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സന്ധ്യയെന്നു ചെല്ലു ആ മണ്ണിൽ പ്രവേശിച്ചു കണ്ടു ആ മന്ത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോഴേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രീമാൻ സത്യകീർത്തി മുതലായവരും കേന്ദ്രവധി സമാഹാരം വ്യസനം സമീപത്തെ അവിടെ വന്നു ചെന്നു ഇവരുടെ സംഭാവനയും എന്തെന്നു നോക്കി വിചാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വന്നു അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ ചേർത്തിൽ ഇരുന്നു.

ശ്രീമാൻ പറഞ്ഞു — “തിരുമനസ്സിൽ ഇനി എന്നാണു തിരിയുക. ഏതൊക്കെ നിന്ദിതവരികളാകട്ടെ അങ്ങനെയൊക്കെ എന്തിനെ ചെന്നു കണ്ടു അങ്ങനെയൊക്കെ പ്രിയപ്പെട്ട മഹാരാണിയും മകൾക്കുവേണ്ടും, ഇവർക്കു ഏതൊക്കെ പക്ഷം സഹായിച്ചു ” ഇതു കേട്ട ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു — “നിങ്ങളും വ്യസനിക്കുക സുഖമായിരിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ചെന്നു കൊണ്ടു അതിനി ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ സുഖമായിക്കണ്ടു അദ്ദേഹത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതാണ് അതു വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഉപദേശമാണ് ”

കുട്രിമർ-നിന്നിടവടി അടിയത്തു ഉപേക്ഷിക്കു
 ത് കഠിനാശിതനായ വിശ്വപാമിത്രൻ ആദി മുതൽ
 അതന്നെ കവചമാണു ചെയ്തത് ഇവിടുത്തെ എങ്ങി
 നെക്കെങ്കിലും ദ്രോഹിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ ഉദ്ദേശം അതുകൊണ്ട് ആ താദിക്കാരന്റെ
 യോഗദണ്ഡമകന്ന ചെങ്കോലിൽ കീഴിൽ അങ്ങൻ
 ഇരിക്കുകയില്ല ഏതിൽ ഭയം തീയിൽ ചാടി ഭയം
 ക്യാഗം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അടിയത്തു
 ആ കുട്രിമർക്കുതീയെന്ന കയ്യും കാലും കെട്ടി മറച്ചു
 ഇന്നിന്ന ചുരത്താക്കുന്നുണ്ട്. നിന്നിടവടിക്കെന്ന
 മറച്ചു വരുന്നു.

ഫരി: - (ചെയ്ത ചെങ്കോലിക്കൊണ്ട്) ശിവശിവ! ഇനി
 കയറണം കേൾക്കണം. മഹാമഹാമഹായ മഹാമഹായ
 ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞാൽ നാവ് ചുഴളുന്നുപോകും. അ
 ത്തൊന്നും വിചാരിക്കരുത്. ഞാൻ മഹാമഹായ മാനം
 ചെയ്ത മാത്രമേ തിരിയെ എടുത്ത് 'മത്താപാദം'
 മേൽ മഹാപാദം അനുഭവിക്കണമെന്നു പറയുന്നു
 നിങ്ങൾ മഹാമഹായാരു ഇവരും കഠിനാശിതനായ
 വരാണ്. നിങ്ങൾ ഇവയെ വശമാക്കേണ്ടതും എ
 ന്നോടു പറയണം. മരണം മരണം വന്നാലും അധ
 രം ഞാൻ ചെയ്യയില്ല

വിഷ്ണു വിശ്വപാമിത്രൻ - ശുക്രനെക്കുറിച്ച് അയച്ചത്.

സംഭാഷണം ഇത്രത്തോളമായപ്പോൾ, ചോല
 തീർത്തപ്പോഴിടന്നു മഹാമഹായ ഇങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു-

“ഞാൻ എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടും ഇല്ലാത്തതൊരു വാറിയില്ല പറഞ്ഞതൊന്നും അങ്ങനെയല്ല ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ കൗതുകി ശ്രമിക്കുകയല്ലതെ എന്തു ചെയ്യട്ടെ” എന്നു വിചാരിച്ച് പെട്ടെന്നു അവിടെ പ്രത്യക്ഷരായി മരിച്ചു. തുടർന്ന് പറഞ്ഞു “നീ എങ്ങനാരു വളരുന്നതൊക്കെ പിടിച്ചുനോക്കി. ഇന്നിപ്പോൾ ഉറപ്പായതൊന്നു മതിയാക്കിയില്ല അല്ലേ? നീയും മറ്റും അങ്ങനെയൊരു നോക്കിപ്പോയതു ഉപയോഗം ആലോചിക്കുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. അതുതന്നെ”, മേലാൽ മരിച്ചപ്പോൾ ഇവരിൽനിന്നു നമുക്കു വല്ല ഉപദേശവും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നതാണ് അതു നീ തന്നെ നോക്കട്ടെ ചെയ്തതായി വിചാരിക്കുന്നതാണ്”

[illegible]

വിശ്വാസം ഇതിനുള്ള ഒരിക്കൽ വഴിയില്ലെന്നാകാം. അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തിൽ വലിയ ഭരണാധികാരിയായി. അദ്ദേഹം ഭരണാധികാരിയായി. അദ്ദേഹം ഭരണാധികാരിയായി. അദ്ദേഹം ഭരണാധികാരിയായി.

ഹരി: — അതു ഞാൻ കൈ കാക്കത്തും ചെയ്തയില്ല. രാജ്യം തിരിയെ വരണ്ടുക, ചണ്ഡാലികളെ പരിഗ്രഹിക്കുക എന്നീ രണ്ടു കൂട്ടവും അവിടുന്നുനോട് ചെയ്താൻ പറയരുത്.

വിശ്വംഭര: — എന്നാൽ വേണ്ട ഏതെങ്കിലും താഗഥവും തന്നെത്തുടങ്ങിയ ഏതെങ്കിലും സ്വന്തം ആളായ ശൂകനെ ഞാൻ എങ്ങനെയെങ്കിലും കൊന്നൊടുക്കാം.

എന്നു പറഞ്ഞത് മുമ്പായി ശൂകനെ വിളിച്ചു ചില സ്വകാര്യോപദേശങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്ത് അയാളെ ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ കൈകൾക്കടിയിൽ അടിക്കാനുപദേശം ചെയ്തു. സ്വകാര്യോപദേശം ഏതായിരുന്നുവെന്നു മറ്റൊരു പരിയെ അറിയാം.

സത്യകീർത്തി കൂടെ പോരുത്

അയാൾക്കു മന്ത്രിമാരും സാമന്തന്മാരും “ഇനി ഇവിടെ നിന്നിട്ടു ഫലമില്ല” എന്നു വിചാരിച്ച് ഹരിശ്ചന്ദ്രനോടു യാതൊരു പരാജയം ഏറ്റവും വ്യസനത്തോടെ തിരികെ പോയി. പ്രധാനമന്ത്രിയായ സത്യകീർത്തിയാകട്ടെ പ്രജാസമിതിയിൽ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പോകാൻ പറ്റാത്തപ്രകാരം “ഇവിടുന്നു രാജ്യത്തിലേക്കിറങ്ങിപ്പോകിൽ അതിനോടൊപ്പം ഇല്ല” എന്നു പറഞ്ഞത് അവിടേക്കുവന്ന കൂടി. ഹരി — സത്യകീർത്തി, ഫോൻ ഈ പറയുന്നതെന്താണ്? അവനോടു കൂടാതെ രാജ്യകാർഷ്വരന്മാരും എങ്ങനെ വരും? മുമ്പായി ചന്ദ്രകാർഷ്വരന്മാരിൽ ചിലർ

പരിചയമുണ്ടായിരിക്കയില്ല അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്നു മോക്ഷനും സാരമായും അപരിഹാരണീയമാണ് ആകയാൽ മോക്ഷം ഏതൊക്കെ കൂടെ പോകണം

സത്യ — (വ്യസനത്തോടെ) ഇതവനെയും അടിയൻ ഇവിടുത്തെ കല്പന കേട്ടും ഇവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചും ഇവിടുത്തെ ചോദ്യം ചെയ്ത് ജീവിക്കും. ഇപ്പോൾ കലശലായുംകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള ആപൽപ്പട്ടത്തിലും ഇയ്യന്തിയന്റെ സേവനം തരമില്ലാതെ കഴിപ്പാൻ അനുവദിക്കണം മറ്റൊന്നിന്റെ കീഴിൽ കഴിയാതെ ഈ ചന്ദനത്തിൽ കൈമാറ്റമുണ്ടാകുന്ന എടുത്തൊന്നിലും അടിയൻ ഉപകരിക്കും

മരി — കാര്യങ്ങൾക്കുമുള്ള മോക്ഷം ഇങ്ങനെ പറയുന്നതെന്താണ്? ഏതൊക്കെ കൂടെ ചത്തതിനും മറ്റൊരു വിപര്യയം ചെയ്യുന്നതിനും താമിപ്പിച്ചു അതരം ആലോചിച്ചു നോക്കൂ.

സത്യ — ഇതവനെ വിനയിച്ചുകിട്ടി. അം ടംബത്തിലെ കരുവകൊല്ലംകൊണ്ട് അടിയനെയും കരുതിചെന്നു ഇപ്പോൾ അടിയനെ കൈമാറ്റമായി കരുതുന്നതു സങ്കടമാണ് എങ്ങനെയൊക്കെ അടിയനെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകണം

എന്നു പറഞ്ഞു സത്യകീർത്തി ഹരിവർഗ്ഗകൻ കരക്കൽ വീണു. ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഹരി
8 *

വൃദ്ധനാപസന്ന മരണംചെയ്തു അമ്മയ്ക്കു മരണാലത്തി
യായ ഏകന്ന എട്ടക്കൻ സരധിക്കുരോ അതു സര
ധ്യമാണെങ്കിൽ ഇടിയും ഉചിതമല്ല എത്ര കയ്യുണ്ടു
ട്ടാലും ഞാൻതന്നെ പതുക്കെ നടന്നുകൊള്ളാം.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ചന്ദ്രമതിയുടെ ആകർഷിയ അഭി
നയിച്ച അഭിനയ കരവഴിയോയപ്പോൾ വിശ്വാദിത്ര
ന്റെ മന്ത്രശക്തികൊണ്ടു വന്നുത്തിയ ആകർഷ, കട
ന്നിപ്പുകൾ മുതലായ മുഴുപ്രാണികൾ വഴിയിലല്ലാം
നിറഞ്ഞതായി കണ്ടു. അവരായുടെ കടി തെളിയും സ
ഹിപ്പുകൊണ്ടു നടന്നപ്പോൾ ചില വൃക്കങ്ങൾ കാണ
മപ്പട്ട 'ഐശ്വര്യം ഇവിടെ തന്നെ ഇതു കരെ നേരം ഇവി
ടാം' എന്നു പറഞ്ഞ് അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ അ
തി കൂറാൻ പറമ്പുകൾ കടിപ്പാറായി ചീനിപ്പടന്നു.
അതു വിശ്വാദിത്രന്റെ ആഭിമാനശക്തികൊണ്ടുണ്ടാ
യതായിരുന്നു. "പരവി ചെല്ലുന്നിടമെല്ലാം പടന്നുള
കെന്നു" എന്നു പറഞ്ഞ് കരെ ജീവവശാസം വിട്ടു
കൊണ്ട് അവർ പിന്നെയും നടന്നു ഇതിനെ പരോ
ത്തത്തിലുള്ള നമകങ്ങൾ അനുഭവിപ്പുകൊണ്ട് അവർ
തെളിയത്തിൽ ആ വന്നാനരം കടന്നു ഗോമന്ദിനാഭി
കരയിൽ എത്തി.

ഇത്രയും ഹരിശ്ചന്ദ്രനും.

അവർ ആ നദിയിൽ കളിച്ച സന്ധ്യാവനനം
ചെയ്തു ശ്രദ്ധയോടെ നദീതലത്തെ തുറന്നുവെച്ചും ക
ടിച്ച നദീതലകരയിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു വിശ്രമിച്ചു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും സത്യകീർത്തി നദീതീരത്തിലുള്ള കുളിൽ പോയി ഫലഭൂതാദികൾ കകണ്ടവനെ സ്വാമിയുടെ മുമ്പിൽ കയച്ചു. ഹമിഷ്വരൻ അവയിൽനിന്നു നല്ലവയെല്ലാം തിരഞ്ഞെടുത്ത് തുളുമ്പുന്ന ചെടിക്കുവേൻ കെട്ടിത്തൂ

തുളൻ — (കേവലത്തെടുപ്പി) ഏനിക്കിതാനും വേണ്ട കാരണങ്ങൾ മാതിരിയിൽ ഇത്തരം കർമ്മനികളും ഏനിക്കു വിശ്വാസികൾ നീശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് വരും നേരം ചേർന്നതായ ആചാരം ഏനിക്കു വേണ്ടു. മറ്റേവിയുടെ പണം പിടിക്കുവാനായി അങ്ങയുടെ പിന്മുറക്കു നൽകു നൽകു എന്റെ കാൽ നേത്തു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഇതു പ്രയാസമാണ്. കണ്ടകിൽ പണം കണ്ടും ഇക്കല്ലിൽ തരികല്ലെന്നു പറയണം. കണ്ടിക്കൊന്നു ചെത്താൽ ഞാൻ പേരേയ്ക്കും.

ഹമി—അയ്യോ! ഇത്ര മേയില്ലാത്ത സംസാരിക്കുന്നത് എന്റെ അവസ്ഥ അങ്ങനെയിവില്ല! പട്ടണത്തിൽനിന്നു പോന്നിട്ട് ഇതേവരെയും കുളിൽ കിടന്നു കഴുകപ്പെടുകയല്ലെ ചെത്തുന് നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ ചെന്നാൽ ആരോടെങ്കിലും യാചിച്ച് ദ്രവ്യം ഉണ്ടാക്കാൻ നേർക്കാം. മറ്റുപരെ കണ്ടിക്കണം. തൽക്കാലം എന്റെ മയനീയസ്ഥിതി വിചാരിച്ച് ഇവ ഫലമുണ്ടാക്കുകയോണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടണം. തൃപ്തിയാണ് ഉപദേശണമെന്നു ഉത്തരമുണ്ട്.

ചന്ദ്രമതി—നിന്തികവടിയുടെ നേസ്സും വിശ്വാസികൾക്കു മേടിയുടെ നേസ്സുപോലെ കഠിനമാണോ? ഈ സ്ഥ

മതം ഈ സമയത്ത് ആയുർവ്വേദം പാലം നെയ്യും
കുടിയ മേലേന്നും എത്തിക്കൊണ്ടു് തന്നെന്തി ?

വിശ്വഭക്തികൾ സ്വകാര്യോപദേശമനുസരിച്ച്
ശാര്യംവിടിച്ചു ഇത്രയും ചന്ദ്രകതിയുടെ ഗർഭം സ്വര
ത്തിലുള്ള വരൾ കേട്ടപ്പോൾ തെളിയാതെ ഭയത്തോന്നി
അദ്ദേഹം ആ ഹൃദയവശമുള്ള മേലിച്ച വിശ്വഭക്തി
ആനന്ദം കരഞ്ഞൊരു ലോധിതാക്കനും ഹരിചന്ദ്ര
നും ചന്ദ്രകതി കാഴ്ചനികൾ കെട്ടത്തു. മേൽവീടൻ
ഉണ്ണിയും തന്നും മേലിയും ചാക്കിയുള്ള സൂര്യ
ത്തിൽ കെട്ടിയതും ചെയ്തു. ആ മേലേന്നും എല്ലാവ
രും വളരെ നൃപികാമ്യത്തി തോന്നി. മേലേന്നും കഴിഞ്ഞ
പ്പോൾ എല്ലാവരും വല്ലാതെ തളന്നു കര കിടന്നു.
കിടന്ന ഉടനെതന്നെ ലോധിതാക്കൻ ഗർഭനിദ്രയ്ക്ക്
അധീനനായി ഉണ്ണിയുടെ കിടപ്പുകൾ അദ്ദേഹം അ
ന്നയും വളരെ വൃസുനിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു്,

“ശോഭനീതിയെന്നവർകൾമേൽനിന്നു്

നേരമേന്നു ശയിക്കുകാരായിത്താകുകാകു്

ഉണ്ണി നീവിടുന്നതൊക്കെയും ഉണ്ണുകിട-

നന്നാരുമെന്നല്ലാതെപോലുംഅന്തിനിനമില്ല”

എന്നിങ്ങിനെ വളരെ വിലപിച്ചു. അല്പനേരത്തിന്നു
ത്തിൽ എല്ലാവരും നിദ്രാധിനരായിത്തീർന്നു
കൊമ്പാലം.

സേക്കു നല്ല നിറഞ്ഞ പാതിര കൂറാക്കുകയ്ക്കു്. എ
ങ്ങിനെയും ഒരു കുമ്പയും അന്നയുമുള്ളി കേൾക്കുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെയാണു് തെക്കേസമുദ്രത്തു് വിശ്വാമിത്രന്റെ മാതാമൂലത്താൽ എകദേശം കുറേമേഖലകളാൽ ആറു നാലി അതികവിനമോ ഇതിന്നു കോറു മിന്നലും പെരുമഴയും തുടങ്ങി അതിനിടയിൽ ഉദയന്നവ കല്ലാറു കണ്ടു് ഉണന്നപശായി “ഇത് കൂനിയേൽ കരുപാലേ ആഴ്ചല്ല” എന്നു വിചാരിച്ചു് നെരിശ്വരൻ ദാമോദരനായി ശുശ്രൂഷ പഠത്തു — “മനീസത്തമി ഈ കഴുത്തു് നമ്മൾ എന്താണു ചെയ്യുക? കഴുത്താൽ നരിയിൽ പെട്ടും നിറത്തു് അകര കല്ലാൻ നിശ്ചയിച്ചില്ലാതെ വന്നാകാം, അതുകൊണ്ടു കര അധികം ബദ്ധമുട്ടിയിട്ടുണ്ടിപ്പോ അക്കു പരുകന്മല്ല നല്ലത” ഇതു കേട്ടു് മറുചി, വിശ്വാമിത്രന്റെ ഉപദേശനേസരിച്ചു് കര പരപ്പുപരത്തിൽ പറഞ്ഞു—“അത് ഇങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടരുത് വിധി വിഹിതമാണു് എന്നാൽ കനമറിയത്ത അർത്ഥം എന്തിനു കഷ്ടപ്പെടുന്നു! മഹേഷിന്റെ ദ്രവ്യം തരിക എന്നാൽ എനിക്കു പോകാം. അതില്ലാതെ നിങ്ങൾ ചേരുന്ന ഭിക്ഷിലല്ലാം എന്നെയും എഴുന്നള്ളിക്കണമെന്നുണ്ടോ! ഇങ്ങിനെതന്നെ ഏകദേശം അനാദാരം” ഇം വിധം പറയുന്ന മഹേഷിത്താൽ ഫെർഡിനാൻ വളരെ ശാന്തതയോടുകൂടി കരുപാലനസപരത്തിൽ പെട്ടും പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിച്ചു് അവിടെനിന്നു പോയി ആ കൂരിട്ടത്തു്, മിന്നൽവെളിച്ചത്തിന്റെ സഹായത്തിൽ അവർ അത്രമധ്യം ഫെർ

ശ്വസ്തൻ ചന്ദ്രനെയുടെ കൈ പിടിച്ചും സത്യകിത്തി
കരമനെ ചുവലിൽ എടുത്തും വല്ലാതെ തല്ലിത്തട
ത്തത് അതിവക്രശേഷത്താടുകൂടി പൂർവ്വം ഏതൊരു
നർം ചുവട്ടിൽ എത്തിച്ചേന്നു
ഭൂതങ്ങൾ.

അപ്പാഴത്തെ അർദ്ധം വിചാരിച്ചാൽ അദ്വൈത
മെ അനുഭവിച്ചതെല്ലാം വളരെ സുഖമാണെന്നു വേ
ണം പറയുവാൻ വിശ്വാമിത്രന്റെ ആകി ചാർത്തതി
കളൗസ് അനേകം ഭൂതവ്രതപിശാചങ്ങൾ തേക്കുകയു
ണ്ടുതനിമോടും അദ്വൈതശേഷത്താടുകൂടി അർദ്ധം പിടി
ച്ചു വിഴങ്ങുവാനായി പണയത്തു ഈ കട്ടിയെ തിന്നാൻ
ഒതി എന്നു ചിന്താ ഭയം ഈ സ്ത്രീയുടെ ഭേദം
തിന്നണമെന്നു പറയു ചിന്താ ഈ രാജാവിനെത്തന്നെ
തിന്നു തെങ്ങുകൾ തേങ്ങുക എന്നു വേറെ ചാർ.
ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഫരിശ്വസ്തൻ ഏതൊരുവനുമു നമ
കം അനുഭവിക്കുന്നതിൽ ദേഹം മരണം തന്നെ
എന്നുറച്ചു, ഉത്തമവർഗ്ഗം ഉണ്ടികളായ ആ കൃത
ങ്ങളോടു പറഞ്ഞു — തോരക്കടിപ്പ നിങ്ങൾ വി
ശ്വാമിത്രനാൽ അനുജപ്പെട്ടവരാണെന്നു ഞാൻ മന
സ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങ
ളെ പിടിച്ചുതിന്നണമെങ്കിൽ തിന്നുന്നതു സമ്മതമേ
ണ്” ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ അവ ഭയ
പ്പെടുത്തണമെന്നല്ലാതെ കൊല്ലണമെന്നു മുമ്പി പര
ഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ” എന്നു വിചാരിച്ചു വന്നുപോകുന്നതെ
ഴിഞ്ഞുപോയി.

അദ്വൈതം നേരം പ്രകാശമായി മഴയും തോന്നും. ഫരിയെസ് തന്റെ യാത്രയെ വിണ്ടും തുടന്നും അനേകം കുടുംബങ്ങളും അടക്കമും വെട്ടിയെടുത്തു. അദ്വൈതം സൂക്ഷ്മമായതാകയാൽ അ.വർഗ്ഗം ഗാനഗീതങ്ങളിൽ എത്തി പരിശുദ്ധമായ ഗാനങ്ങളിൽ കളിച്ചു സമ്പൂർണ്ണമായ ചെറിയ അതിന്റെ തീർപ്പിലുള്ള ഒരു ചെറുകുട്ടിയുടെ കഴകുന്ന കലാപരമായി ചെന്ന് ആ രംഗം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ അവിടെയും വിശ്വാസികളെ പ്രയത്നിക്കുകയും അനേകം ഭയപ്പെട്ടവർ വരയും പാടില്ലാത്ത ഫരിയെസ് നെ സംശയിച്ചാനായി വന്നെത്തി. എങ്കിലും അദ്വൈതത്തിന്റെ കൈയെടുപ്പിലും അപ്രത്യക്ഷമായ തെറ്റും കന്യകയെപ്പോലെയെന്നു വരികയും അതിന്റെ കയറുന്നതായത് അതുകൊണ്ട് ശുക്തൻ അദ്വൈതത്തിനായിട്ട് മനസ്സിലുള്ള ഉപാധകൾ സമീപം ഒരു സ്ത്രീ പ്രയോഗിച്ചു.

ശുക്തൻ - മേലാൽ അദ്വൈതം പരയുന്നതു കേൾക്കുക എത്രവലിയൊരു കഴിവിനായി അദ്വൈതത്തിന്റെ അന്ത്യമായിട്ടുള്ളതിന്റെയും ഇതിനോട് നിശ്ചയിച്ചതും അദ്വൈതം ആവർത്തിക്കുന്നതും സമാധാനത്തിന്റെ പാലം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മേലാൽ അദ്വൈതം അദ്വൈതത്തിന്റെ നഷ്ടമായ മാതൃക തിരികെ കിട്ടും. മനസ്സിലുള്ള അദ്വൈതത്തിന്റെ മനസ്സാകുകയും വരും അദ്വൈതം ഉപയോഗിക്കുകയും വരുന്നതാണ്.

തി എന്നാൽ അങ്ങയുടെ രാജ്യം തിരികെ തരുവി
ക്കുമെന്നു ഞാനേല്പും. അങ്ങയുടെ കയ്യുപ്പാടുക
ണ്ട് എറിയ വലിയ സഹതാപം തോന്നുന്നു.

ഫമിശ്വ (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അങ്ങനെയൊരു വരയു
ന്നത് ചേക്കാവുന്നതായ അത് ധർമ്മവിരുദ്ധം
ചെയ്യാനാവാമെന്നാണു് സത്യം സാധാർത്ഥ്യ
ത്തോടെ ധർമ്മം, ദൈവം, തപസ്സ്, ശൈവം മുതലായി
അനേകം ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സത്യമെന്നില്ല
കിൽ മറ്റൊരല്ലം നിസ്തുലമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാ
നും ഭക്തയും പുത്രനും ഈ കാഴ്ചയിൽ കിടന്നു കരിച്ചു
പോകുമെന്നു വന്നുവെങ്കിലും അസത്യം ഞാൻ ച
രകയില്ല

ഇത്രയും നേരിട്ട സമർത്ഥ സത്യവിഷയം എന്തെ
ന്നും ബുദ്ധമനസ്സോടൊന്നിച്ച് എങ്കിലും വിശദീകരിക്കുവാൻ
ആലോചനയുണ്ടായിട്ടു് അതു പുറമെ കണ്ടിട്ടില്ല സ
ത്യത്തെപ്പറ്റിയ സംഭാവനകൾക്കുണ്ടെന്നു ഒരു രാ
ശ്ട്രി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സാക്ഷാദനുഭവമുള്ളവർക്കു
യും അത്രയും തുടർന്നു ചെന്നതായ വഴി സിദ്ധിയുണ്ടാ
കുകാലികളായ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്കു് സാധാരണയായ ഒരു
വനത്തിൽ കൂടിയാതിരുന്നു. അവിടെയും വിശദീകരി
ക്കുവാൻ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടു തോന്നിയെങ്കിലും അ
തു സാക്ഷാദനുഭവമില്ലാത്തവർക്കു് കൂടുതൽ കാലിനീണ്ടി
യിൽ എത്തിച്ചേരും.

പിന്നെയും വിശ്വാമിത്രൻ

ഇതേ സമയത്ത് വിശ്വാമിത്രൻ തന്റെ ഉപാധങ്ങളാലും ഫലിക്കാത്തതിൽ വിഷാദിച്ചുകൊണ്ട് ഐതര്യമേറിയ ഒരു കൈയ്യടി വാക്കുകയാണ് എന്നു മട്ടി അവിന്ദിതരായ നിങ്ങൾ ഫരിശ്യന്മാർ മുഖിച്ച് പ്രത്യേകമായി വിചാരിക്കാതിരുന്ന സമയത്ത് മനോഹരമായ കണ്ടുമുട്ടലായ ഫരിശ്യന്മാർ യേശു കൈയ്യടിക്കുന്നത് വാണു. ക്രോധമേന്മ നിന്ദിതവടി എന്തെന്നിപ്പോൾ എഴുന്നള്ളുവാൻ കാരണം സ്വന്തം നാൾ ഉന്തിമാരെ മറ്റൊരു നിന്ദിതവടിയുടെ ഉഷ്ണ സമീപത്തെ പ്രവർത്തിച്ചിപ്പോൾ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ വിശ്വാമിത്രൻ മെട്ടിക്കൊണ്ടു മറുന്ന് കൈയടിക്കുകയും ചെയ്ത ശുണ്ണിക്കാതെയിരുന്ന മനോഹരമായ മുഖം ഉപ്പോൾ ഭയമനുസര്യം സമതപവും വഴിയുന്ന നിമിഷം എന്ന് കാണപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹം വാണു—“ഫരിശ്യന്മാർ അങ്ങയുടെ കയ്യടികൾ അറിഞ്ഞ് എന്തിനെക്കുറിച്ചു വ്യസനം തോന്നുന്നു. അതാണല്ലോ ഇതിന്നു കാരണം എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ആ വ്യസനം അധികമായും ചെയ്യുന്ന അങ്ങയുടെ രാജ്യം അങ്ങനെയെങ്കിലും തെളവുമാകും അഗാധവും തമാസമുള്ള വാഗ്ദത്തത്തിൽനിന്നു അങ്ങയെ കഴിവുകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജ്യവും ധനവും എനിക്ക് തന്നിപ്പെന്ന് അങ്ങ പറഞ്ഞാൽ മതി. അതുതന്നെ അങ്ങക്ക് ഒരു കൈയടിയും വരികയില്ല. രാജ്യവും ധനവും പേരായി ഇതി

നെ കിടന്നു ബുദ്ധിമുട്ടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു വാക്കു മാറി തന്നുകൊണ്ടു തന്റെതരം ദോഷവും വരികയില്ല”

മരി—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) നിന്മിത്തമായി സത്യം അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുവന്നതിനാലും ഈ എളിയവനോടു ഇങ്ങിനെ അതളിച്ചല്ലെന്നു കഷ്ടമാണ്. പക്ഷെ അദ്ദേഹവരെ ധർമ്മകൃത്തിൽക്കൂടെ നടത്തുകയാണു വേണ്ടതെന്ന് ചെല്ലെന്ന്

വിശ്വം—(സദാശിവൻ) എന്നാൽ, ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല, എന്റെ കഷ്ടതകൾ പരിഹരിക്കുകക്കുള്ളതാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യാമെന്നതിന്നു രാജ്യം താമസിക്കുവാൻ

മരി—അദ്ദേഹത്തെ നിന്മിത്തമായി എന്തെന്നാണു് ചെന്നുപിടികളിച്ചു പാടിപ്പോകുന്നതു ധർമ്മമാണു് അതും ഞാൻ ചെയ്തയില്ല

വിശ്വം—(കേവലം അറിയാതെ) എന്നാൽ വരുന്നതു അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞതു പറഞ്ഞു ഇനി അങ്ങയുടെ കൂടെ ഇരിക്കണം ഞാൻ വേദകന്മാർ.

എന്നു പറഞ്ഞു വിശ്വമിത്രൻ ഇത്രയും വിളിച്ചു ചിലതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അന്നുതന്നെ ചെന്നു അദ്ദേഹം അഗ്നിദേശം സൂക്ഷിച്ചു അഗ്നിദേശത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായു ചെയ്തു. മുമ്പിൽ അഗ്നിയോടു ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ കാൽക്കൽ വന്നതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ മെല്ലെപ്പിടികളിച്ചു

யுடனாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலமாக
உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலமாக
உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலமாக

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ കൂടകം കാളിന്ദീനീമത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ട ഒരു പെരുംകാട്ടിൽ ചെന്നുചെന്ന് 'അപ്പാർ
തേജരായ കാട്ടുനിയ്യ' പ്രചണ്ഡരായ കാറ്റാടുകൂടി
നാലുമാഗത്തുനിന്നും കത്തിക്കയറി അതിശക്തിയിൽ
പൊങ്ങിവന്നതു കണ്ടു പങ്കിട്ടുഗാമികളും ഊർവ്വതം
മകളും മറ്റും കത്തിക്കുറിക്കയും അങ്ങുവാസികളെ
പ്പോലും ഉൾക്കൊണ്ടുവെട്ടിപ്പോയതായ വളരെ ഭയങ്കര
കൊലനിയ്യ സമുപാധംകൊണ്ടു ഈ കാലാനി കാടി
വെന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഇത്രം 'ഔരോരവ! ഇത്' അതു
യെ ഭയപ്പെട്ടുകാൻ വെന്നതാണ്, സംശയമില്ല' എ
ന്നു പറഞ്ഞു ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ കണ്ണുനീർ കയ്യൊഴുക്ക
യും കൂടാതെ ഏന്നാൽ അങ്ങിനെയാവാട്ടു. അന്ത
രണ മകന്ദിപ്പും അഗ്നിമഗ്നവാരണ ആ ശ്രമിച്ചുകാൻ
എന്നു പറഞ്ഞ് അഗ്നിയിൽ ചാക്കാനാക്കത്തിയാപ്പാൻ
സത്യകീർത്തി ചാടിപ്പിഴിച്ച് ശ്വേതാമനി ഇതു ചെയ്തു
യത് സ്വാമിഭവേവേദി പ്രാണൻ കളയുന്നതിന്നു അ
വസരപ്പാ' എന്നു പറഞ്ഞു തിയ്യിലം ചാടാൻ ച
വിട്ടു കൽക്കണം ഇത്രം സത്യകീർത്തി എന്നെന്നു
കുറിക്കുന്നു! ഈ തിയ്യ ഓരോവിനെ ഭയപ്പെട്ടു കഴിയാ
യതു' എന്നു പറഞ്ഞ് മന്ത്രിയെ തട്ടത്തു അപ്പാർ
ചെന്നതി

“അതാമേ - തിവ്രതയാതാമരമരുതേ
 അതാമരമിച്ഛിതേന തിന്നമുവതമേന
 മൃതകുലം വൈകുണ്ഠമുതൽക്കേതസംബന്ധാ
 കത്തവ്യമേകപിതേനസ്തു നൃപസ്തമർത്ഥമേ”

എന്നു പറഞ്ഞ് സുബാലാചാര്യനുമായിട്ടും മഗൽപി
 തറയും പറമ്പൽകാരന്തരരായ പരമേശിവരനേ ദേവപു
 ത്രം പൂജിച്ചു് തിരുവിൽ ചാട്ടവാനന്തി രാവിച്ചു. അ
 ശ്ലോധം ലോധിതരായ് കടന്നു അത്ത് പെരുമ്പുറം
 യും അറയുടേയും സമരം തീർന്നതിന്നു മേവരായി
 അനന്തൻ അറാൻ ചാട്ടം തിരുവിൽ “എന്നു പറഞ്ഞു
 നിശ്ചിതമു ചാട്ടം തീർത്തിട്ടും, അതിനകത്തു ചന്ദ്ര
 രതി അവരന ആ സമയത്തുതന്നെ വരുന്നിട്ടി
 അയം ചെയ്തു അമ്മ മകളനാർ

“പുറം തിരുനരംമതിയെ ചൂറ്റിക്കിളവത്ര
 മീഴെ ചന്ദ്രാഗ്നി പരമജ്ഞാനപിടിതാ”

എന്നു പറഞ്ഞ്, പരമ സമുപരക്ഷിതരായ മഗലാദന,
 അമ്മയെ വെർണ്ണയും ചാട്ടംകരയും, സത്യവർമ്മയും
 മേയ്ക്കുകയും പാരിത്രകംഗം വെണ്ണുകയും, മേയ്ക്കു
 വാദം കഴിഞ്ഞാ മേയ്ക്കിട്ടേതുകിൽ നിന്നുകൊണ്ടി
 അരുളിയെ ചൂടിക്ക” എന്നിങ്ങനെ അനന്തനാട പര
 മജ്ഞാനമേ” കടമ പറഞ്ഞിന്നു അനന്തിൽ പ്രാപി
 ചു അശ്ലോധം അഗ്നി അയരും ചാരിത്രകംഗംതര
 മേയ്ക്കിട്ടിട്ടുണ്ടുവരേലേ അപ്രത്യക്ഷനാകയും ചെയ്തു

ഇതു അച്ചുകുറവേഴുന്നിന്നുടേയും അവിടെ നിന്നു
 പോയി വർമ്മാണുടേയും അടുത്തിൽ ചെന്നു ഗംഗാപ്പുര
 നും മേയ്ക്കു് അവിടെനിന്നു സമ്പദിപ്പരുന്നതി കാലീന
 ഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു

ആറാളപ്രായം

കാശിപ്രഭാശം

കാശിരാജാവിനാൽ പരമിക്കപ്പെട്ടവരെന്ന കാശി വട്ടണം ഫരിശ്വന്തനും മറ്റും സന്തോഷം ജനിച്ചിട്ടു വേദശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അദ്ധ്യയനത്തിനായുള്ള പാഠശാലകൾ, ധനസമൃദ്ധിയുള്ള അങ്ങാടിനങ്ങളെക്കുറിച്ചും, തോരണാലങ്കാരങ്ങളായ ചെറുക്കുളങ്ങൾ, സമൃദ്ധിയുള്ളതായ താഴികക്കുളങ്ങളാഴിച്ചിട്ടുള്ള പൊന്തലും മുതലായി ആ പഗലത്തിലുള്ള വിസ്മയപരങ്ങളായ കാഴ്ചകൾ എല്ലാം വാക്കിക്കാഴ്ന്നു ഫരിശ്വന്തൻ ഏറെയും തൃപ്തനായിത്തീർന്നു.

പിന്നെ അദ്ദേഹം ശുക്രമംഗലിയോടുകൂടി അത്യാപഗ്രന്ഥാലോചനയ്ക്കു കൂടി ശ്രീവിശ്വനാഥസ്വാമിയുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു ഗംഗാനദിയിൽ സ്നാനംചെയ്തു ഭഗവദ്ഗാനം കഴിച്ചു ആവണിമാണത്തിനായി ശ്രീവിശ്വനാഥസ്വാമിയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു അമ്പലത്തിൽ നിന്നു സന്തുഷ്ടിയോടെ പോയി അപ്പോഴാണ് സത്യകീർത്തി പതമവിൽ പോയി ക്ഷേണസുധാശങ്കരം വാണിക്കരണു വണിഞ്ഞു അപരയല്ലാം ചന്ദ്രമതി പാകംചെയ്തതും എല്ലാവരും മൃഗമായി ഭരിക്കുന്നതുമായ നൂ. അന്നത്തെ ദിവസം അവിടേന കഴിഞ്ഞു കടം വീട്ടാനുള്ള ആലോചന.

പിറ്റേ ദിവസം രാവകാലം എല്ലാവരും ഉണക്കുന്ന ശുദ്ധീകരണത്തിന് ശുക്രൻ പറഞ്ഞു. “ഫേ മരണവേ, ഇനി

ഏകദിനം താമസിച്ചാൻ തമിഴ് നാട്ടുപുരത്തത്തി
 യൽ ദ്രവ്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടെന്നല്ലോ പറഞ്ഞ
 ന്. ഈ നഗരത്തിൽ ഏതായാലും ധനവാന്മാരാണ്. അ
 വരിൽ ആരോടെങ്കിലും ചോദിച്ച് മഹദ്വിജയൻ ധനം
 വാങ്ങിക്കൊള്ളുക."

ഹരി—ഇവിടെ അതിനുള്ള ശ്രമമെന്ത്? അങ്ങനെയൊ
 രാശ്രമം കരസ്ഥം തീരാവാനാ? എല്ലാം ശരിപ്പെ
 ടത്തോ.

ശുക്രൻ—പറയുന്നതു കേട്ടാൽ പണത്തിനൊരു പ്രയാ
 സമുണ്ടല്ലോ. തോന്നാം. കാര്യം അങ്ങിനെയാണെന്നു
 കരുതാം. പക്ഷേ അയാൾ വെച്ചുവെച്ചു കള്ളികൊണ്ടാ
 ന് അത് ഇത്രയല്ലാതെ പാടിപ്പോകുന്നത്. "ഇല്ല"
 എന്നു കേൾക്കുക. പക്ഷേ അയാൾ അയാൾ പറയുന്നതു
 കേൾക്കുക.

ഹരി—അതു അധർമ്മമാണ്. അധർമ്മം ചെയ്താൽ പാപം
 കിട്ടും.

ചന്ദ്രൻ—അധർമ്മം പാപം ചെയ്താൽ പാപം കിട്ടും. എന്നാൽ
 ഇവിടെ മഹദ്വിജയൻ ഇതു ചോദിക്കുന്നത് പാടില്ല
 ദ്രവ്യം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു വഴി നോക്കേണ്ടതാണ്.

ഹരി—പ്രിയരേ! എന്ന് ഉറപ്പാക്കി ഏതൊരു ധനമാ
 ണെടുത്ത് ഉണ്ടാക്കുവാൻ വിചാരിച്ചാൽ മാനുഷ
 കഴിഞ്ഞുപോകുന്നതല്ലേ. നേരിട്ട ഈ ആപത്തുള്ള
 അതിൽ ഇല്ലാത്തതല്ലാതെ ആരാണെന്നാൽ ശ്രമമുണ്ടാ
 ന്.

ചന്ദ്ര—അങ്ങയ്ക്ക് ഇവിടുള്ള ധനം ഞാനും ഉണ്ണിയും ഭരതൃമാണ്. അങ്ങയ്ക്കു ആകെക്കിടും വിററിട്ടെങ്കി
 ലും അങ്ങയുടെ സത്യത്തെ മരണിക്കണം.

ഇതു ചെട്ടപ്പേറ്റം ഫരിഷ്കാസ്രൻ ചിന്താമഗ്നനായി
 യ്ക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത് അന്ധകരിതരായ
 ഒരു വിഷാദത്തിന്റെ അടയാളം പ്രത്യക്ഷമായി. ഇ
 ക്രന്റെ മുഖത്ത് വലിയ സന്തോഷവും കാണപ്പെട്ടു.
 അപ്പോൾ ചന്ദ്രത്തി തുടൻ പറഞ്ഞു—“ദേവ്യായയും
 പുത്രനേയും വില്ലുന്നതു വളരെ നിന്ദനീയമായ ഒരു കർമ്മം
 തന്നെയാണു്” എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്ത ദൃഷ്ടാന്തം അ
 ത്രത്തോളം വലുതായതുകൊണ്ട് അതുതന്നെ ചെയ്ത
 ഒക്കലുക നേർന്നിന്നു ചാഞ്ചല്യം ഉണ്ടാകരുത്. ആപ
 ത്തുവശസ്വരൂപം മെയ്യുമാണ് പുരുഷനാകാമെന്നത്.¹
ദേവ്യരൂപത്രയാലേ വിഹരത്.

ചന്ദ്രത്തിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ശുഭ്രൻ വളരെ
 പ്രശംസിച്ചു. ഫരിഷ്കാസ്രൻ “ഇനി എന്നിക്കൊരുതാണ്
 ധന്യതയെന്ത്” എന്നു പറഞ്ഞ് ദേവ്യായയും പുത്രനേ
 യും മുമ്പിൽ നടത്തി തെരുവീഥിയിലേക്കു ചെന്നു. “ഐ
 കന്റെ ദേവ്യായയും മകനേയും വില്ലുവാൻ വേദമനുഷ്ഠി
 ന്നുള്ളവർ വന്നു വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ” എന്നൊക്കെ വി
 ജിച്ചുപറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഫരിഷ്കാസ്രൻ പട്ടണം മുഴുവൻ
 നടന്നു. അതുകൂടി അനേകം ശതമൂകൾ വന്ന് അദ്ദേ
 ഹത്തെ നോക്കി. കേണാൽകുമാരായാസ്രൻ, രാജചി
 ഹനുള്ള കുമാരൻ, എണ്ണിട്ടു മേയ്ക്കുന്ന വിൽക്കുന്നതൊക്കെ

ണ്" എന്നു ചിലർ "കഷ്ടകാലത്തിന്റെ ശക്തി ആ
 ഭൂകൾക്ക് ഏതുതന്നെ വരുത്തുകയില്ല! അല്ലെങ്കിൽ
 മര്യായയും പുത്രനെയും വിൽക്കുവാൻ ആരാമിപ്പും ക
 ഞ്ഞുവോ" എന്നു വേറെ ചിലർ "ഈ ദൈവ്യൻ എ
 നെത്തന്നെ തക്കൊന്നാണപ്പോ"നല്ല കൈമിടക്കത്തുവൻ എ
 ന്നിട്ടാണോ മര്യായെ വിൽക്കുന്നത്! മുമ്പെടുത്തുകി
 ലും പൂർത്തമാണ്" എന്നു മറ്റു ചിലർ. "അതുംവിട്ടും
 വല്ലാത്ത അധർമ്മംതന്നെ, ഇത് ഈ കാലിൽ വ
 ന്നിട്ടുവേണ്ടോ" എന്നു ഇനിച്ചിലർ. ഇതിനെ മറ്റൊ
 രുത്തൽ മറ്റൊന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി ചിലർ കട്ടികൾ "അ
 ലെ അമ്മേ, ഓരോ ദൈവ്യയെയും മകനെയും വിട്ടുപോൻ
 കരം പൂർത്തിയാക്കുന്നു. എത്ര ദൈവ്യം കണ്ടുക" എന്നു
 ഗാഢമായിട്ടുള്ളതായി എന്തിനാണപ്പോയത്! അല്ലാതെ
 മറ്റെന്തെങ്കിലും അന്ധമായി ആകുകൾ ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ
 ആവസ്ഥ കണ്ടാൽ വന്നുപോന്നു എന്നാൽ അന്ധരിലും
 അല്ലെങ്കിലും വിൽക്കുവാൻ വല്ലാത്ത ദൈവ്യം
 പ്പോ "ഈ ചിന്തകളും ചെറുതാണല്ലോ" എന്നെപ്പോ
 യായിപ്പോൻ ആരും വരുത്തില്ലല്ലോ. ചിലർക്കു
 വാക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ കൈകൾ അലഞ്ഞതു
 മന്ത്രം ഫലം ഹോ കൈകൾ" എന്നിങ്ങനെ ചിലരെ
 മ്പ്പ് ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ നെടുവീട്ടി.

അതിനാൽ, തദ്ദാർശ്യമെന്നും അതോടൊപ്പം
 തന്നെ ധരിച്ച് കയ്യിൽ തേവരക്കിന്നുവുമായി, കഷ്ട
 യിൽ ഏറ്റവും ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആവിടെ

വന്നു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. "എന്ത്, എന്തൊരു പര
ക്കത്താണി? ഭരതുമയയും വ്യക്തമായും വിദ്യാരംഭങ്ങളെന്നാണി
അതെയെങ്കിൽ എന്തിനു വേണം. എന്റെ ഗൃഹത്തിൽ
പേരുകയെപ്പോൾ ആവശ്യമാണ് നിനക്ക് എത്ര പണം
കാണ് വിവരമെന്താണ്?"

ഹരി—

“അതുപോലെ! നബലപാദനാമപുരാൻ

ദീനതയെപ്പോലെയെങ്കിൽ കവിണയിൽ കല്പിച്ച്

മേറ്റുപെട്ടിരിക്കുന്നിടിലെല്ലാമുപേക്ഷ

മേറ്റുപെട്ടുപോകുമെന്നത്രയെന്നാകുന്നു.”

ബ്രാഹ്മണൻ — “പോയ അയാൾ തന്നെക്കൂടെ ഇപ്രകാരം എന്തി
ക്കു തരുക

“അർദ്ധഭിക്ഷതന്നെ” എന്നു പറഞ്ഞ് ഹരിശ്ച
ന്ദ്രൻ ചന്ദ്രമതിയെയും ലോഹിതാക്ഷയെയും ഒരു ബ്രാഹ്മ
ണനെ കൊടുത്ത് ശുക്രനോടുകൂടിയപ്പോഴെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും
സമയം! അയാൾ വാശിയിട്ടു മുമ്പിലേക്കു കൊടുത്തപ്പോഴെ
ങ്കിലും ഇതും ഈ ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെ, വാശിയടക്കിയിട്ട്
“അതു താൻ തരുന്നതല്ല ബ്രാഹ്മണൻ ശുക്രനോടു ഒറ്റപ്പെട്ട
പറഞ്ഞു അപ്പോൾ ചന്ദ്രമതി “നോ പ്രണവനാഥാ!
ഞാനിവിടെ അങ്ങനെ എന്നൊക്കെ കേൾക്കുക! അപ്പോൾ കഷ്ട
വേല! ഇതിനെപ്പറ്റി ആപത്തിൽ അധികം പെട്ടതാണി
തല്ലോ അങ്ങനെയൊക്കെ പൂർണ്ണ കർമ്മത്തെ അങ്ങനെയെല്ലാം
യും എന്തിനോ ജീവിക്കാൻ ഇപ്രകാരം എന്തിനു മരണ
വും തരുന്നില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുക, അ

മനസ്സിനെ പോകട്ടെ” എന്നിങ്ങനെ വാലവിച്ചതുകൊണ്ട് ആ സമയത്തു ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ഭയത്തിനെ കരഞ്ഞു തീ സുഖമുണ്ടാകുന്ന കാലത്തെപ്പോലെ, ഭാവകാലത്തും മനസ്സിനെ സമാധാനിപ്പിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു അറഞ്ഞും ചന്ദ്രകുന്തി ഒത്താഹിതം മൂന്നുവട്ടം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു നടന്നുവരിച്ചു. പിന്നെ ഉണ്ണിയെക്കൊണ്ടും നടന്നുവരിപ്പിച്ചു.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ, പാശാതിതം ചെയ്ത കരാരിന്റെ ശിരസ്സിൽ കണ്ണീരധാര തൂകിക്കൊണ്ട് അവനെ എടുത്തു ലിംഗനം ചെയ്ത് പലവട്ടം ചുംബിച്ചു കണ്ണിൽനിന്നു വെള്ളം പ്രവഹിച്ചതല്ലാതെ സൂഷ്മകണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു പിതാവിനു കരക്കൾപ്പോലും പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

ഉണ്ണി—അച്ഛാ! അച്ഛാ! എന്തിനാണു കരയുന്നത്? ഞാൻ ശര്യം വാടിക്കൊണ്ടു അമ്മയോടു ചില വാക്കുകൾക്കുളളം. അച്ഛൻ എന്നേയും അമ്മയേയും വിറ്റു അല്ലെ? ഇവിടെ അച്ഛൻ എന്നാണു ഞാൻ കാണുക?

ഹരി—എന്റെ ഉ ഉ ഉ

ഹരിശ്ചന്ദ്രനു യാതൊന്നും പറയുവാൻ സംഭവിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം തേങ്ങിത്തേങ്ങി കരഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഈ സമയം കണ്ടിട്ട് കഠിനഹൃദയനായ ശുക്രമുനിയുടെ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു അപ്പോൾ പതിവുതരമെന്നായ ചന്ദ്രകുന്തി പറഞ്ഞു—“പ്രാണനാഥ! നിന്ദിതവതി

ഇങ്ങിനെ വ്യസനിക്കരുത് ഭാര്യ, പുത്രൻ എന്നു തുടങ്ങിയ വ്യവസ്ഥാപരമായ കാര്യങ്ങളിലാണ്. അതു ശാശ്വതമായ സത്യം മാത്രമാണു ശാശ്വതം. ജനനം, ജീവിതം, മരണം എന്നീ മൂന്നുവസ്ഥകളിൽ നമുക്കിരിക്കേണ്ടതാണ് മാത്രമേ പുത്രകുളുബ്ധികൾ സഹായമായിരിക്കുകയുള്ളൂ എപ്പോഴും സഹായമായിട്ടുള്ളതു സത്യമെന്നു ധർമ്മമാത്രമാണ് അങ്ങിനെയുള്ള സത്യം ഇവിടുത്തെക്കൂടെ ഇല്ലായ്മയ്ക്ക് അതുതന്നെയും അങ്ങനെയുണ്ടാകുമ്പോൾ അതാണിത്.

പുത്രത്തെയും മായപ്പോഴും ക്രൈസ്തവരായ ബ്രഹ്മണർ "മതി മതി നിശ്ചയമേ ശ്രദ്ധയോടെ ഇതിനല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാര്യം തന്നെ ഫലത്തിൽ കൈനീട്ടി എത്രയും വേഗത്തിൽ, പക്ഷിൻ ഇങ്ങനെയ്ത്" എന്നു പറയുകയും ചന്ദ്രത്തിനെയും കരളത്തെയും വിടിച്ചുവലിച്ചു. ഫെലിക്സ് ഗ്രാൻ അവരോടു കൈകൾക്കുവേണ്ടി വാങ്ങിയ അവർ പോയതോടുകൂടി അദ്ദേഹം എപ്പോഴും അങ്ങനെയായി പ്രതികരിച്ചു വന്നു.

ശുദ്ധീകരണ പ്രതിഫലം - ഫെലിക്സ് ഗ്രാൻറെ ഭാര്യ.

അപ്പോൾ, ചിന്താപരമായപ്പോൾ ക്രിസ്തു കീഴ്ത്തി അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ മലയിൽ കിടത്തി മുഖത്തു വെള്ളം തളിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്നു ബോധമുണ്ടാക്കുവാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു കറുപ്പു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ബോധം വീണ്ടു കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കി. അപ്പോൾ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് കണ്ണു തുറന്ന് നോക്കി നിൽക്കുന്നു.

ഹരി—അങ്ങനെയൊരു യാത്ര തന്നെയാണോ ഇനി എന്തിന്നു
താമസിക്കുന്നു ഒട്ടും കൈവരിക്കാതെ വിശ്വാദിത
കേന്ദ്ര സർവ്വസ്വത്തെ പോകുക

ശുക്രൻ—അതേ, ഏതൊക്കെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി
കൊടുത്തുവന്നു എത്ര ദിവസമായി അങ്ങനെയൊരു
കിടന്നു താമസിക്കുന്നു! അതൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളു
ടെയല്ലാത്തതാണ് അതിനാൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്തൊ
ര്യന്മാരാണ് താമസിക്കുന്ന പ്രതിപാദനം ഇല്ലാത്ത
കാര്യം ആണെന്നാണ്?

ഹരി—(അദ്ദേഹം ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, ശരിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം
കുടി തരണം)

ശുക്രൻ ഇവിടെ വന്നതാണ് വിശ്വാദിതൻ എ
ല്ലാമുതന്നെപ്പോലാണ് മേലാളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹം
പുത്രന്മാരെ വിരമ സ്ഥിതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിനായി
അതെന്നും വിശ്വാദിതൻ എന്നും വിശ്വാദിതൻ എന്നും
വിശ്വാദിതൻ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന താമസത്തെ പറ്റിയാണ് അ
ദ്ദേഹം ചോദ്യം ചെയ്തത് പറഞ്ഞത്—“സത്യം, മേലാളുടെ
എന്നെ തെളിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ആനന്ദചാര്യൻ വി
രമ സ്ഥിതിയിൽ വരാതെ വരാതിരിക്കാൻ ശുക്രന്റെയുടെ
പ്രയത്നങ്ങളെക്കൊണ്ടു തീർക്കണം. ഒട്ടും മടിക്കരുത്”
സത്യം—(കരഞ്ഞുപോകുന്നു) “ഏതൊരു അടിയൻ ഇ
വിടെ സ്ഥിതിയെക്കാരണോ വിൽക്കുക? അതു വാടി
ല്ല വിശ്വാദിതൻ അടിയൻ വാടി ശുക്രൻ വ
ന്നു കൊള്ളുക കൊള്ളുക

[illegible]

ചുതിന്നു സത്യകീഴിയിലെക്കൊണ്ടു സമധാനം വരവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഫ്രീഡിവിംഗിതരോടും ലംബുതരോടും "എന്നു സമധാനമില്ല" ഉടൻതന്നെ സത്യകീഴിയിൽ ഫ്രീഡിവിംഗിനെ നെഞ്ചിൽ കെട്ടാൻവേണ്ടി ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പലരും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഇതിനാൽ സമധാനം വന്നുവന്നുവെന്ന് തന്നെ പറയാൻ പറ്റാത്തതാണ്. പക്ഷെ ഇതിനാൽ സമധാനം വന്നുവന്നുവെന്ന് തന്നെ പറയാൻ പറ്റാത്തതാണ്. പക്ഷെ ഇതിനാൽ സമധാനം വന്നുവന്നുവെന്ന് തന്നെ പറയാൻ പറ്റാത്തതാണ്.

ഞാൻ വിരമിക്കുന്നതിന്നു വിധിയായി കിട്ടിയ പതിനായിരം വാദങ്ങൾ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ഇത്രയും കൊടുത്തു : ഇനി നിന്തിരുവടിക്കു പോകാം” എന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ കടന്നുപോകുന്നതിന്നു അനുരൂപമായ വിശുദ്ധമായ പൂജയെക്കുറിച്ചും കടന്നുപോകുന്ന തൃപ്തിയെക്കുറിച്ചും എന്നു വിചാരിച്ച് ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ കൃതാർത്ഥനാകയാണുണ്ടായത്. അപ്പോൾ ഇത്രയും

“ധീരജാഹരതേ സത്യസന്ധാഗ്രണി
ഹീരജാഗ്രണികൃഷ്ണ വിഹാരവിശ്വ
വിജയപത്മിനീവിജയോദ്യോഗാൽ
ശ്രേഷ്ഠാ സംസൃജ്യാപേക നില്പരവം”

എന്നു പറഞ്ഞ് സത്യസന്ധനായി യാത്ര തിരിച്ചു.

വിജയ സത്യകീർത്തി വളരെ വ്യത്യസ്തത്തോടുകൂടി കടന്നുപോകാൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ കാൽക്കൽ വീണു നമിക്കുകയും ചെയ്തു.

“കേടല്ലാത്തൊക്കെയും മുതൽക്കിരുക്കനിൽ
സതതകൃതിയോടൊക്കെയായിച്ചുണ്ടാക്കി
ഉൾപ്രദാനത്തോടൊക്കെയും കരുതുംവാരി -
ചിന്താപാലവിജയവിജയവിജയം”

എന്നു പറഞ്ഞ് യാത്ര പരഞ്ഞു വിവിഞ്ഞു.

ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സ്വാമിത്വത്തിന്നു വീരവായുവു ഏകദേശ വിജയം മോടിയും കളിയും ചിന്തിയും ഒക്കെ ഇവിടെ അവിടെ വെച്ചുണ്ട്. ഏകദേശ കല്പനയെന്നും അതു കേട്ടു നടന്നു പോകും ചെയ്കി. ഇനി അവിടെ

കമ്മ്യൂണിസം അതിശയം ആണെന്നും അതിനെ അടയ്ക്കേണ്ടതുമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കി. അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസം അതിശയം ആണെന്നും അതിനെ അടയ്ക്കേണ്ടതുമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കി.

ഒരു ചുടുകുളിഞ്ഞ ഹോളലോകത്തിലെ നാകം” എന്നുവന്നു പറയുമ്പോൾ അതികവശമായ ഭക്തിയും അവിടെയെല്ലാം വ്യാപിപ്പിച്ചു. ശവം ഭരിച്ചിട്ടു എല്ലകളും വെണ്ണിനും കരിക്കട്ടയും കന്നപോലെയെ കൂടിക്കിടന്നിരുന്നു. ഹൃദയവെണ്ണകിടക്കുന്ന ശവത്തിന്റെ അസ്ഥിമധ്യമായ കാമ്പശകലത്താൽ കൊടകിക്കാത്ത കഴുക്കും കരക്കകളും, അർദ്ധരായുടെ ധാരാ പാഞ്ഞു വെല്ലുന്ന നായകുളിപ്പാതയെ യാതൊരാളും അധിനിഷ്ഠിയാതെ മരണം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനുള്ള കടമെടുക്കുകയായി. പൂർണ്ണമായിക്കൊണ്ടു വെറുംശവത്തിലുള്ളതായ അത്തരം ശവവും അവിടെ കേൾക്കുന്നതായ പൂ ചുരുക്കത്തിൽ അത്തരം പ്രേതലോകം തന്നെയാണ്. ഇതിനായുള്ള ഭക്തിയിലുള്ളതാണ്, പാരിതോഷിക വിരകിൻകൊള്ളുകയെക്കുറിച്ചുള്ള കടലിൽ കെട്ടി വിരകകൊണ്ടുതന്നെ പൂർണ്ണമായ ഒരു മഞ്ചം ഉണ്ടാക്കി, ശവം ഭരിച്ചിരിക്കുന്ന പൂവയുടെ വലുതും കരത്തു മറ്റൊരു നാലാം തൂക്കത്തിൽ ശവം ഭരിച്ചിപ്പോയതിനെ ആശ്രയിച്ച് വന്നാൽ കരു വന്നും ശവത്തുണ്ടായും പാരിതോഷികം എടുത്തുവന്നു വീശാത്തുവന്ന മദ്യകാട്തരം ചുടലകാട് കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിരിക്കുന്ന അരികൊണ്ട് പൂർണ്ണമായ അത്താ വിരകകളെയും ചെങ്കും ഇങ്ങിനെ

“ചത്തതിനെപ്പോലെ ജീവിച്ചിരിക്കുകയും” എന്നു നിലയിൽ ആ ചുടലക്കുട്ടിയിൽ ഫരിശ്വരൻ പറഞ്ഞുവന്നു.

സത്യകീർത്തി ചുടലയിൽ പുന്നൻ

ഫരിശ്വരൻ വീമങ്ങാറ്റുപിള്ളൻ ഉദ്യോഗത്തോടു കൂടി സത്യകീർത്തി ഭരതകയറുന്നല്ലോ ഉണ്ടായത് അദ്ദേഹം കാലിൽത്തന്നെ ഒരു പാഞ്ഞിടലക്കാണ് വേരായതെ അവിടെ പൊന്നിന്നു കേണം വിടുന്നതും തന്റെ സ്വാമിയെപ്പറ്റിയ വിചാരമായി അന്ധനായും കഷ്ടം ബോൾ ചെയ്തത് എന്തൊരക്രമമാണ് എന്തൊരസ്വാമിയായ മഹാമരജാവ് ആ ചാപ്പയ്ക്കു കീഴെ കൂടിപ്പോയി. ഇല്ലാത്ത ഏതു കഷ്ടമുണ്ടാകുമായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണപരിവേഷത്തിൽ ഒരുപകാരവും എന്തൊരൊരു ചെമ്പ്രൻ കഴിക്കയില്ലെന്നും റിവരും എന്തൊരൊരു പരിവേഷത്തിലും ചെമ്പ്രത്താൽ പുറത്തു പോയി ഒരു കൃത്യവും വേറെ ആരോടെങ്കിലും കൂടെ വരണമെന്നു തീരുമാനം അദ്ദേഹിച്ചെടുത്തു വാഴ്ചവെന്തെന്നു പക്ഷേ പലവക കഷ്ടതകളെക്കൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടും വന്നു പലയൊരുതുകയാണ് അതു കാഴ്ചയാക്കുന്നതു. ഏതൊരുതും അവിടുത്തെ അന്ധനായിക്കൂടെ കരുതുന്ന. ഉപരിയെ തുറച്ചപ്പോൾ, സത്യകീർത്തി കാലിപ്പാലത്തിലുള്ള ചെമ്പ്രക്കുട്ടികളുടെ പ്ലാം അന്ധനായിട്ടായിട്ട് വീമങ്ങാറ്റുപിള്ളൻ പുതയ ഉദ്യൻ ചുടലക്കുമ്പോഴെന്നൊന്നിട കിട്ടി. ആ ചടിക്കുന്ന സത്യകീർത്തി ചുടലയിൽ ചെന്നുപോയി.

അശുഭമായ ചുറ്റും അളഞ്ഞി
 ലഭ്യമായി ചുറ്റും വാസമെന്നതാണ്
 നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ
 നിഷ്പന്നതായും വാസിയെപ്പോലെയും
 കേട്ടു ചുറ്റും തന്നെയെങ്കിലും
 മാനസത്തിൽ വെളിച്ചമെന്നതാണ്
 കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും
 കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും
 പൂർണ്ണ വിജയം കൈമാറ്റം ചെയ്ത
 ശബ്ദം കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്
 വിജയം കൈമാറ്റം ചെയ്തതാണ്
 നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ

കാണപ്പെട്ടു. ഈ കാഴ്ചയെ കണ്ടപ്പോൾ സത്യകീർത്തി
 യുടെ മെയ്ക്കപ്പോലും അകി വെക്കായി നേത്രങ്ങൾ
 വഴിതെറി പൂർണ്ണമായ പ്രാണിയെ അദ്ദേഹം വിട്ടു
 തിരിച്ചു—

മഹാമകാശവായുക്കളീ ഗുരന്തിൽ
 മെല്ലെമെല്ലെനടക്കൊള്ളൂവാ
 സംഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുകയും -
 സഭകളൊന്നും സഭകളൊന്നും
 ഉപകരണങ്ങളൊന്നും അല്ലെങ്കിൽ
 മോശെയെപ്പറ്റിയും സംഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുകയും
 കിടന്നുവെച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടാ
 മാറിടങ്ങളിൽ - ശിവരാത്രി

അശുഭമരമിച്ഛുകൾട്ടിലഭം -
 ദേവസ്വസ്തത്തിൽ കവനിവിശേഷം
 ഹര. ദമവിട്ടന്നീറ്റംവസ്തമെങ്കൽ
 കണ്ണാലകാണെന്തൊക്കെകാലമായി

ഇങ്ങിനെ വിചരിച്ച് സഹിച്ഛാൻ വഹിയാത്ത വിഷം
 ഭരതന്റെ സ്വാമിഷതെപ്പിടാമെന്നിനായ സത്യകീർത്തി
 ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പരമേശ്വരൻ പതിച്ചു ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ
 അദ്ദേഹത്തെ അന്തരപരമേശ്വരനെക്കൊണ്ടു സമാധാ
 നിപ്പിച്ചു -

പ്രാർത്ഥനകൾക്കുശേഷം
 ഭരതന്റെയുംഹരന്റെയുംകുഴപ്പം
 മരണമർദ്ദമസ്തത്തിലുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ
 ബ്രഹ്മരവികൾക്കു പണി സത്യകീർത്തി
 അന്തരപരമേശ്വരനെക്കുറിച്ചു
 അന്തരപരമേശ്വരനെക്കുറിച്ചു
 സുഖസ്ഥിതിയിലുണ്ടാകട്ടെ
 ദേവസ്തതികൾക്കുശേഷം

ഇങ്ങിനെ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ചെയ്തു ഹരി
 ശ്ചന്ദ്രൻ സത്യകീർത്തിയെ സമാധാനപ്പെടുത്തും. അ
 നന്തരം സത്യകീർത്തി അശുഭമായ അറി അലമാക്കി
 പാകമെടുത്തു ഭരതന്റെയും ചെയ്തു

[illegible]

കുട്ടി, പഠനേത പണികളെല്ലാം ചെയ്താൽ സ്വാമിക്ക് പ്രീതിയുണ്ടോ, അതെന്തല്ലതാനും. പണികൾക്ക് വല്ലതിന്നും അല്പം നേരം മെലകുപ്പോയ്ക്കൽ പിന്നെ ബ്രാഹ്മണൻ ഇന്നത്തെ പറയുമല്ല. ഇന്നത്തെ ചെയ്യേണ്ട ഏതെന്നുണ്ടല്ല. “ഏതെന്നതെ മാരണമാണിത്. ഈ ഭക്തസന്തുഷ്ടരല്ല ആകാശത്തോളം ഉയ്ക്കും കൊടുത്തു വരെയും തെറ്റാതെ പരമ വിഷ്ണു! ഇവർക്കു കൊടുത്ത പണം ആ തെങ്ങുകൾക്കു കടയ്ക്കുവിട്ടുവെങ്കിൽ ഇതിലും ദേവമാനീതന്നു തള്ളിയും വിശ്വയും ദൈവോപതന്നു! ചന്ദ്രനേ, റിന്റെ കൂടി കണ എരിപ്പോകുന്നു. റിപ്പരളെപ്പോൾ മൊറ്റാറ്റ ചവുട്ടിന്ന് മസുമാഷെ” എങ്ങനെയും ബ്രാഹ്മണൻ ശകാരിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കും. വലിയ ബ്രഹ്മണനാൽ, പല്ലു പൂയ്ക്കലും കൊടുക്കും ഭരണമാണെങ്കിൽ നേരത്തോടുനേരം കൂടുമ്പോൾ നാഴി കണതിച്ചല്ലാതെ നന്നും കൊടുക്കുകയുണ്ടില്ല ഇതൊക്കയും തത്ത്വം ചെയ്ത പാപകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം മാരണന്നു വിചാരിച്ച് യാതൊരുപ്രിയയും മറവിക്കാതെയും പ്രവൃത്തികളിൽ അമാന്തം കാണിക്കാതെയും ആ സമാധി തന്റെ മകനാക്കുകടി നാളുകൾ കഴിച്ചുവെന്നു ലോഹിതാക്ഷനെ സ്തുതം കുടിപ്പുത്

അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ബ്രാഹ്മണൻ ലോഹിതാക്ഷനെ ചന്ദ്രനായിൽ നന്നു വേർപ്പെടുത്തി മറ്റു കുട്ടികളോടുകൂടെ കുട്ടിപ്പാലക്കയച്ചുതുടങ്ങി. പണ്ടുണ്ടു കൂടെ റിന്നാൽ കുട്ടി പണിയെടുക്കിപ്പറ്റുന്ന മാത്ര

“ഘോരദൈവമേ” എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ബലൻ പിന്നോക്കം കൊടി. നാലഞ്ചു ചെന്നപ്പോഴും നാറുകൾ തട്ടുന്ന നിലത്തു വീണ കൂട്ടക്കാരായ കളികൾ നിലവിളി കേൾപ്പാക്കത്തക്കതിയപ്പോഴേക്ക് കട്ടിക്ക് കഷ്ടിച്ച് സംസാരിക്കാൻ മന്ത്രമേ കഴിയൂ എന്നായിരുന്നു. ചോരമിതരങ്ങൾ പറഞ്ഞു—“സ്നേഹിതന്മാരെ! ഏന്റെ കഥ അപസരനിക്കാറായി ഇതര കഥ ധരിച്ചു സ്വപ്നം ഏതെന്നു കട്ടിയു. ഏന്റെ ദേഹം കഴയുന്നു. നിങ്ങൾ ചെന്ന് ഏന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയോടു ഏന്റെ മരണവത്തകന്നം പറയണം” ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് കട്ടിക്ക് സംസാരിക്കുവാൻ വയ്ക്കുന്നായി. അല്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ളിൽ അവൻ ചരമഗതിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂട്ടക്കാർ ദയഗം അവിടുനിന്നു പോയി.

അന്ന് സന്ധ്യയെ പതിവായ സമയത്തെ കൈൻ കുറട്ടിൽനിന്നു മരുന്നെത്തു കണ്ട് ചന്ദ്രകുതി വല ചിന്തകൾക്കും വശംവദയായി അവൻ മരണമുണ്ടാ വഴിയിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് അങ്ങനെയായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവരുടെ വലത്തേ കണ്ണ് വിറക്കുകയും വലത്തേ കൂട്ടി ഏകകകയും ചെയ്തു. ഏതൊരുവ പത്താണീശ്വരൻ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്നു വിചാരിച്ച് പൂർവ്വാധികം പ്രസന്നിക്കുമ്പോൾ ഒരു മരമരുന്നെത്തുന്നിന്നു കരളകൾക്കു “പൂവ്വം, പൂവ്വം” എന്നു ശബ്ദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വന്നതിലേക്കു പോയിരുന്നു കളികൾ മുമ്പ് “അമ്മേ! നിങ്ങളുടെ ക

കൽ പുല്ലിപ്പുറത്തു ചെന്നുകിട്ടി മരിച്ചുവെന്നി-
 ന്നൊന്നിനെ ചിത്തിരിയെ തൂപ്പുമാത വന്തമാനം
 അരിച്ചിട്ടു അതോടുകൂടി നിർഭാഗ്യയാണു ആ അമ്പല
 മതിലൊട്ടുതന്നെ മരംപോലെ പരിശുദ്ധതയില്ലാത്തതായി
 വീണു

കുറെ കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ മുമ്പാകെ എഴുന്നേ
 ന്ൻ ആ ഉപവരണ വരണ കൃഷിക്കാർ തന്റെ കൃഷി
 ഏകീകരണ കിടപ്പുണ്ടെന്നു ചോദിച്ചതിനു പ്രേമാ
 മടവിനു കുറെ ഉപദേശങ്ങൾ മരണപ്രദം കണ്ടുവെ
 ഞ്ഞതിന്റെ അടുത്ത് വടക്കുകാലത്തു മർദ്ദനം വീൽ
 കണ്ടുവെന്ന് അതന്നു ന്യായപരമാണ് കണ്ടുവെന്ന് മറിച്ച്
 കിടക്കുന്നതും "പുറം വരണ" ആണു കേട്ട് ചന്ദ്ര
 നി വർദ്ധിച്ച് കണ്ടുവെന്ന് മരണപ്രദം മരണപ്രദമായ വ
 ഹിപ്പും തന്റെ എഴുന്നേൽപ്പും വെട്ടുവെട്ടുന്നതും അതുക
 ളത്തുകൊണ്ട് തന്റെ ഉണ്ടായിത്തീർന്നു
 ചന്ദ്ര-പുറം വെട്ടി എഴുന്നേൽ കൃഷി കാട്ടിൽ പാലം വിരകം
 കൊണ്ടു വെട്ടുന്നവർ വെട്ടുന്നതിനെ മറിച്ചുപോയി
 എഴുന്നേൽപ്പോന്നു ചോദിച്ചുവെട്ടുന്നവർ

ബ്രഹ്മം (വരുണ്യപരണി) അനുഭവമനുഭവം
കാലം നഷ്ടം കഷ്ടം പശുക്കളെ പാലം കൊടു
കൊടുക്കുന്നു കഷ്ടം പാലം വിവരമുണ്ട്
ബ്രഹ്മം പാലം. പാലം പാലം പാലം പാലം
പാലം പാലം പാലം പാലം പാലം പാലം
പാലം പാലം പാലം പാലം പാലം പാലം
പാലം പാലം പാലം പാലം പാലം പാലം

ചന്ദ്ര - (തൊട്ടുവീട്ടിട്ട്) ബാണിവിട്ടതെന്തെ അറിയാതെ
 കിടന്നു എന്റെ കട്ടി മരിച്ചുപോയതായി കേട്ടാൽ ശ
 വകകളിലും മറ്റും കാണാൻ ഈ പലരും തള്ളിക്ക
 തെറുന്നതിലിഷ്ടമല്ലെന്ന് വേണ്ടി ശവം മറച്ചു
 കെട്ടി നോക്കി പൂജയ്ക്കായി വെച്ചു വെക്കും. ഇവിടെ
 പണിയൊന്നും ബാക്കിയില്ല പേരുകാരനായാണെ
 ന്നും.

ഇങ്ങനെ ചന്ദ്രന്റെ വളരെ താണുപോയ
 പേരും ബ്രാഹ്മണൻ സ്വേച്ഛയെത്തിക്കു വരാതെ
 പട്ടണത്തിൽ പെട്ടെന്ന് പാക്കി ഇവിടെ ഒരുതരം പ
 ണിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു വിധിയിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, കി
 ട്ടുപോയ എന്ന് കയ്യിട്ട് നോക്കാനുവദിച്ചു.

പിന്നെ ചന്ദ്രന്റെയും വൃദ്ധനായൊട്ടുകുടിയ
 ചേർന്നു വിചാരിച്ചവർ ആനുകൂല്യം ആവശ്യ
 ധാരയായി കഴിക്കുന്ന കണ്ണുപീടൽ ചേരും നാണയം, അ
 ലമുടി മെട്ടിപ്പിത്തം, വഴിക്ക് കറൽ വഴിയിലൂടെ, പി
 ന്നെയെഴുന്നേറ്റും, അയ്യോ ഉണ്ണി എന്നു നിലവിളിച്ചും
 ആ കട്ടികൾ ഉറഞ്ഞ അൽപ്പമേത്തിന്റെ അടുത്തു
 മലന്നു കരമാന്റെ മൃതശരീരം കണ്ടു കണ്ട ഉടനെ
 മേൽക്കൂവഴിയെടുത്തു നില്ക്കുന്ന വിധം. കണ്ടു കഴിഞ്ഞത് എ
 ട്ടനേരം മൃതശരീരത്തെ മടിയിൽവെച്ച് വിശ്രമം ഇ
 ക്കുവാൻ —

അയ്യോ! നശിച്ചുപോയവർക്കുവേണ്ടി

അയ്യോ! പ്രിയനായൊരുനാൾപിറന്നുപോയ

അയ്യോ! കുറിയെടുത്തുയരുന്ന
 പൊതുപ്രജയെ പൊതുപ്രജാ
 പരിരക്ഷണത്തിനായിട്ടുണ്ടെന്നു
 നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നു ചൊല്ലുന്ന
 പൊതുപ്രജയെ പൊതുപ്രജാ
 പരിരക്ഷണത്തിനായിട്ടുണ്ടെന്നു
 ചൊല്ലുന്ന പൊതുപ്രജാ പരിരക്ഷണത്തിനായിട്ടുണ്ടെന്നു

ഇങ്ങിനെ വളരെ വിവചിച്ചതിനു ശേഷം ഐക്യൻ്റെ കയ്ക്കു ആർ തട്ടക്കുന്നു! ഐക്യത്തോടും ഇവനെ ശുശ്രൂഷയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന സംസ്കരിക്കുകതന്നെ" എന്നും മൂപ്പ് പുത്രൻ്റെ തുതക്കേന്ദ്രമുണ്ടെന്ന് കപ്പലും മേജറും നിറഞ്ഞ വഴിയിൽത്തുളയ്ക്കു വോതി! അയക്കാരെ ചൂടലക്കൂ അതിലക്ക തിമ മൂ ഈ മണക്കൻ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു പോയതിൽ നിന്നു ഇശ്ശാഖാപ്രാക്കു അതൊക്ക പ്രാണിയും ചന്ദ്രതരികു ഇന്നയുണ്ടായിട്ടില്ല

കണ്ണിൽ കത്തിയാലറിയാത്ത കൂറിയപ്പത്ത് കയ്യിൽ കമാനന്റെ ശവപ്പുരകെട്ടത് ശുശ്രൂഷത്തിലൂടെ തിരിച്ചു ചന്ദ്രനേരി, പ്രതാപനമ്പി രാമചന്ദ്രന്റെ സഞ്ചാരത്തെയും പ്രകൃതിയുടെ ക്രൂരതയെയും ഭയപ്പെടാതെ, ശവപ്പുരകെട്ട മുട്ടുമ്പോഴും കണ്ണാലുറപ്പാക്കി വികൃതശബ്ദങ്ങൾ കൊണ്ടും കത്തിക്കുന്ന രാത്രികളെന്ന നിയമംകൊണ്ടും ശുശ്രൂഷയെ അറിഞ്ഞ് രാവിനും അവിടെ ചെന്നുചെല്ലും. അവിടെയുള്ള ചുവലുകളിൽ കാണപ്പെട്ട വിരകകളുടെ നഷ്ടശിഷ്ടങ്ങൾ വെറുക്കിക്കൂട്ടി അതു കൊണ്ടുവെച്ചു ചിത വിരിച്ചത് അതിനേൽ കട്ടി

ഹരി - (ഭയഭരതം) അമ്മ, അമ്മയ്ക്കു ചെറിയ ചെലപ്പണയും കൊള്ളിച്ചവയും ചുടലമുപ്പനുള്ളതാണ് അത് അങ്ങോട്ടു കൊടുത്തതാണെന്ന്. അതു കേൾക്കുക മഹിഷാസുരൻ നിറുത്തിയില്ല. അതി എനിക്ക് മക്കളുണ്ടെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കയ്യാവസ്ഥയറിഞ്ഞ് അതു അറൻ വിട്ടതാണെന്ന്.

ചന്ദ്ര - അങ്ങനെയൊരു വരയെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കൂടി ഇന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതു അതാണെന്നു ചേരിൽ കയ്യാ അന്നാണെന്ന്!

ഇതേ അവസരത്തിൽ മഹിഷാസുരൻ ഒരു മുട്ട കളത്തിൽ ആ സ്ത്രീയുടെ മുഖത്തു നോക്കി അവർ അതേ അടുത്തു അടുത്തായിത്തീർന്നതാകട്ടെ മുഖത്തിന്റെ നിറവും ആകൃതിയും പ്രത്യേകപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് അതേ അടുത്തു അടുത്തു നോക്കിയില്ല. മുട്ട നോക്കുന്ന പ്രാവശ്യം മിന്നി അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആ സ്ത്രീയുടെ മേലും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി മഹിഷാസുരൻ പിന്നെയും പറഞ്ഞു - "നിങ്ങൾ നല്ല സ്ത്രീയാണെന്ന് കയ്യിൽ നോക്കിപ്പറയുന്നവരെന്നു കളവാണെന്ന്. നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഒരു അലിയാണു കിടക്കുന്നത് അതു മരിച്ചവയെപ്പോലെ എന്നു തോന്നിക്കാൻ ശ്രമിക്കരുത്. അതു വെളിച്ചം വന്നു വന്നു ഇല്ലാതായി അതിനു പകരം ആ അലി തന്നെക്കിടക്കും."

ചുടലക്കാരൻ പറഞ്ഞ ഇതേ വാക്കുകൾ കേൾപ്പോൾ സ്ത്രീ മോഹാലസ്യപ്പെട്ട കൂമിയിൽ വീണു മേൽമേൽ കൈകൾ തിരഞ്ഞിറങ്ങാതെ വിശാലം തുടങ്ങി.

തെളുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏകിലും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായ
ധർമ്മബോധം അവയെല്ലാം ജയിച്ച് മേലേ നിന്നു.
അദ്ദേഹം ചന്ദ്രമതിയോടു പറഞ്ഞു - “ചെതി ചരദിത്ര
ശുദ്ധിയെപ്പറ്റി ശങ്കിക്കുന്നു. ആ കരാപാപിയായ ഹ
രിശ്ചന്ദ്രൻ അറൽതന്നെയാണ്.” ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ
തിൽപിന്നെ ശുക്രൻ ധനം ചോദിച്ചതു കേൾ താൻ
വീരബാഹുവിന്റെ കൃത്യനായി ചടലത്തിൽ വന്നതുവ
രെയുളള സകല വർത്തമാനങ്ങളും അറിയിച്ചു. ഏണി
ട്ടു പറഞ്ഞു - “ഏതുതന്നെയൊരുമുൾ സത്യം കൈകവിട്ട
കൂട, ഏകന്റെ സപാദിയായ വീരബാഹുവന്റെ അവ
കൾക്കു കരാശാതെ ശബദാഥം ആരോട്യാണു് ആ
തുതന്നെ? ചെതി ചോതി ചെതിയുടെ സപാദിയായ
ബ്രഹ്മണനോടു വിവരം പറഞ്ഞു് ഒരു വണവും ക
ണ്ടു വരസി വരണം.”

ഇതു കേട്ടു് ചന്ദ്രമതി കട്ടിയുടെ ദൃതാഭാവം അധി
കേതത്തെ മുമ്പു് ബ്രഹ്മണനാമത്തിലുള്ള പരമേശ്വ
രവല വല സകല പരകാണു കാസ്സു തളന്നിട്ടുണ്ടെങ്കി
ലും ചരദിത്രശുദ്ധിയെപ്പറ്റിയ സംശയം തീവൃതകര
ണം അല്ലെന്നു സകലധനം തോന്നി അതുതന്നെയാ
ണു് ആ അവസരത്തിൽ അധിദൈവിനു പോകുവാൻ
ആ സാധുവിന്നു ശക്തിയുണ്ടായതു് ചന്ദ്രമതി ചോയ
തിൽ പിന്നെ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ തന്റെ ഉത്തനായ കരാശ
ന്റെ അരികെക്കിരുന്നു വ്യസനം സമ്മിക്കാതെ വിചവി
ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു വരണത്തി. ധരിയിൽ അർദ്ധവരദ മരജകമാറകൻ
 തുടങ്ങിയും അതിന്നാകുക ചന്ദ്രമതിയായും കണ്ടു.
 പിന്നെ സംശയിക്കുവാനുണ്ടോ? “ഇതാ മഹാപാപി
 ഉണ്ണിക്കുമ്പോഴൊന്നു കൊണ്ട് തിരുവാകുമാരനായെടുത്തു
 ഏതത്തിരിക്കുന്നു, പിടിക്കിൻ ഈ കൊല്ലവരതകിയെ”
 എന്നു പറഞ്ഞ് അർദ്ധർ ചന്ദ്രമതിയെ പിടിച്ചുടി പ്രാ
 രിച്ചു ചന്ദ്രമതിക്ക് ഇനി കരിക്കുകയെന്നതാണ് ദേവ
 കമ്മണ തോന്നി. “ആരാണെടി മരജകമാറൊന്നു കൊന്ന
 ത്” എന്നവർ ചോദിച്ചതിന്നു ചന്ദ്രമതി “അറൻ കട്ടി
 കളെ കൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു രാജകുടുംബത്തിന്നു
 റിങ്ങിൻ ധരിച്ചുകൊല്ലാ. ഷീവവില്ലാത്ത കട്ടിയെ ഏ
 രൻറെ കൈയിൽ കൊണ്ടുകൊണ്ടു ചെല്ലു ഈ സ്ഥിതിക്ക്
 അന്നല്ലാ ഇതു ചെയ്യുകയെന്നു പറയുമോ? പറഞ്ഞാൽ
 റിങ്ങിൻ വിശ്വസിക്കുമോ” എന്നാണ് സമാധാനം
 പറഞ്ഞത് എന്നു ചുവന്നുന്നതിന്നു കരസ്ഥയായ മുമ്പുക
 ന്ന കരാറുകൻ ശവത്തോടുകൂടി ചന്ദ്രമതിയെ മരജക

பெரிய அளவுக்கு உடனடியாக உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதனால் கிராம மக்கள் அது உடனடியாகவே
முதலாளிகளிடமிருந்து தப்பிவிடுவார்கள் என்று
இந்திய அரசு நினைக்கவில்லை. இது ஒரு
தாண்டிதம். இதைத் தவிர்த்து, உடனடியாகவே
இந்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

മേലിലെത്തിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർ “ഇതാ ഇതെ നീൽക്കുന്ന മ
രംപോലെയായ സ്ത്രീയാണ്” എന്നു ചോദിച്ചിട്ടു മാ
രംപോലെയായ സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവരിക” എന്നു ചോദിച്ച
പ്പോൾ ചന്ദ്രമതി “പ്രകൃതിയെത്താൽ കൊണ്ടുവരുന്നതി
ലവർ പറയുന്നതു കേട്ടു ഏതെങ്കിലും കയ്യിൽ ചാർക്കണ
കയും ചെയ്തു ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നവർക്കു പറ്റാത്തതാണി
തെന്ന് മറ്റൊരു കാര്യമെങ്കിലും കൊണ്ടുവരുന്നതെങ്കിലും മറ്റൊരു
താണ് അത് കൊണ്ടു കൊണ്ടുവരിക” എന്നു പറഞ്ഞു ഇ
ങ്ങനെ പലതാൽ അയാൾക്കു വേണ്ടുന്നവരുടെ കയ്യിൽ വ
രിയെ മാത്രമായി എന്നു വിചാരിച്ചു. അയാൾ തന്നെ
ത്താൻ കരയുകയായിരുന്നെന്നു ചോദിച്ചിട്ടു

ഇതാ വാങ്ങുക മാറാവ് ആ സ്ത്രീയെ ബാലകൾക്കു
വേണ്ടുന്നതായിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു പദത്തെ “ക
ന്ദ്രിസന്തമ! ഇവിടെ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടല്ലേ കൊണ്ടുവരി
കതെ ഇവർ പെട്ടെന്നു നമ്മുടെ നടുക്കുവരികയും ചെയ്യും
അതു വിചാരിച്ചപ്പോൾ കന്ദ്രിസന്തമ! മേലിലെത്താൻ- അ
തു വാങ്ങുന്നതാണ്. ഇവർക്കു കയ്യിലും ഇവർക്കു ക
യ്യിലും കേട്ടാലും ഇവർക്കു കയ്യിലായിരുന്നതും വേണ്ടുന്ന
മറ്റൊരു പദത്തെക്കൊണ്ടും മേലിലെത്താൻ അതുകൊണ്ട്
വേറെ വല്ലതെങ്കിലും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു” ഇതു കേട്ടു
മാലഭൂതന്മാർ “വേറെ തെറ്റായതും ഇവർക്കു കയ്യിൽ
കൊണ്ടുവരിക കയ്യിലായിരുന്നതും അതുകൊണ്ടും അതുകൊണ്ടും
കൊണ്ടുവരിക” എന്നു പറഞ്ഞു മാലഭൂതന്മാർ, ആ അ
തുകൊണ്ടും എടുത്തതു കയ്യിൽക്കൊണ്ടു എടുത്തതായി

തൃിത അയച്ചു പരിശോധിച്ചിടയും, തന്റി കൊണ്ടു
വന്ന അടയറുവും കൃത്യന്മാർ ഫാജറാക്കിയ അടയറു
വും ഒന്നാമി കണ്ടുപൊരാ അതു ചന്ദ്രമതിയുടെ അടി
യുടായി തട്ടിപ്പോയെന്നു കയും, ചന്ദ്രമതി കുററം ചെയ്തു
വെന്നു കമ്പ് ഒരു സ്ത്രീയെ വെട്ടിക്കൊല്ലുവാൻ പാധിക്ക
കയും ചെയ്തു.

ആ ൩ ഗംഗാദേവ കൊമ്പന്മാരിന്നുപകർ വിരണ്ടാ
റ്റു എന്ന പണ്ഡാലനാണ് കൊലക്കാരൻ ചെയ്തവനെ
൩ഗംഗാദേവ പുറത്തുനിന്നു ശൂന്യാക്കിയിൽ കൊണ്ടുപോയി
കൊല്ലേണ്ടതു വിരണ്ടാറ്റുവിന്റെ കൃത്യമാണ് അതി
ന്നു ചില അവകാശങ്ങളും പട്ടവികളുടെയും വിരണ്ടാ
റ്റുവിന്നുണ്ട് രാജനു ചിലവുമാർ ഈ വിരണ്ടാറ്റുവിനെ
തിരുമുഖംകെ കൊണ്ടുവന്നു വിരണ്ടാറ്റു തന്റെ പ
തിയ ശൂന്യാക്കിയെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു യും കൂട്ടിക്കൊ
ണ്ടുവന്നു. വിവരം പറഞ്ഞ് ചന്ദ്രമതിയെ ചെട്ടിക്കൊൽ
മാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതിന്നുപകർ കല്പിക്കുകാ
ടക്കയും ചെയ്ത് പറഞ്ഞതിനെ അനുസരിച്ച കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു അവനാകട്ടെ ആ കാലം നടത്തുവാൻ ഹരി
ശ്ചന്ദ്രൻ ഏല്പിച്ച് പുഷ്പിയാട്ടംകൂടി വാൾ ഹരിശ്ച
ന്ദ്രന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു പുഷ്പിയെ കെട്ടുന്നതിന്നാ
യി മഖ കയറും കൊടുത്തു. ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ഏകത്തെ
കൈകൊണ്ട് ചന്ദ്രമതിയെ കയറിച്ചിട്ടിച്ച് വലഞ്ഞ
കയ്യിൽ ബദ്ധമു ചെയ്താൽ വാളുമായി ശൂന്യാക്ക
വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോഴക്കം നേരം പ്രഭാതമായി. ഫരിഷ്കനൻ ഓരോമറ്റിതന്നെക്കുന്നാലാലെ അന്ധകാരം അകന്നു ചന്ദ്രവംശമയമായ ചന്ദ്രകതിയുടെ സങ്കടം കടഞ്ഞാൻ വരുത്തു വിചാരിച്ചിട്ടും എന്താണോർ ചന്ദ്രൻ കാഞ്ഞു തന്റെ വംശംകൊണ്ടായ ഫരിഷ്കനനോട് അസ്തമം പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണോ എന്നു കരുതി കപിതനായിട്ടും എന്താണോർ മകനാൻ നോട്ടപ്പെട്ടി സൂര്യദേവനും ഉദിച്ചു മഹാമനസ്സാൽ വിരലം അറിഞ്ഞു സന്ദർശിക്കാൻ ഉണ്ടായിട്ടും നടുക്കൂടെ

ഫരിഷ്കനൻ ചന്ദ്രകതിയെക്കൊണ്ട് ശുശ്രൂഷിക്കുക വേണ്ടി പാൽ ചന്ദ്രകതി പറമ്പലും കൂടാതെ പറഞ്ഞു — “പ്രഭോ! അയ്യയുടെ കൈകൾക്കു മേൽ കവിളാറിയിരുന്നതു എന്തിനു വലിയ ഭാഗ്യമാണു സ്വയംമുഖസ്തവേണി പാലിയും കയ്യുതകൾ അന്നു ഉദിച്ചു പൂർവ്വവിതാമനാരുടെ മഹത്വം കാട്ടുന്നു അങ്ങനെയു സന്തോഷത്തോടെ നിന്നുണ്ടായ ഏതൊരു വധിച്ചു കൊൾകു മുഖം ജനം ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു; ഇങ്ങിയെത്തു ജനത്തിലൊരിക്കലും നമുക്കു സുഖമായിരിക്കും.”

അപ്പോഴത്തെ അന്നുതന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ഫരിഷ്കനൻ താഴ്മയുണ്ടായി, ചന്ദ്രകതി പറഞ്ഞതായ സ്വയം വിജയിപ്പാൻ മേൽക്കയ്യും ചെയ്തു

എറണാകുളം കയ്പിൽ പാലക്കാട് വരുന്ന ചന്ദ്രനെയും
വേലായുധൻ കയ്പിൽ അമ്പലമുക്ക് ചെട്ടിയാർക്കൽ വരുന്ന
മരിച്ചപ്പോൾ മൃതദേഹത്തിലെത്തിയപ്പോൾ വിശപ്പായി
പ്രഭാതം അവിടെ പ്രത്യക്ഷമായി ജ്ഞാനം പറഞ്ഞു—

“ഹേ ഹരിശ്ചന്ദ്ര! അത്ഭുതം! നീയെന്നൊരു മൃഗമത്രമാണ് പ്രമതിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്! ഇതത്രയും അനവധി സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നത് അതിമലാകൾ കഠിനമായതാണ്! ഇതല്ല, അനുഭവിക്കുന്നതു വരെ കാര്യങ്ങൾ വഴുതുന്നതു കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് കാര്യമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെയും ദാനംകൊള്ളിക്കുന്നതും നന്നായതും ചെയ്താൽ ഈ അപമാനങ്ങളെല്ലാം തൊൽ കഴിഞ്ഞുവരും അതിനാലേ ചെല്ലുമാണല്ലോ!”

ഇതിനെപ്പറ്റി രാജാവിന്റെ വാക്കുകേട്ട് ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. “നിന്ദിതവടി! ഇതത്രയും മൃഗമത്രമാണ് പറയുന്നത്! സത്യമല്ലാത്ത അത്ഭുതം പറയുകയില്ലെന്നു പലതവണയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ! വിടുന്നതും എന്നോട് അസത്യം ചെയ്യുവാനായി ഇവിടുത്തെത്തിക്കുന്നതിൽ മുസറിക്കുന്ന സത്യമെന്തായി എന്നു ഇരുകൾക്കും മനസ്സാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ഇവിടുത്തെത്തി അന്ധാഭിക്ഷേപം!” ഇപ്രകാരമുള്ള ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ ദുഃഖനിയന്ത്രണത്തെ ഇളക്കുവാൻ രാജാധനാരിയും സന്ധിക്കയില്ലെന്നു കണ്ട്, വിശ്വാമിത്രൻ ഇപ്പോൾക്കത്തോടും പത്മയോടും കൂടി അവിടെനിന്നു അന്തരവാഹനം കയറ്റി അപ്പോൾ ദോഷാത്മക വിശ്വാമിത്രനെ തന്റെ അടുക്കൽ വിളിച്ച് “ഇവിടുത്തെ വിശ്വാമിത്രൻ! ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സത്യം തീർത്തുകൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു വിശ്വാമിത്രൻ! അതും പത്മയോടുകൂടി അവിടെ ഇരുന്നു.

ക. ഇരുമതിയെ ഫമിഷനാൽ വെട്ടിയത്.

വിശ്വാസികൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഉപകാരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പലവിധ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും പലർക്കും ഉപകാരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും പലർക്കും ഉപകാരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും പലർക്കും ഉപകാരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

“ചരമശിഖൻ സന്യസ്തൻ ഐശ്വര്യം ശാസ്താ
 മൃഗം സമുദ്രം സന്ദീപനമിഹ മായം ശാസ്താ
 വൃദ്ധാഭയാലംബിതം സർവ്വാനന്ദമുദമു സ
 തൃപ്തൻ ബാൻ വെറികൊന്നു തന്നു
 ബാലിപ്പു, ചെറുചെലവു വാലം, ചെ
 ജ്ജാലമുദിപ്പൻ ഈ കാലുകൾക്കു ഇ
 വരെ മരിക്കാതെക്കട്ടേ”

[illegible]

ജ്ഞാനോദയത്തിനും കാരണമുണ്ട്. തത്വസാരത്തിൽ ആ
കാരണത്താലും ആ തത്വത്തിനാലും ഹിസ്സൽ വ്യക്ത
പ്പിച്ചും പതിച്ചു

ഭേദനാമം ത്രിമൂർത്തികളും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു

ഈ സമയത്ത്, ആകാശത്തിൽ അമൃതപ്രസാദത്തിൽ
സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ട് ഇന്ദ്രാഭിഭേദനാമം വസിയ്ക്കുന്ന
മഹാമഹിമയായ മഹാമഹിമയായ ആ ശുഭരത്നത്തിൽ പ്രത്യ
ക്ഷമായി പരമശിവൻ പ്രീതിപൂർവ്വമായി ഗ
ണപതിയായും സുബ്രഹ്മണ്യനോടുകൂടി ഉപദേശവ
നായും, താവിഴ്ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതായും പരമശിവൻ
ഭേദിയായും ഭൂമിയെപ്പോലെയും കൂടി ശാഖചക്രം
മുറയ്ക്കുന്നതിൽ ഗണപതിയായും, പ്രഭാവത്തിനാ
യ ബ്രഹ്മാവ് സദാശിവൻപോലെയും കൂടി യോഗവ
നായും അവിടെ പ്രത്യക്ഷമായി നാമം മഹാമഹി
മയായിട്ടായിട്ട് 'സദാശിവൻ' സദാശിവൻ
വ്' എന്നു കണ്ണാണകളായി ഗണപതിയായും ഗന്ധ
വ്യന്തർ സദാശിവൻപോലെയും ത്രിമൂർത്തികളായി പൂർത്തിയാക്കി
അ
പ്രദാശ്വീകാ നൃത്തം തുടങ്ങി അതുകൊണ്ടുണ്ടായ
ന്ന സന്തോഷമല്ലോ പരമശിവൻ ആ സ്ഥലത്ത് അപരി
മിതമായ കരണങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണരൂപം കാണു
മായി. അപ്പോഴായിട്ട് മഹാമഹിമയായ മഹാമഹി
മയായ വിശ്വരൂപമെപ്പോലെയായിട്ട് മഹാമഹി
മയായ സദാശിവൻ സ്ഥിതിചെയ്തു

ഫരിയ:ത്രൺറ സൂതി.

ബ്രഹ്മാദിപരമായ ത്രിമൂർത്തികളെ പ്രത്യക്ഷമായി
കണ്ടപ്പോൾ ഖലിന്ദന് നാണയോപാഗമത്താൽ ധീ
മനനായിട്ടു സൂതിച്ചു

നമോസ്തേലോകത്രയസൃഷ്ടികത്ര
നമോസ്തേലോകസ്ഥിതികര്യകത്ര
നമോസ്തേലോകത്രയ ധരകത്ര
നമോസ്തേലോകസൃഷ്ടിമൃത്യുധരത്ര
കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽഞങ്ങൾ ചെയ്താ -
മൊഴിഞ്ഞിടാത്തുള്ളൊരുപണ്യം
വഴിഞ്ഞമോദിഞ്ഞൊട്ടാമ നകരണാൻ -
കഴിഞ്ഞു പശ്ചാത്താപമേതരവം
ജ്ഞിതപ്രപഞ്ചം ദൃഷ്ടിപിപ്ലവപിപ്ലവൻ -
കൈരിപ്പതി, പിണ്ഡവലിയത്രവം
മതികകരണാണമെന്നു, മെന്നാൽ -
മതിതീവോകാധിപനാ ത്രിമൂർ

ജനനമേ മന്ദ്രകതിയുടേ പൂതിച്ചു -
സമേ പരീക്ഷിതം സമുദയേ
സമസ്തം സമസ്തമനോജ്ഞാപ്രദം!
സ്വയന്തവശ്ചിതമിച്ഛിക്കുമേ ജം
പരം സമമേ മനോജ്ഞാപ്രദം!
ധനമതിദൈവമേ! ദാതാവോ! ജം
മനോജ്ഞാപ്രദം സമമേ മനോജ്ഞാപ്രദം
മനോജ്ഞാപ്രദം സമമേ മനോജ്ഞാപ്രദം

കന്നംവിളകൾപ്രകാശംപിടിച്ചുവെല്ലാം,

മേലേ വിജ്ഞാപനംശീതമുണ്ടു

ദിവാനിശ്ശേഹിൻപദമാശ്രയംമേ

നവാമുതാക്കമെതമമരമല്ലോ

മേലേപ്രഭാതമുദയംവന്നുവന്നുവന്നു

മഹാമഹർ ജീവിച്ചത്

ഇപ്രകാരം ഇവർ പൂതമുപ്പോൾ ഒരുമേശപ്ര
ഭവനത്തായ ഹൃദയവൃത്തിദേവി ചന്ദ്രമതിയെ ശുഭശൈ
കരണ തടാകി അർദ്ധവൃത കരണപ്രകൃതിയുടേതായ ദൂര
മെപ്പ് അനുഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ ഹൃദയവൃത്തിയുടേതായ
മൃതിമുപ്പോളകടന്നു മോഹിതാവൃതം കോശിമാമുപ
രണനായും മൃതിമുപ്പോളകടന്നു തടാകി ചിട്ടിക്കയും, അതുക
ണ്ടുപോലും ഉറക്കമുണന്നുമാമുണന്നുപോലും ഏകദേശം
കടയും ചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ട് കാണിക്കുമ്പോൾ 'അമ്മ
താ, അമ്മമ്മമ്മമ്മ' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ചന്ദ്രമതിയും
മഹാമഹർ ഇവർ അനുഗ്രഹത്തിൽ മഹാമഹർ

വിശ്വപ്രഭാതമുദയം

അപ്രകാരം വരമശിവൻ, ലക്ഷ്മണൻ എന്നിവരും താ
ഴെ നിൽക്കുന്ന വിശ്വപ്രഭാതമുദയത്തിൽമുപ്പോളകടന്നു
പോയ മുപ്പോളകടന്നു അമ്മമ്മമ്മ എന്നു ചെയ്തതുകൊണ്ടു
മുപ്പോളകടന്നു മുപ്പോളകടന്നു ഇവർ അമ്മമ്മമ്മ
അമ്മമ്മമ്മ വിശ്വപ്രഭാതമുദയം, മുപ്പോളകടന്നു ചെയ്തു
വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുവന്നുവന്നു വന്നിട്ടു, അതിനാലേയും മഹാ
ശിവനോടുകൂടിയായി അഗ്രഗവ്യം അപ്രകാശിച്ചു വാ

തിരുത്തും, പിന്നെ മൃഷികപട്ടണത്തെക്കൊണ്ട് അതു നശിപ്പിച്ചതും, ഹിംസ്രമൃഗങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതും, ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ രാജ്യം നശിപ്പിച്ചതും, ചണ്ഡാലികളെ സൃഷ്ടിച്ചതും, രാജ്യം അനാധാരിതരും, തന്നിമിത്തം ഹരിശ്ചന്ദ്രനെ നാട്ടിൽ നിന്നാക്കി അനവധി പക്ഷങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചതും തന്റെ വിദ്വേഷം വരാത്ത അതെല്ലാം കേട്ട് ഭഗവാൻ വീണ്ടും അതളിച്ചെഴുതുകയും ചെയ്താൽ മതിയെന്നായി. ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ അത് വരുത്തിക്കൂട്ടിയ അനന്തരമേതും അനുഭവിച്ചുപോകയും സത്യത്തെ ഭയപ്പെടാതെയും തെറ്റിച്ചില്ലാതെയും ഇല്ലാതെ ഭരിച്ചതാണെന്ന് അയാൾ വെറിയുമാനാ?

നീക്കമില്ലാത്ത പരാമർശം പ്രകാരം 'വിനയിച്ചതിനെ അതളിച്ചെഴുതുകയും ചെയ്താൽ' കാര്യം എങ്കിലും സമ്പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിച്ചു ഹരിശ്ചന്ദ്രനെ ഞാൻ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി, പക്ഷേ ഹരിശ്ചന്ദ്രനെ അതില്ലാത്ത അനുഭവിച്ചതും അതേയൊന്നും തെറ്റിച്ചില്ലാത്തതും ഹരിശ്ചന്ദ്രനെ ഞാൻ അനുഭവിച്ചതും ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞതും സാധാരണ സത്യസന്ധനരായവരെ തെറ്റിച്ചുപോൽ തെറ്റിച്ചതാണ്, അതിലൊന്നും പരാമർശമില്ലാത്ത ഇല്ലാത്ത പ്രവർത്തികൾ രാജ്യംപോയി; രാജ്യംപോയി പരാമർശം വിരഹം, ആത്മവിരഹം പരാമർശം വിരഹം, ചുടലം പരാമർശംപോയി; പരാമർശം കളിച്ചു; പരാമർശം തെറ്റിച്ചു കളിച്ചു തെറ്റിച്ചു കളിച്ചു. ഈ രാ

ഈ വെട്ടത്തിലും ഞാൻ നേരിട്ടാ ആഹാരമേവനായാ
 ഫരിശുക്കന്മാർക്കു അസത്യം പറയാൻ നിർബന്ധിച്ചു
 അതിന്നുവേണ്ടി ഏറ്റവും ഉപായനേടും ഞാൻ പ്രയാശി
 ു. എന്നിട്ടും ഇദ്ദേഹം ആദ്യം പറഞ്ഞ വാക്കു കേൾക്കു
 യോ അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുവാനു കയ്യുളള ഇതുപോ
 കല സത്യവാദത്തിന്റേ ന്യായോക്തൃത്വത്തിൽ വേറെ ഒരു
 തരമില്ലെന്നു തീർച്ചയാണു് വസിയുമാർച്ചി തന്നെയാണു
 ഹാജരായിത്തീർന്നതു് ഞാൻ തീരെ പരാജിതനാകു
 യെന്നുവെച്ചു ഫരിശുക്കന്മാർക്കു ന്യായോക്തൃത്വം കയ്യുളളതു
 ഹാജരായിത്തീർന്നതു് വസിയുമാർച്ചി നിരവധി കേൾക്കുവാനു
 യോന്നുവെന്നും ഏതെങ്കിലും അപരാധം ചെയ്തെന്നുവെ
 ന്നും ഞാൻ പറയുമ്പോൾ തമ്മിശ്ചെയ്തതും, സത്യം ചെയ്തതും
 ഇല്ലെന്നുവെക്കുന്ന സ്വഭാവമായി കരുതുന്നവരും
 യ ഫരിശുക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും അപരാധത്തെ
 ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവെക്കുന്നതു് ഏതെങ്കിലും വേദസ
 ത്വത്തിലെ നിശ്ചിതപ്രകാരം ഏതെങ്കിലും ക്രിമിസംബന്ധമായ
 കാര്യത്തിൽ വാദം ചെയ്യും ഫരിശുക്കന്മാർ വിസ്മയ
 ഹാജരായിത്തീർന്നു. ചിലപ്പോൾ ഞാൻ ഫരിശുക്കന്മാ
 ന്മാൽപരമായി അദ്ദേഹം ആതു സമീകരിക്കാട്ടു്

ഫരി - (വിചാരിച്ചാൽ) വിചിത്രമായിത്തീർന്നു
 സമീകരിച്ചു കേൾക്കുന്നവർക്കും ഏതെങ്കിലും അപരാധത്തെ
 വസിയുമാർച്ചി കേൾക്കുവാനു കയ്യുളളവരും ഞാൻ
 സമീകരിക്കും എന്നാൽ, ഞാൻ വിചിത്രമായി
 തീർന്നുവെക്കുന്നതു് കേൾക്കുന്നവർക്കും സമീകരിച്ചു്
 കേൾക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ അവിടുത്തെല്ലാം
 അതിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു് ഇവിടുത്തെല്ലാം

വിശ്വപാ - ഓം ഹമാഹ്വായേ ത്വം രാജ്യം വാണീയ
 തു പരീക്ഷാത്മകാത്മിത്യ ഭാഗ്യമാണ് ഏനീശ രാജ്യ
 ക്കിൽ തെല്ലുപാലും ആശയില്ല. പതിനായിരം വ
 ണം തവസ്സുചെയ്ത് ബ്രഹ്മചാരികൾ സമ്പാദിച്ച ത്വം
 ആ വലിയ പദവിതെ കൈകൊണ്ട് 'രാജാ' എന്ന
 സ്ഥാനം നീ കിടക്കുക! രാജ്യപരിപാലനത്തിന്
 ഇ ആദിപും അർഹനും അത്ഭുതകരനായൊരുവൻ

മരി - (കണ്ഠീകരവേഷത്തിൽ) ഞാൻ ഏതൻ പട്ടമഹി
 ണീയനും സ്ഥാനാവകാശിയായ കരാമനയും വി
 ദ്വകളുണ്ടു പരാമർത്തനും ഒരു പണ്ഡിതൻ അഭി
 യായും രീന്ദു ഇരുക അകൃത്യങ്ങൾ പ്രകാശിച്ചിട്ടു
 പിന്നെ പരിശുദ്ധരായ രാജാവിനോടുകൂടി -
 അതുതന്നെ ഒരു മഹേഷി രാജാക്കളിൽ - വി
 ണ്യം ഇവിടുന്ന് അമരത്തില്ല അതു പ്രകടം സ
 ത്തിക്കുമരി

അഗ്നിദേശവാൻ പ്രത്യക്ഷനായത്

ഇര വേഷത്തിൽ അഗ്നിദേശവാൻ പ്രത്യക്ഷനായി
 ഇതിനെ പറഞ്ഞു - പരമശിവസാദി ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ
 രാജ്യത്തെ ചൽക്കും ഏത രീതിയാണുണ്ടാക്കിയ പതിനാൽ
 മനയായ ചന്ദ്രകുടിയുടെ പാതിപ്രത്യക്ഷനാം ധർമ്മത്തി
 നും രാജിനും ചരിക്കുകതന്നെ വിചാരിച്ച് അന്നാണു
 ബ്രഹ്മണവേഷം ധരിച്ച് ചന്ദ്രകുടിയെയും കരാമന
 യും വാണീയത് ഏതൻ ഹാമത്തിലാണവർ പരങ്ങി
 ന്നത്. ഇതിൽ എന്താണ് 'രഥമുളളത്' എന്നു പ
 രത്തത് അഗ്നിദേശവാൻ, മരിശ്ചന്ദ്രൻ സപ്രമസ്താ
 മത്തിൽ, രാജ്യവ്യവസ്ഥയെ വിൽക്കുമ്പോൾ ഏഴുതിരു
 യ്ക്കായ വിത്രവെളും ശിവന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലു

തന്റെ പ്രത്യുൽപ്പാദനം.

ഇതിനെ തുടന്ന് തമധർമ്മരാജ്യം ശിഖരൻ മുസ്ലീൽ വന്ന് ഇങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു-- സ്വപാതിൻ' ഹിന്ദിക്കും മീചതു തിരുമുന്മാരെ ബോധിപ്പിക്കുവാനു ഹ് ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ചണ്ഡാലരാജ്യം സംഭവിക്കാൻ പെരുന്നതായിപ്പൂ, യന്മാന്മാരായ അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തുവരാക്കാനെ കഴിക്കുന്നതായി ഞാനാണ് ചണ്ഡാലവേഷം ധരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വാങ്ങിയത് ഇദ്ദേഹം പാഞ്ഞിരുന്ന സ്ഥലം അടുത്തുവരായ ചണ്ഡാലരാജ്യം ഇതു പരിട്ടുവരായ താഗശാലയാണ് ഇതേ ഇതിദ്ദേഹം ഏഴതിരുന്ന പന്ത്രണ്ടാണ് ഇതിനെ പറഞ്ഞു ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ നിന്ന കിന്ദ വിട്ടുവരായ തിരുമുന്മാരെ പെറ്റിച്ചു

കേതുരം.

അനീശ്വരനും തമധർമ്മരാജ്യം സകലിച്ചു പന്ത്രണ്ടാ ശ്രീപദമെപ്പാൻ കേതുരൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ കയ്യിൽ കൊടുത്തു ഒരു പന്ത്രണ്ടാ താൻ മുൻപറഞ്ഞ ബ്രാഹ്മണനും ചണ്ഡാലനും തന്റെ കയ്യിൽനിൽ ഏഴതികൊടുക്കിയ നവയരണനും കണ്ഠ അപ്പാളുണ്ടായ പന്ത്രണ്ടാപാലനെ സന്തോഷിച്ചും കൂതാമ്മതാപരായ ഒരു കൂതാമ്മതയും ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ഇവരുത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല പന്ത്രണ്ടായിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പാളുണ്ടായ അതുതം പാലാമഹാപാതം ദയയിതും അപ്പാളും,

ചുടുകുളമുഴയുന്ന പാലാമഹാ,
വിടപാകൽയംഗത്തുണ്ടകളായി,
പിണമരിലായപ്പുകയമെന്നതായിൽ
മണമിയച്ചുനന്നായാമെപ്പുകയായ്

ചത്തശവങ്ങളെമരിച്ചപ്പഴമിനിച്ച്,
മദ്ധ്യപാകതിലെത്രോതാഗ്നികളാൽ,
എല്ലുകൾമിടുകയുംവിടുകയും
നല്ലൊരു ചമതകളായുടേതും.
അതുതന്നെസിദ്ധതിമിത്തവിശേഷം.
ഇത്രമഹോദ്യമിരിക്കുമായി
ശവമരിച്ചെന്നൊരു ചമ ചടനിനരും
രൂപണാതുതമാംവദമുപരിതായ്,
ചത്തശവങ്ങളെകൂട്ടാശ്വര്യം
ശുദ്ധപണ്ഡിതപ്രകാരമുപരി.

ഇതിനെ കണ്ടപ്പോൾ ശുദ്ധമൃതനായ ഹരി
ശ്വന്യനുണ്ടായിരുന്ന സാരയശ്വര്യല്ലാം തീർന്നു. അദ്ദേ
ഹം പ്രസന്നചരിതനായി വെച്ചു. അന്നത്തരം ഗേഹാർ
ഹരിശ്വന്യന്റെ സമ്പന്നിയുടെ വളരെ ശ്രാവിച്ച് അ
ദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച് ഇതിനെ അതളിച്ചെടുത്തു. -
"ഐഹിക ഹരിശ്വന്യ! യാതൊരു സംശയവും കൂടാതെ അ
യോദ്ധ്യയിൽ പോയി രാജ്യപട്ടാഭിഷേകം ചെയ്ത് അ
നവധികാലം സുഖഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിച്ചാലും. പി
ന്നെ രാജ്യഭാരം പുത്രനെ ഏല്പിച്ച് അവസരം ഏ
തെന്ന് പരമത്തെ പ്രാപിച്ചാലും." ഇപ്രകാരം കല്പിച്ച് ഭ
ഗവതൻ ദേവനനേട് ഹരിശ്വന്യന്റെ പട്ടാഭിഷേകം
വിധിപ്രകാരം നടത്തിക്കൊടുക്കുവാനായിട്ടെല്ലാം ഭഗ
വതൻ, ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും മറ്റുള്ളവരും അനുജനരും
കുടുംബം.

ഹരിശ്വന്യപട്ടാഭിഷേകം.

ശ്രീവരാഹേശ്വരൻ കല്പനപ്രകാരം ദേവനനേട്

മുതലായവരും വസിയ്ക്കുന്നതോടുകൂടിയ മഹാഷിരോമം
 ഹരിശ്ചന്ദ്രനോടും പരിവരങ്ങളോടുകൂടി അയോദ്ധ്യ
 യിലേക്കു ഒരു ഐഷയരത്രയായി പോയി പട്ടാഭിഷേക
 ങ്കിന്നു ശ്രമിച്ചു. കംഠിയിലെ ശുശ്രൂണസ്ഥവത്തുതന്നെ
 ഹരിശ്ചന്ദ്രനോടുകൂടിയുണരുന്നതിന്നു സത്യകീർത്തി അ
 ഭിഷേകസംഹാരമെല്ലാം തെക്കി. പരവംസികൾ ആ
 റ്റുളംഭേരിതരായി നഗരവും രാജധാനിയും കലഹിത
 രായി ഔലകരിച്ചു. ബ്രാഹ്മണരുടെ വേദശുപനിയും,
 വൈദികന്മാരുടെ മന്ത്രശുപനിയും, വൈതാളികന്മാരു
 കള ഗാനസമ്മിതിതരായ സ്തുതിയും, വേദശാസ്ത്രീകളുടെ
 സംഗീതശുപനിയും, ഇതുകലർന്ന ആ രംഗത്തിൽ ശുഭമു
 ള്ലങ്ങളിൽ ദോഷവന്ദ്രൻ, ഗംഗാനദിയിലെ പാവനജ
 ലകേരം സിംഹാസനസ്ഥനായ ചന്ദ്രമണീഹരി
 ശ്ചന്ദ്രന്മാരുടെ ശിരസ്സിൽ അഭിഷേകകർമ്മം നടത്തി.
 ആ അവസരത്തിൽ വസിയ്ക്കുമഹാഷി,

ഹരിശ്ചന്ദ്ര! ഭവത്സത്യം -
 ധർമ്മരംഗനകേരപലം
 പൂർവ്വധീകംവിളങ്ങുന്ന
 വിഷ്ണുഭിരൂപനിതപൂരത്.

ചരണമവ്യമേഖലം
 മയിപ്പുകരമേഖലിജം
 സർവ്വസഭാശ്രേണീകൾ
 വർദ്ധിപ്പുകരസർവ്വം

എന്നിരിക്കെ അനുഭവമിച്ചു. എല്ലാവരും യഥാസ്ഥാ
 നം ഗമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശുഭം.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

ക്രിസ്തുമതപരിചയം	1—
വിവേകാനന്ദസംഗ്രഹം ജീവചരിത്രം	1—
വിമോചനം സിംഹം	1—
ഭൂവൽ	0—
പ്രഥമ ഭാഗം	0—
മഹിഷാസുരം	0—
ക്രിസ്തുമതം	0—
മനോരമൻ 2 ഭാഗം	2—
മുഖ്യം	0—
സംഹിതകളുടെ	0—
പ്രാചീന കാലം	0—
മേൽത്തൂർ കത്തീരി	0—
പ്രാചീന കാലം	0—
സംസ്കൃതം	0—
നീതിശാസ്ത്രങ്ങൾ	0—
സംസ്കൃതങ്ങൾ	1—
ശാസ്ത്രങ്ങൾ	0—
ക്രിസ്തുമതം	0—
മനോരമൻ 2 ഭാഗം	0—
സംസ്കൃതം	0—
ശാസ്ത്രങ്ങൾ	0—
പ്രാചീന കാലം	0—
ശാസ്ത്രങ്ങൾ	0—
ക്രിസ്തുമതം	0—
മനോരമൻ 2 ഭാഗം	0—
സംസ്കൃതം	0—

മനോരമൻ, സംസ്കൃതം, ശാസ്ത്രങ്ങൾ, സാഹിത്യം, പുസ്തകം

തൃശ്ശൂർ TRICHUR

